

9 770353 734051

INTERVJU

Igralec
in režiser
Boris
Cavazza
str. 26-27

NAŠA TEMA

Vse več zanimanja za
orožje str. 12-13

Priloga
varčevanje

str. 35-37

Št. 42 / Leto 71 / Celje, 20. oktober 2016 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

Zelena prihodnost v tisoč barvah

Edina vrtnarska šola v Sloveniji je bila dolga desetletja v Medlogu. Bila so leta, ko so na šoli našli tudi po osemsto dijakov iz vse države. Od leta 1996 je konkurence šol s tovrstno ponudbo več, a so se na Šoli za hortikulturo in vizualne umetnosti Celje novim razmeram znali prilagoditi s prenovljenim programom. Tudi zanimanje za zelene poklice v zadnjih letih narašča, zato se za prihodnost legendarne šole ni bati. str. 8

Foto: SHERPA

GOSPODARSTVO

Novi direktor napoveduje
»remont« Remonta str. 4

CELJE

Pločnik, ki to ni str. 6

ŽALEC

Zaradi livarne znova na
nogah str. 7

ŠENTJUR

Študenti na okopih zaradi
koncerta str. 9

ŠPORT

Celjska moška košarka želi
med elito str. 17

ŽIVLJENJSKA ZGODBA

Iz gorja preteklosti »v nov
začetek« str. 28

KULINARIKA

Tortilje kot v restavraciji
str. 34

UVODNIK

Strašljivo

Ste tudi vi preverili, ali berete in slišite prav, ko je do vas prišla novica o tem, da se po svetu dogaja epidemija napadov strašljivih klovnov? Da bi nekdo zlorabil lik umetnika, čigar osnovna naloga je, da občinstvo (v prvi vrsti otroke) spravlja v smeh? Kako sprevržen je lahko nekdo, da se spomni česa takega? Mar ni na tem svetu že tako več kot preveč vojn in terorističnih napadov?

Strašljivi klovni se pojavijo dobesedno od nikoder, napadejo in na smrt strašijo otroke, a tudi druge ljudi. Čeprav smo za prvi takšen primer izvedeli približno v tem času (okrog noči čarovnic) pred dvema letoma, ko so si neznanci privoščili to neslano šalo v Franciji, se je prava invazija napadov teh klovnov razrasla po letošnjem avgustu. Takrat je nekdo posnel napad strašljivega klovna nekje v ZDA in posnetek objavil na spletu. Posnet material je očitno našel bistveno preveč posnemovalcev povsod po svetu. Sprva v Avstraliji in Veliki Britaniji, od tam pa je ta epidemija prišla že tudi v naše kraje. Zagotovo na Jesenice, a menda že tudi v okolico nekaterih šol na Celjskem.

Čeprav je že pojav strašljivih klovnov sam po sebi sprevrženo dejanje, je žal dejstvo, da nekateri pod to krinko nosijo nože in celo drugo orožje. To postane kaznivo dejanje. Kaj se bo zgodilo, če bo nekdo pod vplivom alkohola ali drugih prepovedanih substanc v nekem trenutku nepredvidljivo odreagiriral (bodisi takšen klovni bodisi napadeni), je scenarij, o katerem ne želim niti razmišljati. Dejstvo pa je, da je v Veliki Britaniji nek študent, oblečen v klovna, že tekal po študentskem naselju in z motorno žago v roki lovil svoje kolege.

Nobeno zlo ne traja večno niti zelo dolgo.

Si predstavljate, da bi ta potegavščina, ki to nikakor ni bila, ušla izpod nadzora? Ponekod je že. Na Švedskem je prejšnji teden strašljivi klovni zabodel mladega moškega. Zato je ta norija nevarna. Ni zgolj potegavščina, ni sad izprijenega človeškega uma, ampak je res kaznivo dejanje. Treba ga je prijaviti policiji.

Prav ta je tam, kjer se je zadnja epidemija napadov klovnov začela, v eni ameriških zveznih držav, že izdala priročnik za otroke, kako naj ravna, če se znajdejo v takšni neprijetni situaciji. Ponekod so za letošnjo noč čarovnic že povsem prepovedali lik klovna na raznih prireditvah, prodajalne ne smejo prodajati tega kostuma. Veriga restavracij s hitro hrano je sama umaknila svojo maskoto. Ker gre za klovna. Ta lik možiclja, ki v otroških slikanicah predstavlja nekoga prijaznega, dobrodušnega, nasmejanega, je nekdo z nepremišljenim dejanjem demoniziral. Verjetno za dolgo časa. Eden od teh, ki so to storili pred tridesetimi leti, je ameriški pisec Stephen King. V romanu je ustvaril lik klovna, ki je moril otroke. Bil je prvi klovni, ki je poosebljal zlo. Nam je tega res treba?

Najbrž se bo tudi ta norija, kot že toliko drugih, ki so zrasle v bolnem umu današnjega sveta, slej ko prej izpela. Nobeno zlo ne traja večno niti zelo dolgo. Srčno upam, da te nesmiselne norije ne bo zamenjala še bolj sprevržena.

Mag. MARJETKA
RAUŠL LESJAK

Zakonodaja končno v prid gostincem

Zaradi spremembe Zakona o trošarinah so gostinci dobili več pravic pri prodaji žganih pijač

Do prvega avgusta gostinec žganja, ki ga je kupil od osebe, ki je bila registrirana kot proizvajalka alkoholnih pijač, ni smel spreminjati v drugo pijačo in je prodajati. To pomeni, da žganju ni smel dodati na primer borovnic in tega prodajati kot borovničevce, če ni bil registriran kot proizvajalec alkoholnih pijač.

Čeprav so gostinci opozarjali, da je proizvajalec, od katerega so žganje kupili, trošarino za alkohol že plačal in da je nesmiselno, da bi jo plačevali še enkrat, ter da žganje s sadjem le aromatizirajo in ga ne proizvajajo, je zakon to prepovedoval in prodajo takšne pijače kaznoval. Zakonodaja se je pred nedavnim spremenila v prid gostincem, a še vedno ne velja brezpogojno.

Pred prvim avgustom 2016

Stojan Glavač iz Finančne uprave Republike Slovenije (Furs) pravi, da je do avgusta letos veljalo, da gostinec pijače, ki jo je iz kupljenega žganja spremenil na primer v borovničevce, ni smel prodajati. Pojasnjuje, da gostinec v takšnem primeru ni ponudil trošarinskega izdelka, ki ga je nabavil, temveč ga je le uporabil kot surovino. Tej surovini je z namenom spremembe pijače dodajal različne sestavine, kot so sladkor, med, zelišča ali na primer borovnice. »Na ta način je gostinec izdelal neke vrste tehnološki postopek, ki je sicer enostaven, vendar je nujen, da se proizvede nov izdelek. Ta se v skladu s kombinirano nomenklaturro carinske tarife uvršča v drugo skupino kot prvotni izdelek.« Da bi gostinec smel prodajati takšno pijačo, bi moral biti registriran kot proizvajalec alkoholnih pijač in kar je najpomembnejše – plačevati bi moral trošarino v skladu z zakonom (čeprav jo je enkrat plačal že proizvajalec žganja).

»Zakon je neumnost«

A gostinci so vztrajali. Po njihovem mnenju gre v takšnih primerih le za aromatizacijo žganja in ne za proizvodnjo. Spraševali so, ali to pomeni, da zakon prepoveduje dodajanje limone v likerje in druge alkoholne pijače, če niso registrirani kot proizvajalci alkoholnih pijač. Gostinci trdijo: postopek je enak, gre namreč za dodajanje sadja v alkohol.

V Fursu so postavili relativno jasno ločnico med proizvodnjo nove pijače in dodajanjem sadja. Med tem, ali gostinec limono v žganje namaka, pri čemer gre za postopek oziroma za del tehnološkega procesa in posledično

Ključna razlika je, ali se sadje v žganju predhodno namaka ... ali ga pijači gostinec doda tik pred postrežbo.

za del proizvodnje, in med tem, da limono doda žganju za okras ali iz katerega drugega razloga – vendar ob strežbi, pri čemer se dodajanje sadja ne uvršča med proizvodnjo – je razlika.

Kaj pa koktajli?

Gostinci so kot podoben primer navedli koktajle. Tudi zanje namreč uporabljajo žgane pijače kot surovino za mešanje druge pijače, pri čemer dodajajo sadje ali druge dodatke, ki ne služijo le za okras, ampak kot pomembna sestavina pijače. Kot pojasnjujejo v Fursu, se mešanje koktajlov obravnava drugače. V primeru mešanja koktajlov z alkoholnimi pijačami ali brez njih tik pred postrežbo se takšen postopek ne šteje za proizvodnjo alkoholnih pijač z vidika Zakona o trošarinah.

Kje je meja?

Zanimalo nas je torej, kje je meja, kdaj je dodajanje sadja, kot pravijo gostinci, aromatizacija pijače in kdaj pridevanje nove pijače. Glavač pojasnjuje, da pri izvajanju trošarinske zakonodaje pojem proizvodnje vključuje tudi mešanje, staranje, aromatiziranje, barvanje in na drugačen način ukvarjanje z določeno

tehnologijo. Rezultati takšnih manipulacij z alkoholnimi pijačami so njihovo različno poimenovanje, klasificiranje in nenazadnje tudi razvrščanje ter posledično različna obdavčitev.

Novosti

Argumenti gostincev so bili očitno utemeljeni, saj se je s prvim avgustom zakon nekoliko spremenil. Ta sicer še vedno ne velja neomejeno, a je korak v smeri gostincev.

S prvim avgustom je v veljavo stopil nov Zakon o trošarinah, ki pravi, da gostinec, ki iz žganja proizvede alkoholno pijačo z mešanjem, s staranjem, tipiziranjem, z aromatiziranjem, barvanjem ali enostavno z dodajanjem sadja, mu za te alkoholne pijače po novem ni treba plačati trošarine. A pozor! To velja le za količino žganja, ki na letni ravni ne sme presežati 120 litrov.

»Če ste kazni dobili pred prvim avgustom, jo morate plačati,« opozarja Glavač. Kazen je bila v tem primeru storjena na podlagi prejšnjega zakona, a bodo zavezanci to najlažje videli na podlagi konkretnega pravnega dokumenta. Tam je natančno navedena pravna podlaga, na

podlagi katerega zakona je bil zavezanec obravnavan in kakšne so njegove pravice.

»Nisem vedel, da je treba isti alkohol plačati dvakrat«

Na nas se je obrnil bralec, ki je pred prvim avgustom dobil kazni za prodajo borovničevca, narejenega iz žganja, sicer kupljenega od registrirane osebe. Pravi, da zakona ni želel kršiti, pri čemer mu zakonodaja enostavno ni bila znana. »Razumem, da je treba za alkohol plačati trošarino, ampak nisem vedel, da jo je za isto žganje treba plačati dvakrat,« je povedal celjski gostinec, ki ne želi biti imenovan.

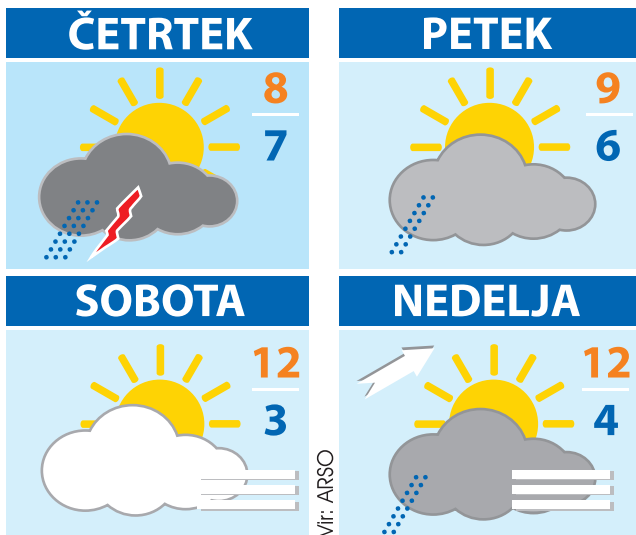
V Fursu so predvidljivo poudarili, da gostinec pač mora poznati zakonodajo. Slednjo lahko spremlja tudi na spletu, kjer so vidne tudi vse spremembe in novosti, pooblaščenim pa so dosegljivi v finančnih uradih ali po telefonu, pošti ali osebno.

Kot še zatrjuje Glavač, Furs še posebej v zadnjem času veliko vlaga v obveščanje: »Iz dneva v dan ter iz leta v leto smo pri tem boljši. Veliko pozornost posvečamo obveščanju zavezanecov. Zavedamo se, da davčni zavezanci lahko izpolnjujejo svoje obveznosti in uveljavljajo pravice le, če so dobro seznanjeni in obveščeni. In še naprej se bomo trudili, da bomo pri obveščanju boljši ali vsaj tako dobri.«

Ne pozabite na omejitve!

Sprememba Zakona o trošarinah, sprejeta prvega avgusta letos, je torej v prid gostincem, vendar še vedno velja opozorilo: gostinec žganje lahko kupi od registrirane osebe in ga spremeni v sadno ali drugo alkoholno pijačo ter to pijačo prodaja, vendar le do 120 litrov na leto.

EVA POPOVIČ
Foto: splet

Misel tedna

Vidno zlo ni nič drugega kot notranje zlo, ki je ušlo na svetlo.

(Yann Martel)

MESTNA TRŽNICA CELJE
domače dobrote sredi mesta

VEM,
KAJ JEM!

— PRIDELANO DOMA —

WWW.SIMBIO.SI | f

Razdeljeni zaradi (hitre) ceste

Burna, a še kulturna javna obravnava v Laškem

Od štirih javnih obravnav državnega prostorskega načrta za gradnjo načrtovane dvopasovne ceste v srednjem delu tretje razvojne osi, ki so bile na Celjskem, je bila po pričakovanju najbolj polemična tista v Laškem. Ponovno je pokazala, da prebivalci kraja ostajajo na dveh bregovih, saj podpirajo in nasprotujejo gradnji trase skozi Laško, kot si jo zamišljajo na ministrstvu za infrastrukturo.

Predstavniki ministrstva Drago Bregar je povedal, da pri tej cestni povezavi ne gre zgolj za reševanje prometne politike države, marveč za razvojni projekt, ki mora odročna območja povezati z razvitim cestnim omrežjem. Tomaž Willenpart je v imenu direktorice za infrastrukturo, ki je investitorica gradnje, dejal, da ta javna razprava ni zgolj formalnost, ampak da na ministrstvu želijo pridobljene pripombe v javni razgrnitvi strokovno ovrednotiti. Potem

bo pripravljen dodelan predlog DPN, ki bo moral pred odločanjem vlade prestati še eno javno razgrnitev.

Dvopasovnica z možnostjo štiripasovnice

Rado Romih, direktor podjetja RC Planiranje, ki je pripravilo študije različic za izbiro trase načrtovane ceste, je povedal, da je tako imenovana trasa OPNVR, speljana po sredinskem koridorju, izbor med več kot tridesetimi načini in nadgradnja predlagane rešitve iz leta 2008. Ta po obravnavanih pripombah in predlogih ni doživela uresničitve, ker je vlada ocenila, da je ekonomsko neupravičena.

Zdaj predlagana trasa je novogradnja dvopasovne ceste z možnostjo razširitve v štiripasovnico, če bi se za to kdaj v prihodnosti izkazala potreba. V Laškem bi z vzpostavitev tranzitne ceste, ki bi bila speljana vzporedno z obstoječo državno cesto, de-

jansko šlo za štiripasovnico. »Zaradi pričakovanih prometnih obremenitev je kot prva etapa smotrna najprej gradnja tranzitne ceste skozi Laško,« je še poudaril Romih.

Zdolšek – Vindišar: dvoboj dveh struj

Razdeljenost stališč za gradnjo nove ceste in proti njej na tretji osi sta s svojim nastopom poosebljala župan Občine Laško Franc Zdolšek in predsednik Civilne iniciative krajanov Laškega Franci Vindišar. Stališči, ki ju zastopata, sta bolj ali manj znani, na javni obravnavi pa sta dobili predvsem čustveni naboj.

»V občini smo v zadnjih letih izgubili približno štiristo delovnih mest. Nekatera podjetja so se izselila iz občine, nekatera so upravo prenesla v druge občine, nekatera so bila prodana ali so šla v stečaj, novih investitorjev pa ni. Tudi zaradi slabe cestne povezave. Hkrati se na primer mladi in drugi iz Laškega izseljujejo,

ker ne morejo dobiti službe,« je opozoril Franc Zdolšek.

»Gospod župan, lahko pripeljete še tri avtoceste, a bo stanje enako ali še slabše. Prihodnost Laškega je turizem, nikakor pa ne bomo pristali, da bo kapital z Balkana vozil v Evropo skozi naše mesto. To ni prava pot, to ni usmeritev Laškega. Ali si želimo takšno Laško, ki se bo utapljalo v smogu romunskih in turških tovornjakov?« je vprašal predsednik Civilne iniciative krajanov Laškega.

Argumenti, začinjeni s čustvi

V duhu čustvena dialoga nasprotnih pogledov nosilcev obeh struj je bila tudi razprava med obiskovalci javne obravnave. Odprl jo je kar Samo Fakin, novi predsednik uprave Thermance Laško, ki je menil, da bi sicer prenesel pogled na viadukt iz svoje pisarne, a da trasa, kot je zamišljena, ne bo pomagala turističnemu razvoju Laškega. Peter Krašovec, podpredsednik sveta Krajevne skupnosti Rečica, je izde- lovalca projektne študije Rada Romiha spomnil na njegove besede ob predstavitvi trase pred osmimi leti, ko je dejal, »da si to traso nismo sami izmislili, ampak so nam jo določili drugi.« »Da, res so nam določili, da med več kot tridesetimi načini izberemo najbolj ustrezno,« je odvrnil Romih.

ROBERT GORJANC

Foto: RG

OB ROBU

Slika in izjava, ki »šokirata«

Pričakovano burna javna obravnava o umestitvi trase načrtovane dvopasovne ceste v srednjem delu tretje razvojne osi v prav tako pričakovano polnem Kulturnem centru Laško še vedno odmeva. Razprava je ponovno pokazala, kako veliko dela bodo imeli na infrastrukturnem in okoljskem ministrstvu, da bodo lahko v kar največji meri upoštevali na javni obravnavi izrečene pripombe in predloge.

Te bodo morali najprej »izbrskati in sortirati« med čustvenimi nastopi domačih govornikov tako v uvodnem kot razpravnem delu obravnave. To sta na vročično temperaturo dvignili dve »simulaciji« ali kar »provokaciji«, namerni ali naključni, saj niti ni pomembno.

Franci Vindišar je kot prvi mož civilne iniciative »šokiral« s fotomontažo, ki prikazuje viadukt s tranzitno cesto v osrčju idiličnega zelenega Laškega, novo veduto mesta, vidno iz hotelske sobe Thermance. Če je bil Vindišarjev namen, da »šokantna« fotografija postane rdeča nit razprave, potem je bil cilj izpolnjen. Nastopom razpravljavcev v smislu za in proti je dajala vsebinski ton prav ta fotografija. »No, kaj pa bencinska črpalka pred Thermano, a to pa ni moteče?« je bil eden od protargumentov v razpravi.

Ob koncu javne obravnave je sicer večinoma kulturna razprava že postajala nestrpna in je z medklici posegala v nevarno območje prekoračenih mej dobrega okusa. Zato je moderatorka z ministrstva za okolje in prostor, ki je »koordinator javne razgrnitve«, raje preventivno približevala razpravo h koncu. Takrat se je v imenu zagovornikov gradnje trase priglasil k besedi Aljaž Krpič in »šokiral« z izjavo, da po svoje razume nasprotnike trase in da ne ve, kako bi reagiral, če bi bila trasa speljana čez njegovo dvorišče. »Najbrž bi se poskušal čim bolj pogajati za odškodnino, da bi zagotovil prihodnost svojih otrok in bi se zatem odselil,« je razmišljal.

Obe izjavi sta pravzaprav metafori za rezultat javne obravnave v Laškem, za tekmo, za katero je bilo že pred njenim začetkom znano, da se bo končala neodločeno oziroma brez zmagovalca. Še bolj nazorno bi stanje po javni obravnavi lahko opisali s šahovskim žargonom: končala se je v pat poziciji. Na podlagi slišane iz obeh struj je težko pričakovati zblizanje stališč tudi ob drugi javni obravnavi, ki bo sledila, ko bo predlog za DPN z »upoštevanimi« stališči in predlogi iz prve, pripravljen za odločanje na vladi.

Zagovorniki trase so neomajni glede prepričanja, da je nova cesta nujna za razvoj Laškega, nasprotniki so prav tako neomajni, da pomeni konec Laškega. Na koncu je jasno, da bo odločitev politična. Manj je jasno, katera politika bo takšno odločitev sprejela. Glede na polzevo gradnjo tretje razvojne osi in politično kupčkanje, zlasti pred volitvami, je težko pričakovati, da bi bila odločitev sprejeta pred volitvami, ki so vse bliže. Morda pa bo res, kar bi bilo pri gradnji tretje razvojne osi res nekaj novega. Ampak civilne iniciative ne spijo: nekatere že prižigajo traktorje, druge se odpravljajo na dolgo pravno pot do Bruslja.

ROBERT GORJANC

O velikem zanimanju za javno obravnavo umeščanja trasa nove dvopasovne ceste v srednjem delu tretje razvojne osi in še posebej skozi Laško priča polna dvorana kulturnega centra.

Vse življenje se gibamo

Zavod Simbioza je minuli teden vse generacije pozival k sodelovanju na številnih športnih delavnicah, ki so se vrstile po vsej Sloveniji, tudi na Celjskem.

Simbioza giba je projekt, v sklopu katerega je zavod minuli teden vabil prebivalce vseh starosti, naj se udeležijo športnih aktivnosti na več kot tristo lokacijah po vsej Sloveniji. Pri projektu so sodelovali različni vrtci, osnovne in srednje šole, različna društva in klubi. Simbioza giba je letos minila pod sloganom Vse življenje se gibamo.

Kot je povedala vodja projekta Ana Pleško, so pripravili najrazličnejše športne in gibalne aktivnosti, ki so jih prilagodili starostnim skupinam udeležencev. S projektom želi zavod povezati vse generacije in opozoriti na pomen športa ter gibanja: »Simbioza giba je zgodba, ki povezuje Slovenijo. Ni pomembno, ali se

gibamo ali se računalniško izobražujemo ali enostavno medgeneracijsko sodelujemo, to je vedno Simbioza. In verjamem, da je ključ prihodnosti v medgeneracijskem sodelovanju in da je druženje mladosti in modrosti najboljša šola za življenje,« je Pleškova spregovorila o namenu projekta.

Tako otroci kot upokojenci so se lahko udeležili delavnice teka, pohodništva, košarke, medgeneracijske vadbe in poligonov, delavnice badmintona, odbojke in drugih športnih aktivnosti.

Na našem območju se se delavnic lahko udeležili v občinah Celje, Dobje, Laško, Luče, Radeče, Rogaška Slatina, Šentjur, Solčava in Zalec. Zavod je akcijo organiziral že četrto leto zapored, vsako leto pa je odziv ljudi boljši.

EP

Preveč hrane in preveč lakote

Ob svetovnih dnevih hrane in lakote

Minulo nedeljo smo obeležili svetovni dan hrane in v ponedeljek svetovni dan revščine. V času izobilja, ko hrana predstavlja užitek in ne le zadovoljevanje ene osnovnih potreb, je še vedno veliko ljudi lačnih. Zato je pomembno zavedanje, kaj lahko proti svetovni lakoti naredimo kot posamezniki.

Po statističnih podatkih v Sloveniji vsak prebivalec letno zavrže 86 kilogramov hrane. »To je hrana, ki je kupljena in je po pretečenem roku zavržena. Velik delež te hrane pride sicer iz restavracij, gostiln, a veliko tudi iz gospodinjstev. Ko pogledaš v te zabojnike za hrano, te včasih stisne pri srcu,« je povedal sekretar Območnega združenja Rdečega Kriza Laško-Radeče Vlado Marot.

Ljudje so sicer vedno bolj ozaveščeni, posamezniki v pogovoru vedno zatrjujejo, da

hrane ne mečejo stran, a zgodba je nekoliko drugačna, je še povedal Marot: »To je le del zgodbe. Komunala Laško naredi občasno preizkuse in preveri zabojnike z mešanimi odpadki. In tam se še vedno najde precej hrane.«

Proti svetovni lakoti lahko veliko naredimo sami, dodaja Marot in svetuje, da je smiselno že pri nakupovanju razmisliti, ali bomo živilo potrebovali in ali ga bomo uspeli porabiti do predpisanega roka uporabnosti. Pozorni moramo biti tudi pri pripravi hrane, ki jo največkrat pripravljamo v prevelikih količinah, zato roma v smeti.

Naj torej ne bosta dneva hrane in lakote edina, ko smo pozorni na hrano, temveč naj služita le kot opomin na problematiko, ki jo moramo imeti v mislih celo leto.

EP

Novi direktor napoveduje »remont« Remonta

Dolgoletnega direktorja Remonta Bogomirja Amona je zamenjal Matjaž Pavčič

Po skoraj dvajsetih letih je Bogomir Amon na lastno željo odstopil z mesta direktorja celjskega gradbenega podjetja Remont, ki je po propadu velikih gradbincev zasedlo prvo mesto v regiji na področju visokih gradenj. Vodenje družbe je prevzel Matjaž Pavčič, ki se je v Remontu zaposlil oktobra lani kot izvršni direktor. Nekaj časa je bil tudi direktor nove družbe Remont NG, ki upravlja asfaltno bazo v Veliki Pirešici. Pavčič napoveduje kar nekaj sprememb, predvsem okrepitev gradbene dejavnosti in širitve izven meja celjske regije.

»Že lani sem začel razmišljati, da je treba vodstvo Remonta pomladiti, da je torej prišel čas za zamenjavo generacije. Ko je v podjetje prišel Matjaž Pavčič, ki ga poznam še iz časov, ko je bil kot direktor Ingrad Gramata zelo korekten »nasprotnik«, sem se odločil, da bom direktorsko mesto prepustil mlajšemu,« pravi **Bogomir Amon**, ki je v Remontu začel delati pred 26 leti. Od leta 1997 je bil direktor podjetja. Čeprav mu je nadzorni svet ponudil drugo delovno mesto, v podjetju ne namerava ostati. Do upokojitve si bo kot samostojni podjetnik poiskal druge izzive.

Letos rekordno

Amon pravi, da zapušča Remont v dobri kondiciji.

Na približno 180 tisoč kvadratnih metrov veliko območje v Veliki Pirešici, na katerem je poleg asfaltne baze tudi več poslovnih objektov, je Remont lani preselil tudi upravo podjetja ter skladišča in gradbene stroje. Kljub temu je sedež podjetja uradno še vedno na Oblakovi ulici v Celju, kjer sta ostali tudi mizarska delavnica in del ključavničarske, ki imata zdaj več možnosti za širitve.

Čeprav je bilo letos v prvih treh mesecih zelo slabo, saj je imelo podjetje zelo malo naročil, bo po njegovih napovedih leto zaključilo z dobro tretjino večjim prometom kot lani, ko je ustvarilo 13 milijonov evrov čistih prihodkov od prodaje. »Na Celjskem in tudi drugod po Sloveniji nam je uspelo pridobiti gradnjo več tako imenovanih milijonskih objektov. Nekaj

projektov smo že zaključili, trenutno gradimo še nekaj trgovskih središč in proizvodnih hal,« pojasnjuje Amon. Zelo dobro, celo nad pričakovani, posluje tudi asfaltna baza v Veliki Pirešici, ki so jo kupili lani iz stečajne mase CM Celje. Za zdaj asfaltne mešanice prodajajo drugim, njihov največji kupec je Voc, ki je bil njihov največji konkurent pri nakupu baze.

Sami za zdaj polagajo asfalt le okrog objektov, ki jih gradijo. Odločitve, ali se bodo začeli ukvarjati tudi z asfaltiranjem cest, še niso sprejeli.

Brez odpuščanj

Matjaž Pavčič je širši celjski javnosti znan predvsem kot bivši direktor Klasja in Ingrad Gramata, delal je tudi v Tušu, kjer je bil nekaj časa desna roka lastnika

Mirka Tuša. Pred prihodom v Remont je bil šest let samostojni podjetnik. S podjetjem ima velike načrte, saj želi, da bi območje svojega delovanja razširilo na celo Slovenijo. »Dela v gradbeništvu je dovolj, le poiskati ga je treba,« pravi Pavčič. Zaradi širitve na celotno državo si je kot enega svojih ciljev v naslednjem letu zadal okrepitev strokovnega vodstvenega kadra v podjetju. »Remont se mora prilagoditi trenutnim trendom v gradbeništvu, zato bomo nekatere svoje storitve razširili, nekatere pa zmanjšali. Predvsem se bomo morali navaditi, da se je struktura naročnikov zelo spremenila. Še pred nekaj leti je Remont skoraj vse po-

sle dobil na javnih razpisih, danes z njimi ustvari le še 5 odstotkov prometa,« pojasnjuje novi direktor.

Kot zatrjuje, v podjetju zaradi »nove metle« ne bo odpuščanj. Bodo pa nekaj ljudi, na njihovo željo, premestili na nova delovna mesta. »Danes je v Remontu 160 zaposlenih in verjamem, da jih bo toliko tudi čez pet let. Kolektiv bo vsekakor treba pomladiti, saj znaša zdaj povprečna starost 45 let, kar je veliko za našo dejavnost. Vendar se bo vse dogajalo po naravni poti, in sicer z nadomeščanjem tistih, ki bodo šli v pokoj,« napoveduje Matjaž Pavčič.

JANJA INTIHAR

Foto: GrupA

Marita dobila novega lastnika

Hotel Marita v Portorožu, ki je bil nekoč del poslovnega sistema Celjana Darka Zupanca, je kupila družba Nevada Turizem.

Izključna cena, ki je znašala malo več kot 6 milijonov evrov, se je na dražbi zvišala na 6,3 milijona evrov. Družba Nevada Turizem, ki je bila od lani najemnica hotela, naj bi bila posredno povezana z Aleksandrom Jančarjem iz Celja. Jančar je na Obali že lastnik nekaterih hotelov in podjetij.

JJ

Tretje sekaško tekmovanje lastnikov gozdov in hišni sejem podjetja Uniforest

V soboto, 15. oktobra, je bilo v Latkovi vasi pri Preboldu tretje sekaško tekmovanje lastnikov gozdov Slovenije Uniforest 2016, hkrati pa so organizatorji pripravili tudi hišni sejem podjetja Uniforest.

Na tekmovanju je sodelovalo šest društev lastnikov gozdov, ki so sestavljali dvanajst ekip s po tremi tekmovalci. Med njimi so bile letos prvič tudi tri predstavnice nežnejšega spola. Posamezniki in ekipe so se pomerili v disciplinah kombiniran

rez, precizni rez, zasek in podžagovanje, podiranje na balon ter kleščanje. Prvo mesto med ekipami je zasedla ekipa Duseti Šoštanj, drugo mesto ekipa Brelec in tretje ekipa Gornji Grad. Med posamezniki je prvo mesto v skupnem seštevku zasedel Mihael Brelec, za kar je prejel novi cepilnik Titanium 18 podjetja Uniforest, drugo mesto je zasedel Andrej Goličnik in tretje Branko Goličnik.

Kljub slabemu vremenu je bilo veliko obiskovalcev, ki so si po-

leg tekmovanja in vseh strojev podjetja Uniforest lahko ogledali demo predstavitev novega cepilnika Titanium, rezalno-cepilnega stroja Titan podjetja Uniforest in priklopo podjetja Profi kmet. Rado Navršnik je z motorno žago izdelal leseno smreko, prodajalna Uniforest je na ta dan ponujala obilo popustov, otroci so lahko uživali v ustvarjalni delavnici, ki so jo vodile animatorke Medobčinske zveze prijateljev mladine Velenje, vsi pa so lahko uživali ob zvokih ansambla Igor in Zlati zvoki.

Promocijsko besedilo
Foto: Tomaž Škorjanc

Evropski denar za lesene steklenice

Slovenski regionalni razvojni sklad iz Ribnice bo v tem in prihodnjem letu malim in srednjim podjetjem v lesarstvu razdelil za približno tri milijone evrov spodbud iz evropskih kohezijskih sredstev. Med 14 prejemniki je tudi podjetje Panles iz Rogaške Slatine, ki bo denar dobilo za razvoj novega izdelka – steklenice iz lesa.

Družinsko podjetje Panles, ki je na trgu že 26 let, se ukvarja z izdelavo pohištva po naročilu. Direktor in eden od solastnikov **Robert Pažon** pravi, da se jim je ideja o steklenici iz lesa porodila lani, ko so iskali primerno darilo za svoje poslovne partnerje. Ker takšnega izdelka niso našli ne na domačem trgu ne na tujih, so se odločili, da se bodo izdelave lotili sami. Slovenski regionalni razvojni sklad bo njihov projekt letos podprl z malo več kot sto tisoč evri, prihodnje leto bodo dobili še 391 tisoč evrov evropskega denarja.

»Nekaj strojev za izdelavo steklenic iz lesa smo že kupili, vendar proizvodnje še ne bomo začeli. Odprtih je namreč še kar nekaj vprašanj, saj se lotevamo izdelka, ki ga doslej na trgu še ni bilo. V nekih zapisih smo sicer naleteli na poskuse izdelave v 19. stoletju, ki pa so bili vsi po vrsti neuspešni,« pojasnjuje Pažon. Kot pravi, bo steklenica iz lesa namenjena vinu in žganju, na trg pa naj bi prišla šele konec leta 2017. V podjetju računajo na različne kupce, od posameznikov do vintek in vinskih kleti.

JJ

Kdo bo nov lastnik Polzele?

SDH išče novega vlagatelja – Pričakujejo vložek v višini 2,2 milijona evrov

Po uspešno izvedeni dokapitalizaciji avgusta letos v višini 2,1 milijona evrov, s katero sta Slovenski državni holding (SDH) in država postala stoddstotna lastnika Polzele, zdaj holding začenja postopek iskanja dolgoročnega investitorja za dokapitalizacijo družbe. Ta je predvidena v višini 2,2 milijona evrov. SDH od novega investitorja, ki bo z dokapitalizacijo pridobil več kot 50-odstotni lastniški delež, pričakuje, da bo Polzeli zagotovil nadaljnji razvoj, znanje in dostop do novih trgov. Rok za predložitev ponudb je 28. oktober.

V SDH pravijo, da morebitnega investitorja oziroma kupca polzelske tovarne nogavic, ki se že leta ubada z negativnim poslovanjem – samo v letošnjem polletju izguba znaša 1,3 milijona evrov – še nimajo. A bodo, kot pravijo, o vabilu sami obvestili vse morebitne investitorje, s katerimi se je v zadnjem letu že pogovarjal nekdanji predsednik uprave Marko Klemenčič. Ta je

ves čas zelo dobro sodeloval z vladno garnituro, nenazadnje je bil prav gospodarski minister Zdravko Počivalšek tisti, ki je decembra v Polzeli zagnal novo proizvodnjo nogavic iz konoplje.

Glede na zadnji poziv holdinga vlagateljem se vedno bolj dozdeva, da Klemenčič vendarle z mesta predsednika uprave ni odšel povsem prostovoljno in iz osebnih razlogov. Z ministrstva so na to temo odgovorili le, da so z nekdanjim predsednikom uprave Polzele dobro sodelovali, vendar pri menjavi vodstva niso sodelovali in ga zato tudi težko komentirajo.

Zdi se, da lastniška ekipa Polzele ni najbolj usklajena. Počivalšek ob vsem dogajanju – in vložku 1,5 milijona evrov davkoplačevalskega denarja – pravi le, da s podjetjem upravlja izključno SDH. »Verjamem in upam, da bo SDH našel rešitev za Polzelo v tem kontekstu, da bo poslovanje dobro in bo omogočilo čim več delovnih mest. Pri tem ima SDH

Glavni dejavnosti Polzele sta proizvodnja in prodaja ženskih, moških, otroških in športnih nogavic. V skupini Polzela sta tudi odvisni družbi Polzela čarape Zagreb in Polzela čarape Sarajevo. V letošnjem prvem polletju je Polzela ustvarila 2,3 milijona evrov prihodkov in za malo manj kot pol milijona evrov zaostala za načrtom, polletna čista izguba pa je znašala skoraj 1,3 milijona evrov.

popolno samostojnost in za svoje poteze prevzema tudi odgovornost.«

Predsednica ne, lastniki da

Zanimivo je, da je nova predsednica uprave Polze-

le Metka Hrovat v začetku meseca ob prvem srečanju z novinarji po prevzemu poslovanja dejala: »Najprej se moramo kondicijsko pripraviti na to, da bomo primerni, da bomo lahko nekoga zasnubili. Ni naša

prva naloga, da najdemo tuje kupce, temveč je naša naloga, da udejanimo začrtano strategijo. Šele potem bomo lahko primerna nevesta za tuje kupce. Naša prva naloga je trg in šele nato priprava na prodajo.« Očitno

se lastniki z njo ne strinjajo v celoti. Neuradno naj bi si SDH in posredno tudi država prizadevala tovarno nogavic, ki še zaposluje približno 220 ljudi, prodati.

SDH sicer ocenjuje, da je bilo z dokapitalizacijo v družbi vzpostavljeno stabilno finančno stanje za izvedbo prestrukturiranja in preobrat poslovanja. »Da bi lahko celovito prestrukturiranje družbe izvedli hitreje in bolj učinkovito, je SDH z družbo Polzela začel iskati dolgoročnega investitorja, ki bi lahko z dodatnim kapitalom, znanjem in dostopom do trgov ter kupcev družbi omogočil bistveno hitrejši preobrat poslovanja,« pojasnjuje pri SDH. In kaj to pomeni za podjetje in zaposlene? Pri SDH odgovarjajo: »Dolgoročni investitor bo lahko z dodatnim kapitalom omogočil hitrejšo in učinkovitejšo prestrukturiranje, kar bo pozitivno vplivalo na dolgoročni razvoj podjetja.« Kaj to pomeni za ohranitev delovnih mest, ne pove nihče.

LEA KOMERIČKI

Večja in sodobnejša proizvodnja

Celjske mesnine končujejo v Celju šest milijonov evrov vredno naložbo – Zaradi višjih cen svinjskega mesa bo letošnje poslovanje povprečno

V Celjskih mesninah končujejo enega največjih naložbenih ciklov v zadnjih letih. V širitev in posodobitev svoje proizvodnje v Celju, na Krasu in v Gornji Radgoni so vložili kar 11 milijonov evrov. Največ, šest milijonov evrov, je ostalo v Celju, kjer so zgradili prizidka k obratoma za izdelavo trajnih suhomesnih izdelkov in za pripravo svežega mesa. Oba obrata so tudi posodobili in ju opremili z novo tehnologijo. Po napovedih direktorja družbe Izidorja Krivca bo večina del končana še ta mesec, oba obrata pa bosta v celoti začela delati konec novembra.

V Lokvah, kjer imajo pršutarno, so v nakup nove tehnolo-

logije in razširitev zmogljivosti za soljenje in sušenje pršutov vložili tri milijone evrov. Dela bodo končali šele v začetku prihodnjega leta, ker so jih zdaj, ko prihaja glavna sezona za prodajo pršutov, začasno ustavili. Zaključili pa so že dva milijona evrov vredno naložbo v družbi Radgonske gorice, kjer so razširili zmogljivosti za pridelavo srebrne penine. Po nakupu kompleksa Kapelskih goric, ki so šle v stečaj, imajo namreč zdaj v Gornji Radgoni sto hektarjev vinogradov oziroma četrtno več kot prej.

Povprečno leto

Nove naložbe so prinesle tudi več kot 40 novih delovnih mest, največ v Celju. V

celotni skupini Celjske mesnine je zdaj zaposlenih že več kot 600 ljudi, od tega v Celju 400. Lani je skupina ustvarila približno 90 milijonov evrov prihodkov in 6 milijonov evrov čistega dobička, ki ga je v celoti namenila za nove naložbe. Leto 2016 ne bo tako uspešno, kot je bilo lansko. »Rezultati bodo povprečni, razlog pa je 30-odstotno zvišanje cen svinjskega mesa, ki ga je v drugem polletju na evropskem trgu povzročila Kitajska. Zaradi težav z boleznijo prašičev v svoji državi je namreč v Evropi pokupila ogromno svinjskega mesa. Kljub višjim cenam surovine prodajnih cen nismo zviševali,« pojasnjuje Krivec.

Kmalu tudi na arabskem trgu?

Bodo pa v Celjskih mesninah letos uspeli povečati delež izvoza, ki je lani znašal približno 30 odstotkov. Rast prodaje je višja zlasti na trgih zahodne Evrope, kjer so zadnje čase uspešni predvsem v Avstriji in Nemčiji ter tudi v Švici. Največji izvozni trg je še vedno Hrvaška. Prihodnje leto si Celjani obetajo tudi prodor na arabski trg. Po nedavnem obisku Združenih arabskih emiratov v okviru vladne delegacije se je odprlo kar nekaj priložnosti

za posel, pravi Krivec, vendar do konkretnih dogovorov še ni prišlo. Čeprav imajo Celjske mesnine že nekaj časa certifikat za proizvodnjo halal izdelkov, ki ga zahtevajo muslimani, želijo njihovi morebitni partnerji v emiratih najprej preveriti, ali je ta certifikat, ki velja v Evropi, sprejemljiv tudi zanje. »Trenutno nam ustreza, da do konkretnih dogovorov še ni prišlo, saj pred zaključkom naložbe, s katero bomo za petino povečali zmogljivosti v proizvodnji trajnih izdelkov, novih naročil sploh ne bi mogli izpolniti,« pravi Krivec.

Celjske mesnine bi v Združene arabske emirate izvažale goveje pršut in sudžuk.

JANJA INTIHAR

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Lastniki Celjskih mesnin si bodo letos prvič razdelili del dobička. Kot so sklenili na nedavni seji skupščine, bodo za dividende, ki bodo znašale 47 evrov bruto na delnico, namenili malo manj kot 1,5 milijona evrov bilančnega dobička. Lastnik treh četrtin delnic je preko svojega podjetja Amur inženiring direktor Izidor Krivec.

OBELEŽITEU DNEVA SPOMINA NA MRTVE – KOMEMORACIJE 2016

Mestna občina Celje vsako leto pred 1. novembrom, dnevom spomina na mrtve, pripravi spominske komemoracije in se spomni umrlih častnih meščanov.

POČASTITEU SPOMINA NA ČASTNE MEŠČANE

Predstavniki Mestne občine Celje pred 1. novembrom obiščejo grobove častnih meščanov in prižgejo sveče.

Častni meščani, pokopani na celjskem pokopališču, so: Albert Sirk, dr. Josip Tominšek, Stane Kokalj, Fedor Gradišnik, Blaž Pristovšek, Fran Roš, Janko Orožen, Franc Kač, Rado Jenko, Jože Marolt, prof.dr. Janko Lešničar in Stanko Loriger.

Na pokopališču na Polzeli je pokopana častna meščanka Darinka Lorenčak.

OB DNEVU SPOMINA NA MRTVE BODO DELEGACIJE MESTNE OBČINE CELJE POLAGALE VENCE NA NASLEDNJIH GROBIŠČIH IN SPOMINSKIH OBELEŽJIH:

STARI PISKER,
petek, 28. oktober 2016, ob 11. uri
osrednja slovesnost in
polaganje vencev

TEHARJE,
petek, 28. oktober 2016, ob 12. uri
polaganje venca

GROBNICA GOLOVEC,
petek, 28. oktober 2016, ob 13. uri
krajši program in
polaganje vencev

Pešci se izogibajo prometnim znakom in avtomobilom

Pločnik, ki to ni

CELJE – Že nekaj časa vse, ki uporabljajo glavno prometnico Celje–Ljubljana čez nadvoz nad avtocesto v Trnovljah, jezijo postavljene prometne oznake, ki sicer opozarjajo na nevaren odsek, vendar povzročajo tudi nevarne prometne situacije. Prometne oznake za označevanje del in začasnih ovir v cestnem prometu so namreč nameščene na pločniku na nadvozu tako, da se jim morajo pešci izogibati in pri tem stopiti na vozišče.

Pločnik že dlje časa kliče po obnovi, a je zaenkrat še nihče ne izvaja. Ta odsek ni nevaren samo za pešce, ampak tudi za kolesarje, saj je načeta tudi cesta. Pločnik je tako ozek, da se dva pešca vzporedno ne

moreta srečati, ne da bi eden stopil na cesto. Po pločniku ne morete ne z otroškim ne z invalidskim vozičkom. Gre za odsek, kjer je tudi slabša vidljivost med dvema večjima nepreglednima ovinkoma, pri čemer hitrosti vožnje voznikov motornih vozil na tem delu niso ravno nizke. Stanje je takšno že dlje časa.

Prometni znaki prehodnost na pločniku samo še dodatno poslabšujejo, čeprav zaradi trenutnega stanja morajo biti tam. Toda kdaj se bo začela obnova? Vprašanje smo poslali Darsu, kjer pravijo, da je v njegovi pristojnosti le vzdrževanje spodnjega, nosilnega dela nadvoza, zgornji del pa je v upravljanju Mestne občine Celje (MOC). So pa pri Darsu pokomentirali stanje na tem odseku: »Po našem mnenju je hoja po tem delu ceste že tako in tako nevarna, ne samo zaradi zožanega pločnika, am-

pak predvsem že pred in za objektom, kjer ni urejenega pločnika za pešce.«

Kdaj obnova?

Iz MOC smo dobili bolj skope odgovore, v katerih so nam pojasnili, da je obnova pločnika predvidena v letošnjem letu v sklopu rednih vzdrževalnih del, a da bodo izvajali »manjša vzdrževalna dela«. So pa dodali, da je predvidena gradnja pločnika na celotnem delu tega odseka, torej pred nadvozom in za njim. V sklopu dograditve površin za pešce naj bi obnovili tudi obstoječo javno razsvetljavo. Ampak iz odgovorov ni jasno, ali se bodo tudi gradnje pločnika v celoti lotili letos ali kdaj drugič. So pa prometni znaki na pločniku na nadvozu od lani, ko je izvajalec ob gradnji protihrupne ograje postavil prometno tablo na nadvozu avtoceste Damlje-

Celje – Center. Na tem delu je bila težava s prometnim

znakom za vodenje prometa (predkrižišna tabla). Zaradi velikosti prometnega znaka so bile opore narejene v pločnik nadvoza, kar ni bilo pravilno. »Zato smo na to izvajalca del

tudi opozorili. Po opozorilu je izvajalec zaščitil opore z jekleno ograjo in jih tudi skrajšal,« so nam povedali pri Darsu. In vzporedno s tem so na pločnike postavili prometne znake, ki zdaj ne le da kazijo nadvoz, ampak povzročajo tudi nevarne prometne situacije.

SŠol
Foto: SHERPA

Po tem pločniku hodijo tudi otroci.

Tic zaprt, ko je v mestu največ turistov

CELJE – Ob odprtju novega turističnoinformacijskega centra (Tic) se marsikdo sprašuje, zakaj ni odprt tudi v soboto popoldne in v nedeljo, ko je v mestu praviloma največ turistov. Kot pravijo v Zavodu Celeia Celje, je to tudi njihova želja, a brez dodatnega denarja za kadrovske okrepitve to trenutno ni mogoče.

Novi, sodobnejši prostori Turističnoinformacijskega centra Celje na Glavnem trgu ob odprtju

»Naša želja je, da bi turistom in obiskovalcem ponudili prijaznejši delovni čas. Z obično se že pogovarjamo, da bi za podaljšanje delovnega časa namenila še malo več denarja, za še kakšnega sodelavca,« nam je še pred odprtjem novega Tica povedala mag. Milena Čeko Pungartnik, direktorica zavoda Celeia.

Poleg Tica na Glavnem trgu zavod Celeia upravlja tudi Tic na Starem gradu, ki je odprt vse dni v letu. »V turistični sezoni na gradu opravimo tudi 360 delovnih ur na mesec, saj je grad odprt od 9. do 21. ure. Na letni ravni je to vsaj 3090 delovnih ur, v povprečju 260 ur na mesec, kar pomeni skoraj dve sistematizirani delovni mesti samo za Tic Stari grad,« pojasnjujejo v zavodu Celeia.

Ob takšnem delovnem času, kakršen je zdaj, bodo v Ticu na Glavnem trgu mesečno opravili 176 delovnih ur, kar pomeni eno delovno mesto. V zavodu pravijo, da bi za kakovostno izvedbo informacijske in promocijske dejavnosti na obeh lokacijah potrebovali vsaj 2,7 osebe. Zdjaj to delo opravljata dva turistična informatorja. Trenutne kadrovske težave

V prvih dneh po odprtju sicer v zavodu Celeia beležijo občutno povečan porast obiskovalcev novega Tica. V prvih štirinajstih dneh po odprtju ga je obiskalo 665 obiskovalcev, večinoma domačinov in obiskovalcev iz naše regije. Tujih obiskovalcev so do minulega torka našeli 63, od tega največ Hrvatov, sledijo Avstrijci in Nemci, Rusi, Nizozemci, obiskovalci iz Velike Britanije in Španije ter Italije.

rešujejo tako, da naloge turističnega informatorja poleg svojega dela opravljajo še drugi sodelavci. »V primeru podaljšanja delovnega časa v Ticu na Glavnem trgu bi se razkorak med delovnimi urami še povečal,« pravijo v zavodu. Dodaten

zaposleni pomeni približno 16 tisoč evrov letno, pojasnjujejo v zavodu, kjer si prizadevajo, da bi podaljšali delovni čas na Glavnem trgu zagotovili ob koncu leta, in sicer v okviru Pravljičnega Celja.

RG, foto: SHERPA

Drugačnost v šoli in družbi

CELJE – Šolski sistem in družba sta naravnana na ustaljene, splošno sprejemljive modele. Kdor od njih odstopa, je drugačen. Otrok se lahko hitro znajde v tej kategoriji. Ne gre le za tujce in njihovo vključevanje v šolski sistem, ampak tudi za učno šibkejšo učence ali zelo nadarjene na posameznih področjih, učence s socialnega dna, brez motivacije za šolsko delo ... Šolski sistem ima pri tem zelo pomembno in odgovorno nalogo, učitelji pa se morajo znati spoprijemati s takšnimi primeri.

O tem so govorili na sedmem mednarodnem strokovnem simpoziju Civilna družba in šolski sistem, ki so ga letos naslovili Drugačnost v šoli in družbi. V Šolskem centru Celje sta ga pripravila Srednja šola za storitvene dejavnosti in logistiko ŠCC ter AŠ – Šolsko športno društvo 4. julij v sodelovanju z Mestno občino Celje in Muzejem novejših zgodovine Celje.

»Glavni cilj ob zasnovi teh simpozijev je bil omogočiti učiteljem izmenjavo mnenj o perečih temah,« je povedala Saša Silovšek, vodja organizacijskega odbora. »Simpozij je rasel iz leta v leto, na

začetku smo imeli približno dvajset referatov, letos pa že osemdeset. Letošnja tema je zelo aktualna, saj opažamo v družbi veliko nestrpnosti. Poleg tega je zadnja leta v šolah vedno več tujcev in otrok s posebnimi potrebami, učitelji pa nismo vedno dobro usposobljeni za delo z njimi,« je dodala Silovškova.

Uvodne misli o drugačnosti v družbi skozi čas je v

četrtlet nanizal zgodovinar dr. Božo Repe. Nadaljevanje je bilo športno obarvano, saj so gostili olimpijsko prvakinja Saro Kolak in trenerja Andreja Hajnška. Nato so učitelji iz različnih šol razpravljali o pouku za otroke s posebnimi potrebami in za vse drugačne, teme so v petek še razširili in povabili tudi športnike invalide.

TC, foto: SHERPA

V programu ob odprtju simpozija o drugačnosti je med drugim nastopil tudi slep pianist Urh Štrakl, ki ga v glasbeni šoli v Žalcu poučuje Irena Kralj.

mnzc
muzej novejših zgodovine | celje

triglav

**ROJSTNI DAN
PRI
HERMANU LISJAKU**

Si želiš zabavno, raziskovalno, poučno, ustvarjalno, drugačno, zanimivo in nepozabno praznovanje?

Svoj rojstni dan praznuj v družbi Hermana Lisjaka! Izbiraš lahko kar med petimi različnimi programi rojstnodnevne zabave:

- Rojstni dan s Hermanom Lisjakom
- Ringa raja s Hermanom Lisjakom
- Rojstni dan po japonsko
- Rojstnodnevna fotoavantura
- Vodni raziskovalec

Več informacij na <http://www.muzej-nz-ce.si>

Zaradi livarne znova na nogah

Stanovalci, ki živijo v bližini Omco Feniksa, ustanovili Civilno iniciativo za zdravo bivalno okolje – Livarna trenutno deluje v gradbeni fazi, do konca leta naj bi dobili uporabno dovoljenje

ŽALEC – Stanovalci mestne skupnosti, ki živijo v bližini livarne Omco Feniks, so znova na nogah. Ker jih pristojne ustanove in vodstvo podjetja v zadnjih letih niso uslišali in ker so njihove zahteve povsem preslišane, so se organizirali v civilno iniciativo. Od podjetja in občine zahtevajo, da v najkrajšem možnem času poskrbijo za učinkovite omilitvene ukrepe vplivov na okolje.

Kot poudarja **Alojz Morinc**, eden od predstavnikov novoustanovljene Civilne iniciative za zdravo bivalno okolje, so glavni problemi že leta enaki – hrup, smrad in prašni delci. »Z razširitvijo, ki so jo v livarni izpeljali lani, se je proizvodnja še povečala in temu primerno je več tudi hrupa in prahu. Na to smo začeli odgovorne takoj znova intenzivno opozarjati. Že takrat smo zahtevali in to zahtevamo še danes, da zadeve uredijo tako, da bodo sprejemljive. Da bodo izpusti in hrup znotraj dovoljenih vrednosti,« pojasnjuje Morinc in opozarja, da iniciativa nikakor ni za to, da se livarna zapre, saj se zaveda pomena zaposlovanja v občini. »Želimo oziroma zahtevamo pa, da se prekoračene vrednosti spravijo v mejo normale. Tako bo lahko livarna delovala, mi pa bomo še vedno lahko živeli tukaj.«

Livarna v to okolje ne sodi

Morinc in somišljeniki poudarjajo, da so že dolgo pred širitvijo opozarjali, da livarna povzroča hrup in smrad ter da je v zraku veliko prahu. Ne skrivajo razočaranja nad občinsko odločitvijo, ki je pred dvema letoma in pol

Alojz Morinc z balkona nenehno spremlja in beleži delovanje livarne. V osebnem arhivu hrani številne zvočne in video posnetke, ki dokazujejo prekoračitve hrupa in tudi izpuste. Kot pravi, je vse to posređoval tudi pristojnim inšpekcijskim službam in odgovornim v livarni.

»požegnala« spremembo podrobnega občinskega prostorskega načrta in dovolila širitev. »Že takrat smo bili proti. Slutili smo, kaj se bo zgodilo,« pravijo stanovalci, ki jih od tovarne loči le nekaj metrov in železniška proga. »Livarna v ta prostor ne sodi, namesto širitve bi lahko poskrbeli za selitev v industrijsko cono,« so prepričani. Ob tem poudarjajo, da so prve hiše ob železniški progi zrasle, preden so tedanji lastniki na drugi strani tirov zgradili tovarno. »Ko smo se kot mulci igrali tu, tovarne še ni bilo,« se spominja eden od »staroselcev«. Je pa tudi

res, da se je večina današnjih stanovalcev sem priselila kasneje, tudi večina hiš je bila zgrajena po letu 1963, ko se je stara žalska livarna preselila na sedanjo lokacijo v Vrbje.

Mejne vrednosti presežene, kritične ne

Glede hrupa, ki ga povzroča delovanje livarne, je bilo opravljenih že kar nekaj meritev, ki pa so pokazale različno sliko. Zadnje je na željo stanovalcev in ob podpori žalske občine opravilo neodvisno podjetje IVD Maribor. Meritve so pokazale, da so

mejne vrednosti v večernem in nočnem času dejansko presežene. O tem so krajan obvestili inšpekcijo, enako je naredila tudi občina. A inšpekcija za zdaj še ni ukrepala, češ da je podjetje še v fazi gradnje, je pojasnil župan **Janko Kos**. Slednji se sicer problema zaveda in se je že sestal s predstavniki podjetja. Dogovorili so se, da bodo v podjetju izvedli vse potrebne ukrepe, da bodo v najkrajšem možnem času poskrbeli, da do prekoračitev ne bo več prihajalo. »Predstavili so nam program ukrepov in časovni okvir uresničevanja le-teh in sam nimam nobenega razloga, da bi dvomil, da se tega ne bi držali. V kolikor teh ukrepov v roku, ki so ga v podjetju postavili sami, ne bodo izvedli, bo tudi občina ukrepala in se bom tudi sam še bolj postavil na stran občanov,« je še dejal Kos. »Vsako podjetje ima tako ali drugače tudi negativne vplive na okolje. Moj cilj ali pa cilj občine in občinske uprave je, da zagotavljamo delovna mesta, da omogočimo podjetjem, da se razvijajo, rastejo in širijo, v vsakem primeru pa, da gospodarski subjekti spoštujejo okoljske standarde in zakonodajo, skratka, da ne »svinjajo« okolja.«

Do konca leta uporabno dovoljenje

Čeprav krajan težko verjamejo, da je to mogoče, je za zdaj uradna razlaga inšpekcijskega neukrepanja ta, da je livarna še v gradbeni fazi. Kaj točno v tem trenutku še gradi, nam na občini niso znali povedati, odgovorov iz livarne pa do zaključka redakcije nismo prejeli. Je pa dejstvo,

kot pojasnjuje župan Kos, da naj bi v teh dneh Omco Feniks podal vlogo za tehnični pregled in družba, ki je v lasti Belgijcev, naj bi do konca leta pridobila uporabno dovoljenje. Podjetje bo tako z januarjem prešlo iz gradbene faze v obdobje polletnega poskusnega obratovanja. V tem času mora, poudarja Kos, vplive na okolje zmanjšati pod dovoljene zakonske vrednosti. To pa je, kot pravi Morinc, tudi cilj krajanov: »Če prekoračenih vrednosti ne bodo zmanjšali pod zakonsko dovoljene, potem tu ne morejo delovati. Na tak način, kot delujejo danes, v tem prostoru ne morejo delovati.«

O problematiki tudi svetniki

S problematiko livarne so se na zadnji seji, v torek, seznanili tudi občinski svetniki. Občinsko vodstvo je podatke o zadnjih aktivnostih podalo v okviru aktualnih informacij, kjer razprava ni dovoljena. Svetnik in tudi nekdanji župan Lojze Posedel, ki se zadnja leta močno in glasno bori za pravice krajanov na tem območju – v času mandata njegovega županovanja problematika očitno še ni bila tako pereča – je sicer predlagal, da bi že na tej seji problematiko livarne in nevšečnosti, ki jih povzroča, umestili pod samostojno točko in o tem razpravljali, a prave volje za to ni bilo. Predlog sta namreč podprla le dva svetnika. Kos ob tem pravi, da v tem trenutku še ne vidi potrebe po širši razpravi, da pa bodo o tem gotovo razpravljali, ko bo minil rok za vzpostavitev omilitvenih ukrepov. LEA KOMERIČKI

Plastično krožišče kmalu zgodovina

ŽALEC, PETROVČE – Izbran izvajalec v teh dneh med obema krajema pospešeno ureja krožišče, ki bo nadomestilo močno načeto montažno postavitve. Za ureditev krožnega križišča na regionalni cesti Žalec–Celje je v celoti odgovorna država.

Kot so sporočili iz direktije za infrastrukturo, dela obsegajo gradnjo

krožišča z obsegom 24 metrov, s hodnikom za pešce in kolesarsko stezo ter rekonstrukcijo regionalne ceste s hodnikom za pešce ob regionalni cesti. Uredili bodo še kolesarsko pot in razsvetlavo. Vrednost gradbenih del znaša 390.400 evrov, kar bo v celoti plačala direkcija. Izbran izvajalec, Voc Celje, naj bi dela končal do konca aprila prihodnje leto. LK

Že o proračunu

GORNJI GRAD – Občina je že sprejela proračun za prihodnje leto v prvi obravnavi. Za prihodnje leto računa, da bo imela za približno štiri odstotke višje prihodke in odhodke, kot jih ima letos. V celoti naj bi imela prihodnje leto 2,4 milijona evrov prihodkov in približno sto tisoč evrov manj odhodkov.

Stanje na področju šolske in cestne infrastrukture ocenjuje kot

perečo. Za investicijsko vzdrževanje in gradnjo cest naj bi bilo po osnutku proračuna prihodnje leto na voljo dvesto tisoč evrov, kar je petino več denarja kot letos. Prihodnje leto namerava občina nadaljevati celovito urejanje ceste v Lenartu, kjer bo v dveh letih vložila približno tristo tisoč evrov. Za vzdrževanje gozdnih cest, ki jih je na območju občine kar 112 kilometrov, namenja

40 tisoč evrov in to iz pristojbin lastnikov gozdov. Prav tako bo urejala streho gornjegrajske šole. Za prihodnje leto namenja občina več denarja za malo gospodarstvo, prav tako naj bi omogočila dve javni deli.

Druga obravnava proračuna za leto 2017 je predvidena v začetku decembra, po javni razpravi. Občina je proračun pripravila na podlagi letošnjih podatkov in ga bo, ko bo znana nova višina povprečnine, uskladila.

BJ

Novi prostori za diabetike

Odslej diabetolog lažje dostopen

CELJE – V splošni bolnišnici letno pregledajo več kot enajst tisoč sladkornih bolnikov. Vsako leto na novo sladkorno bolezen odkrijejo pri devetsto ljudeh. Gre za eno najbolj razširjenih bolezni. Diabetiki bodo zdaj na preglede hodili v popolnoma nove prostore centra za diabetes in endokrinologijo, ki so pod bolnišnično polikliniko, in sicer nasproti oddelka za medicinsko rehabilitacijo.

Celjska bolnišnica je prostore dogradila letos in jih odprla v teh dneh. Naložba je bila vredna 450 tisoč evrov in

jo je v celoti plačala bolnišnica. Z odprtjem so v bolnišnici pridobili dodatne ambulate in tudi prostore za endokrinološko ambulantno, v kateri se je v zadnjih letih prav tako povečalo število bolnikov.

»Novi prostori so velik korak naprej, predvsem na področju izobraževanja bolnikov, saj je to zelo pomembno, kadar je pri njih odkrita sladkorna bolezen,« pravi vodja odseka za diabetes in endokrinologijo v centru, zdravnica **Maja Navodnik Preložnik**. Hkrati novi prostori pomenijo tudi možnost, da bo celjska bol-

nišnica vendarle v praksi začela izvajati tisto, kar je bilo do zdaj le na papirju. Projekt bolnišnične nadomestne novogradnje je še vedno le v obrisih, toda kljub temu bodo zdaj lahko v prostore, kjer je bil center do zdaj (na prehodu med urološkim oddelkom in dnevno bolnišnico), preselili očesni oddelek. V starem delu bolnišnice, v tako imenovani Gizelini bolnišnici, naj bi uredili infekcijski oddelek. Že nekaj časa na prenovi čaka tudi celoten ginekološko-porodniški oddelek.

SŠol

V cvetlični učilnici na prostem

Slavnostna akademija ob sedemdesetletnici šole za hortikulturo in vizualne umetnosti

Ob tej priložnosti so se na odru srečali sedanji in nekdanji ravnatelji in ravnateljice šole.

CELJE – Šola za hortikulturo in vizualne umetnosti je niz prireditev in dogodkov v jubilejnem letu zaokrožila s slavnostno akademijo in z razstavo v šolskem parku. Častni pokrovitelj sedemdesetletnice delovanja prve vrtnarske šole v Sloveniji je bil predsednik države Borut Pahor. Novembra bo z dijaki in s profesorji v šolskem parku posadil spominsko drevo.

Državna šola Medlog pri Celju je bila prva in do leta 1996 edina vrtnarska šola pri nas. Po drugi svetovni vojni je nastala na območju nekdanjega Kvaternikovega posestva. V času največje obremenjenosti so imeli v šoli več kot osemsto dijakov iz vse države. Danes podobne programe izvajajo v številnih drugih šolah. V Celju so se spremembam uspešno prilagodili in danes v višji šoli izobražujejo tudi snovalce vizualnih komunikacij ter inženirje hortikulture.

Priložnostna cvetličarska razstava in Land art razstava v šolskem parku sta v preteklih dneh prikazali izjemno tradicijo šole, iz katere izhajajo tudi nekateri najbolj znani in najuspešnejši slovenski vrtnarji in cvetličarji. »Odnos do zelenih poklicev je danes drugačen kot v preteklih letih. Zadnja leta se k nam vpisuje vedno več odličnih učencev, ki v teh poklicih odkrijejo svojo strast. Resnično veselje do tega, kar počneš, in strokovno znanje z vsestransko podporo šole ustvarita osebno srečne in poslovno uspešne ljudi,« je prepričana direktorica in ravnateljica **Štefanija Kos Zidar**. Slavnostni program so poleg sedanjih dijakov sooblikovali tudi številni nekdanji. Mnogi med njimi so danes profesorji, nosilci pomembnih strokovnih in političnih funkcij, izjemni glasbeniki, voditelji in vsestransko uspešni ter izpostavljeni posamezniki. Ob čestitkah svoji nekdanji šoli so se strinjali, da je bila odločitev za vpis vanjo ena boljših v življenju.

StO, foto: GrupA

V znamenju čebelarjev

CELJE – Na sejmišču pod Golovcem je bil v soboto prvi Festival čebeljih pridelkov in izdelkov. V dvorani so prevladovala stojnice s čebeljimi pridelki in izdelki, od medu do panjskih končnic in lectovih src. Med prireditvijo so čebelarji in predstavniki države posebej opozorili na velik pomen čebel in lokalno pridelane hrane.

Čebelarji so že pred deseti- leti pripravili prvi medeni zajtrk, ki je prerasel v Tradicionalni slovenski zajtrk. Med

petimi izbranimi živili je tudi med. V soboto so predstavili še posebno slovensko kosilo, ki so ga pripravili v sodelovanju s proizvajalci certificiranih zaščitene kmetijskih izdelkov. Na mizah so bile različne dobrote – vse od na-

devanega pivškega piščanca z belokranjsko pogačo, ki je bil oblit s kraškimi medom, do prekmurske gibanice.

Tako predstavnik čebelarjev kot predstavnica države sta pred zbranimi poudarila pomen lokalno pridelane hrane in samooskrbe. Podpredsednik Čebelarске zveze Slovenije **Marko Alauf** je omenil, da so številke v Sloveniji zaskrbljujoče, vendar se ponekod kaže napredek. Tako je v Sloveniji namesto nekdanjih štiristo hektarjev z ajdo posajenih že več kot pet tisoč hektarjev. Generalna direktorica direktorata za kmetijstvo **Tadeja Kvas Majer** je po drugi strani spomnila, da z lokalno pridelano hrano med drugim ohranjamo poseljenost in delovna mesta.

Slovenski čebelarji so prav tako opozorili na svoja prizadevanja za razglasitev svetovnega dne čebel, kar je njihova pobuda. Tej pobudi ni doslej oporekala še nobena država. Prav tako so opozorili na pobudo čebelarjev, da naj bi bil v Celju leta 2021 svetovni kongres čebelarjev. V okviru festivala je bilo prav tako podeljeno priznanje zlati medenjak 2016 za najboljše medenjake. Obenem je bil na sejmišču drugi Festival sladkih dobrot.

BRANE JERANKO

Foto: SHERPA

Na stojnicah so bili na voljo tudi pridelki in izdelki več čebelarjev s Celjskega. Tudi »lectarski« izdelki niso manjkali.

Aksinja Kermauner med predstavitvijo brošure

Zmote in resnice o slepih in slabovidnih

CELJE – Združenje prijateljev slepih je izdalo brošuro **Deset zmot in deset resnic o slepih z namenom rušenja stereotipov o slepih in slabovidnih**.

Brošura je nastala z namenom osveščanja polno čutnih, da so slepi in slabovidni enakovredni člani družbe. Brošuro so pripravili Aksinja Kermauner, Ingrid Žolgar in Gašper Rus, ki jo je ilustriral. »V današnjem svetu je ogromno stereotipov, ker se ljudje bojijo slepote, predvsem pa o njej niso osveščeni,« je povedala Kermaunerjeva.

V brošuri je predstavljenih deset zmot o slepoti – na primer da so ljudje, ki nosijo očala, slabovidni, da branje pri slabši osvetljenosti poškoduje oči, da se slepi in slabovidni ne morejo ukvarjati s športom, da pes vodič zna opozoriti na zeleno luč na semaforju in podobno. Knjižico lahko listamo iz dveh strani, na eni so predstavljene zmote o slabovidnosti in na drugi o slepoti.

Brošura je zaenkrat izšla le v petdesetih izvodih, Kermaunerjeva pa si želi, da bi jo v več tisoč izvodih lahko poslali tudi v vse javne ustanove. »Ko bomo dobili sponzorja, bi radi brošure razdelili po šolah, zdravstvenih ustanovah, celo po avtobusnih postajališčih, torej povsod, kjer bodo najlažje dostopne ljudem.«

V sodelovanju z Združenjem prijateljev slepih Slovenije je Otroški muzej Hermanov brlog pred dvema letoma začel prilagajati muzej za slepe in slabovidne. Projekt, ki zajema označbe za slepe in slabovidne od vhoda v muzej do otroškega muzeja ter igralnice, prilagojene igranje in tri tipne tablice, bo končan do konca letošnjega leta, s čimer bo Hermanov brlog postal edini takšen otroški muzej v Evropi.

EP, foto: EP

Pred množičnim cepljenjem

Svet za veterinarstvo, ki deluje v okviru ministrstva za kmetijstvo, je potrdil program cepljenja govedi in drobnice proti bolezni modrikastega jezika. Cepljenih bo približno šeststo tisoč živali, cepljenje pa bodo izvajale veterinarske ustanove po vsej Sloveniji.

Bolezen modrikastega jezika se je pri nas pojavila novembra lani kot v eni za-

dnjih evropskih držav. Tako je Slovenija tudi ena redkih držav, ki cepljenja živali še

ni opravila. Kot so nam odgovorili iz republiške uprave za varno hrano, veterinarstvo in varstvo rastlin, bo prvi krog cepljenja trajal od januarja do konca marca. Drugi krog bo junija in julija. Za govedo in koze sta potrebni dve dozi

odmerka cepiva ter za ovce ena. Tako bo opravljenih več kot milijon cepljenj v času, ki zagotavlja nastanek imunosti pred začetkom sezone aktivnosti vektorja, to je prenašalca.

BJ

Študenti na okopih

Koncert elektronske glasbe Šentech izzvenel kot mini koncert v Zgornjem trgu

ŠENTJUR – V javnosti še vedno odmeva sobotna odpoved koncerta elektronske glasbe Šentech. Potem ko je vodstvo KS Gorica pri Slivnici Študentskemu klubu mladih Šentjur enostransko odpovedalo najem dvorane v Gorici pri Slivnici, je organizator koncert v zadnjem trenutku prestavil v šentjurski hotel Žonta. Za novo lokacijo upravna enota ni izdala dovoljenja za prireditev. Dvorana je za takšno prireditev namreč neprimerna.

Načelnica upravne enote Marjana Metličar je ob tem poudarila, da prireditve niso prepovedali, a je brez ustreznih varnostnih pogojev tudi niso mogli dovoliti. »V dvorani z nizkim stropom ni zagotovljenega prezračevanja, ni dodatnih oken, požarni red je zastarel in neusklajen,« je nanizala najbolj sporne ugotovitve. »Tovrstno prireditev bi bilo najbolj enostavno organizirati pod šotorom na prostem. Prepričana sem, da bi lahko prišli do primerne rešitve, zato me je odziv študentov presenetil. Vsa leta smo dobro sodelovali in žal

»Nenavadni zapleti ob dvajsetletnici Študentskega kluba mladih Šentjur dejansko in simbolično kažejo na to, da sveže, drugačne in »nemodrijske« ideje v naši lokalni skupnosti še vedno nimajo domovinske pravice,« so v odprtem pismu svojo podporo organizatorju izkazali nekdanji člani kluba.

mi je, da je vse skupaj dobilo takšne razsežnosti.«

Pod vprašanjem tudi novoletni koncert pihalcev?

»Božično-novoletnega koncert Pihalnega orkestra Šentjur letos v dvorani Hruševac ne bo, in sicer zaradi prevelikih zahtev upravne enote za njegovo izvedbo. Ugotavljamo, da se zakon na UE Šentjur pri Celju bere in razume bistveno drugače kot v večini drugih upravnih enot po Sloveniji,« je odpovedi Šentecha ob rob na družabnem omrežju zapisal predsednik šentjurskih pihalcev Vladimir Belina. Zdaj bo koncert v Ipavčevem kulturnem centru.

»Zakon o javnem zbiranju z vsemi podakti duši ne samo prireditve v Šentjuru, ampak tudi širše. Pripeljali smo ga do skrajnosti, kjer je organizator kriv za vsako mogočo stvar. A zavedati se moramo, da stoodstotne varnosti ni. Vsega ne moremo prevaliti na organizatorje. Tudi v tej državi bomo morali priti do spoznanja, da smo ljudje samostojne osebe in tako odgovorni zase in za svojo varnost,« je dogajanju ob rob povedal župan Marko Diaci.

A ustna obravnava pristojnih z upravne enote in s policijske postaje je bila za organizatorja kaplja čez rob. Že tri mesece so organizacijo koncerta namreč pripravljali za dvorano v Gorici pri Slivnici. Zadeva se je začela rušiti, ko so jim v Gorici pri Slivnici dva tedna pred dogodkom odpovedali gostoljubje, o čemer smo v Novem tedniku že poročali. Mnenje policije – in po nekaterih informacijah tudi upravne enote – da je pri tovrstnih zabavah veliko drog in neredov, je bilo za krajane Gorice odločilno. Razlogi, zakaj koncerta ne morejo organizirati v Žonti, so se mladim zdeli neutemeljeni in ob minimalni podpori rešljivi. Kot trdi Metličarjeva, je bilo volje za vsestransko ugodno rešitev pri upravni enoti dovolj. »Delo mladih in predvsem trud organizatorjev takšnih dogodkov razumem in podpiram. Vendar je varnost ljudi in premoženja na prvem mestu. In tveganje v tem primeru je bilo pač preveliko.«

StO

Malo je ... veliko

LAŠKO, RADEČE, RIMSKE TOPLICE – Minulo soboto so v teh krajih zbirali prispevke za tople obroke učencev treh osnovnih šol. Kampanji Drobthinica, ki opozarja na vedno bolj pereče težave zaradi nezadostne in nepravilne prehrane otrok, se je pridružila tudi organizacija Rdeči križ Laško.

Pri evropskem projektu so sodelovali Območno združenje Rdečega križa Laško-Radeče, krajevne organi-

zacije Rdečega križa Laško, Radeče in Rimske Toplice ter učenci osnovnih šol. Na treh stojnicah, v Laškem, Rimskih Toplicah in Radečah, so organizatorji zbirali prispevke za tople obroke učencev, prispevke pa so sprejemali v zameno za kruh in pecivo, ki ga je prispevalo 41 donatorjev. Organizatorji ocenjujejo, da je Drobthinica zelo lepo uspela, saj so zbrali 2418 evrov. K znesku bodo organizatorji prišteli še prispevek Komunale Laško in

Komunale Radeče, ki sta sočasno sodelovali v projektu Skupaj za boljšo družbo - zavržena hrana, in bosta vsakemu kraju s stojnico podarili še 100 evrov. Tako bo letošnja Drobthinica omogočila plačilo 1235 toplih obrokov učencem osnovnih šol.

Kampanja Drobthinica je sicer minila v okviru pobude Skupaj za boljšo družbo, v sklopu katere so organizatorji opozarjali na problematiko zavržene hrane in pozivali k smotrnemu ravnanju z njo. Sobotna kampanja je sicer že tradicionalna, tokratna je bila že šestnajsta v Sloveniji. EP

Kot veliko gradbišče

MOZIRJE – V zgornjesavinjski prestolnici se prebujajo tudi gradnja na turističnem področju. V bližini Savinjskega gaja gradi vlagatelj Goran Krebs stavbo za turistične namene, kjer bodo različni prostori za potrebe turistov in tudi domačinov.

V stavbi, ki jo gradi od avgusta, bo pet apartmajev, ki jih bo oddajal turistom. V njenih prostorih bodo še fitnes in wellness center s savno in masažnimi bazeni ter salon za masaže in manikuro. Stavba bo pod streho predvidoma do konca leta, prve obiskovalce naj bi sprejela konec prihodnjega leta. Poleg tega je bila v Mozirju avgusta zgrajena apartmajska Medena vas, ki je zanimiva tudi po arhitekturni plati. Investitor Apartmaji&wellness Skok je postavil dve stavbi in čebelnjak v obliki satovja.

V Mozirju se letos nasploh veliko gradi. V Podrožniku gradi družba SGP Graditelj iz Kamnika prvi stanovanjski blok, v Lokah tri občine gradijo skupno čistilno napravo za odpadne vode. O obeh vlaganjih smo že poročali. BJ

OB ROBU

Odgovornost je težak jarem

Zaplet pri organizaciji študentske »žurke« je dobil razsežnost epskega spora med represivnimi organi in civilno družbo, med mladimi in starimi, med ljubitelji elektrotehna in Modrijanov. Gonilo napredka v vseh časih. Nič novega torej.

Z zahtevami upravne enote so se ob organizaciji prav vsake »žurke« doslej bodli vsi predsedniki študentskega kluba. In vsi so moledovali za ključne kulturnega doma. In vsi sanjali o čisto svojem »placu za žur«. Zadeva se verjetno vleče že iz srednjega veka, če ne kar iz pradavnine. A vseeno tokrat ne gre za prepir okrog oslove sence. Kot družba smo v zadnjih nekaj desetletjih zelo napredovali. Dandanes ni nobena stvar prepuščena naključju. Za vsako figo imamo inšpektorja in 25 tisoč predpisov. Predvideli smo bolj ali manj vsako možno situacijo, različico in posledico. Stvari so predvidljive, dogovorjene in varne. Če seveda odštejemo dejstvo, da je pod birokratskimi ovratniki hudo težko dihati.

Odgovornost je težak jarem, ki ga prav vsakdo v sistemu obloži, kolikor ga je mogoče na debelo. Če je bilo včasih za organizacijo vaškega kresa dovolj, da je bil v bližini kakšen izprašan gasilec, morate danes imeti v pripravljenosti celo zdravniško ekipo. Stroški gor ali dol, ampak kaj če se kdo opeče? Če ste včasih za organizacijo gasilske veselice pač sporočili na policijo in v zdravstveni dom, da bo »fešta«, morate danes zgolj za uradne organe zbrati zajeten kupček papirja in za podporne službe odšteti celo goro denarja. Če hočete postaviti gugalnico sredi parka, morate poskrbeti za certifikate, potrdila, študije, da ne naštevam dalje. Ker če ne boste dali tisočaka za varnostno potrdilo, jih boste morda morali dati deset, ko si bo nek otrok opraskal koleno. In smo na začetku. Odškodninska odgovornost je bolezen, o kateri smo brali, da razsaja v Ameriki. Danes ni pred njo varen nihče. In miren spanec stane. Ali si ga kupite na zavarovalnici ali na upravni enoti, v bistvu ni zelo pomembno.

Se pa človek vpraša, kje se bo zadeva končala. Se bodo neprofesionalci sploh še lotevali kakršnekoli javne prireditve? Bodo skavti, taborniki še upali voditi otroke na tabore? Bodo učitelji še peljali otroke v šolo v naravi? Bo še kdo pobral štoparja na cesti? Najbolj varno je pač skrbeti za svoje sedalo in se ne brigati za nikogar okrog sebe. Ko se bomo na pločniku spotaknili, bomo že vedeli, kam se obrniti po odškodnino. Pod črto – vse to smo si sami skuhal. Ampak ali po zdravi pameti res hočemo živeti v takšni družbi?

SAŠKA T. OCIRK

televizija celje

KONTAKT: 03/42 88 266, marketing@tvcelje.si
www.tvcelje.si

DOGODKI DNEVA

od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

ČETRTRKOVA PODOKNICA

četrtek, 20.10 ob 20.00

GOSTJE: Sextakord in Stari prijatelji iz Kicarja

TOP MUSIC

sreda, 26.10. ob 20.00

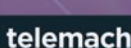
GOSTA: Samo Sam in Ditka

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

»Folklora je moja srčna ljubezen«

Edo Gaberšek – Jež je ustanovitelj Celjske folklorne skupine

Folklori se je zapisal že kot gimnazijec in še zdaj 82-letni plesalec rad zapleše, ko ga zasrbijo podplati.

»Kot srednješolec sem živel v Celju, kjer sem nekaj malega z drugimi sovratniki plesal nekaj folklori podobnega pod vodstvom Vlada Planinška. V šestem razredu gimnazije sem zasledil objavo, da iščejo plesalce za folkloro. Takoj sem se javil, kmalu smo se naučili koroške plesse. Na prvem nastopu smo plesali na pesem Bug nam dej ta duobar čes, več kot sto let star ples, povezan z Bogom in Marijo. Edini v skupini sem ob obratu plesalko dvignil v zrak. Občinstvo je bilo navdušeno, ravnatelj nam je čestital. A v ponedeljek sem po zvočniku dobil obvestilo, naj pridem k njemu,« pripoveduje Gaberšek, ki mu je ravnatelj povedal, da je bil nastop sicer odličen, a je obenem odločil, da na gimnaziji folklore ne bo več. V prvi vrsti je namreč sedel Franc Leskovšek Luka, minister za gospodarstvo, pripoveduje Gaberšek, ki mu zaradi verske tematike pesem ni bila všeč.

Kako ste sprejeli to novico?

Bil sem žalosten zaradi takšnega primitivizma. Prvi dan študija v Ljubljani sem se vključil Akademsko folklorno skupino Franceta Marolta. Moj učitelj je bil Marjan Kralj. Po štu-

diju sem prišel v Celje, kjer so me našli Šempetrani in sem tri leta učil njihovo folklorno skupino. Dopolnil sem slovenski program in mu dodal še nekaj bosanskih plesov. Zaradi nesporazumov v skupini sem jo zapustil in tako sem pred 43 leti ustanovil Celjsko folklorno skupino. In to v času, ko je Celje imelo štirideset zborov, a nobene folklore. S skupino smo prepotovali veliko sveta, bili smo v Aziji in Južni Ameriki. Pred leti smo bili v Riu de Janeiro. Ko smo bili v Braziliji, sem si na občini sposodil denar in ga v dveh letih vrnil. Same lepe spomine imam.

Do kdaj ste bili v Celju?

Pred šestnajstimi leti sem se upokojil, a že nekaj let pred tem sem na seminarje pošiljal mladino in vzgojil prihodnje voditelje.

Zdaj živite v Bovcu. Ali tudi tam vodite folklorno skupino? Še vedno plešete?

Če imam priložnost, še vedno plešem. Že celjska skupina je po zaslugi moje pokojne tašče dvakrat ali trikrat nastopila v Bovcu. Takoj ko sem se pojavil tam kot upokojenec, so želeli, da ustanovim skupino. A delati v Celju folkloro je bilo super, v Bov-

cu pa niti ne. Če bi Bovec poznal že prej, verjetno ne bi živel v tem kraju.

Niste samo navdušen folklorist, ampak ste bili v Celju povezani tudi s prepevanjem. Kako ste povezani z Mladinskim pevskim festivalom?

Po očetu imam organizatorske sposobnosti. V prvi službi v Zdravilišču Dobrna sem imel srečo, da je nastopil češki pevski zbor, ki sem ga sprejel in gostil.

Po zaslugi tega prvega srečanja in odličnega odziva me je v odbor festivala sprejel pokojni Jurče Vreže, oče tega festivala. Tako se je začelo.

Kaj vam pomeni folklor?

To je moja srčna ljubezen. Kamorkoli grem, vedno rad zaplešem nekaj folklornega. Zadnjič sem s kolegi zaplesal bosansko Nemo kolo. To je moja sprostitev.

Vaš najljubši ples?

Oh, težka izbira. Mogoče gorenjski ples »ta potrkani«. To je plesna posebnost, ki sem jo zelo rad plesal. Tudi plesi iz Bosne in Hercegovine so mi zelo pri srcu.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: Arhiv KD CFS

V veliki dvorani Celjskega doma bo v soboto, 22. oktobra, ob 19. uri folklorni večer z naslovom Povsod sem hodil, povsod sem bil Celjske folklorne skupine.

Z Almo v skrivnostni svet Paname in Peruja

Pretekli teden bi 127. rojstni dan praznovala celjska pisateljica in popotnica Alma M. Karlin. Njena sorojakinja Jerneja Jezernik, ki že vrsto let preučuje dediščino svetovne popotnice, je pred kratkim prevedla in izdala dve novi knjižici iz knjižne serije **Z Almo v svet**.

Po prvih dveh knjižicah, ki obravnavata kitajsko tematiko, se tokrat bralec z Almo seli v Južno Ameriko. Tretja knjižica nosi naslov Vroča in grešna Panama in je po besedah založnice in prevajalke **Jerneje Jezernik** zanimivo branje za vse generacije in za tiste, ki jih zanima skrivnostno področje. »Alma Karlin se je na svoji poti okoli sveta v Panami mudila med letoma 1920 in 1921, ko je bila država razdeljena na dve območji. Na bogato cono v lasti Američanov in na revnejše zaledje, kjer so govorili špansko. Ker Alma na začetku ni imela denarja, je na lastni koži izkusila življenje v revnejši coni, nato je bila kot prva ženska v zgodovini mesta in province izbrana za sodno tolmačko. Prav v sklopu te službe si je na široko odprla vrata v raziskovanje starodobnih verstev,

obredov, magije in vraževerja. Marsikateri od teh obtožencev ji je namreč bil pripravljen povedati marsikaj zanimivega in skrivnostnega. Dobila je vpogled v tisto znanje, ki je bilo belcem zaprto.«

Kot četrta je v zbirki izšla knjižica Magični obrazi Andov. Posebnost obeh knjižic je, da Alma nastopa kot avtorica neposredno, v prvi osebi. »V vsaki zgodbi se pojavlja kot radovedna sogovornica. V Peruju so njene sogovornice ženske nižjega sloja, ki se ukvarjajo z magijo in je kot predstavnice ženskega spola nimajo za nasprotnico,« je dodala prevajalka.

Jerneja Jezernik, ki je življenje in delo celjske popotnice in pisateljice strnila v monografijo Alma M. Karlin, državljanka sveta, je dodala, da je Alma v svojih delih poskušala raziskati, kaj bi bila skupna duhovna jedra vseh narodov sveta. Njeno zanimanje je povezano z osnovnim načelom teozofije, s katero se je seznanila v letih pred prvo svetovno vojno, ko je živela in študirala v Londonu.

BGO

Dua Aliada je oprl glasbene večernice.

Posebna glasbena kombinacija za uvod

V Narodnem domu Celje se je v četrtek zgodil prvi koncert znotraj cikla *Vesperae Musicae*. V Hiši kulture Celje so se tudi v letošnji sezoni odločili, da bodo program *Vesperae Musicae* zasnovali tako, da bodo celjskemu občinstvu ponudili nov vpogled v trende komorne glasbe.

Prva gosta sta bila iz Avstrije. V duu Aliada od leta 2013 ustvarjata izjemna glasbenika mlajše generacije – saksofonist Michal Knot in akordeonist Bogdan Laketic. V tem trenutku sta najbrž med najbolj zaželenimi komornimi glasbeniki v avstrijskem in evropskem prostoru, njuna kariera pa se strmo vzpenja – samo v tej sezoni bosta odigrala več kot devetdeset koncertov po vsem svetu. Z zanimivo kombinacijo glasbil, ki ju le redko najdemo v isti družbi, sestavljata kreativne koncertne programe. Tudi v Celju sta s kombinacijo saksofona in harmonike, ki ju najpogosteje srečamo v narodnozabavnih ansamblih, izvabila simpatičen dialog zvokov. S programom sta se sprehodila po klasični glasbi od baroka do sodobnosti. Celjski koncert, ki ga je podprl Avstrijski kulturni forum v Ljubljani, je napovedal pestro glasbeno jesen v Celju.

BGO
Foto: GrupA

Oktobra živi spomin na Ipavce

Na odru Ipavčevega kulturnega centra oktobra zvenijo Ipavčeve melodije. Na tretjem večeru je navdušil trio **Con spirito**.

Glasbeni večer z naslovom Vzdihi srca je bil tretji večer znotraj Ipavčevih dni in drugi, ki ga je pod pokroviteljstvom občine Šentjur organizirala Glasbena šola skladatelj Ipvcev Šentjur. Učiteljico flave v šoli **Marto Kuzmanovski Koberski**, ki je priredila pesmi Josipa in Benjamina Ipavca za večerni koncert, sta spremljala njen mož **Aleksandar Kuzmanovski** na violončelu in **Tamara Povh** na klavirju. Glasbeni sestav, ki ni najpogostejša kombinacija, je v drugem delu koncerta poslušalce šentjurskega hrama popeljal v svet baroka in tudi sodobnih smeri 20. stoletja. Tokrat z melodijami drugih evropskih skladateljev.

Prireditve znotraj Ipavčevih kulturnih dni so pomemben dejavnik pri širjenju zavesti o pomenu dediščine šentjurskih Ipvcev. »Želimo si, da bi ves čas opozarjali in spominjali na tradicijo šentjurskih veljakov, tudi na njihovo narodno zavednost. Četudi so bili v prvi vrsti odlični skladatelji,« je dodala ravnateljica glasbene šole **Simona Zdolšek**.

BGO

Film o Cesarju, ki ni klonil

V polni dvorani Kina Velenje je bila pretekli teden premiera dokumentarnega filma *Pot v svetlobo*, ki predstavlja večplastnega kiparja in ustvarjalnega oblikovalca Cirila Cesarja. 93-letni umetnik je bil po filmu, ki je delo ekipe pod vodstvom njegove hčere Nives Cesar, vidno ganjen. Tudi Nives Cesar je bila z opravljenim delom zelo zadovoljna.

Petdesetminutni film se sprehodi po življenju v Velenju živečega umetnika. Ciril Cesar je odrasčal v podobarski delavnici v Mozirju. V ustvarjalnem in podjetniškem okolju je odkrival svoj prirojeni talent. Ko je postal polnoleten, je v svetu že divjala vojna. Občutljiv mladenič je globoko občutil nesmisel vojnega nasilja nad človekom posameznikom. Hrepenenje po kiparskem izražanju ga je vodilo do akademije likovnih umetnosti. »Občutene vojne krivice do sočloveka je upodobil v svojem delu Zločin, ki je v takratni strokovni in politični javnosti sprožilo pravo afero in množico časopisnih odzivov. Tedanja politika ni

sprejemala nobene kritike, stroka pa se je uklanjala sistemu. Ciril Cesar se ni uklanjal,« je o življenju svojega očeta povedala Nives Cesar, s katero sva se pogovarjali že pred filmom. Ciril se je umaknil v Celje in v pedagoškem poklicu dijakom predajal občutek za etiko in estetiko.

Škripajoča kuhinjska tehnica vzrok za novo

V tem času je oblikoval inovativen model kuhinjske tehnice in licenco prodal tovarni Libela v Celju. V filmu se Cesar spominja: »Ob živce me je spravljala ropot ženine tehnice v kuhinji. »Kaj je to za en klump?« sem dejal. A kmalu sem si rekel, da ne bom kritiziral drugih, da moram sam narediti boljše in do konca razviti svoje ustvarjalne možnosti.« S prodajo patenta si je plačal šolanje na visoki šoli za industrijsko oblikovanje v Ulmu, kjer je iskal funkcionalnost v oblikovanju. Kmalu je postal asistent in pripeljal v Ulm tudi svojo ženo in hčer. Medtem je v Velenju gradil svoj dom

Ciril Cesar in njegova hči Nives po premieri filma (Foto: Alenka Slavinec)

in se na povabilo tedanjega direktorja tovarne Gorenje vrnil domov. Postavil je temelje industrijskega oblikovanja in modularni sistem

proizvodnje ter osnove interdisciplinarnega delovanja med strokami. Po formalni delovni dobi se je ponovno posvetil kiparstvu in osvo-

jil steklo kot svoj navdih za celoten opus transparentnih konstruktivističnih skulptur.

Javna skulptura Sozvočje časa (1995) v avli kulturnega

doma v Velenju je kiparjeva prva steklena skulptura v javnem prostoru. Njegova dela stojijo v številnih krajih Savinjske in Šaleške doline. V Celju v Vodnikovi ulici stoji veliki kip Antona Aškerc, v avli SLG Celje so na ogled štirje portreti.

»Film *Pot v svetlobo* je zgodba o talentiranem človeku, ki ga je življenje kalilo skozi dramatična doživetja, o uporniku, ki je vztrajal pri svoji izpovedi, o umetniku, ki je v svojem ustvarjanju stremel za resnico, človeku, ki ga je zvestoba osebnim vrednotam pripeljala do popolnega notranjega miru,« je nadvse čuteč film opisala njegova hči Nives. Ta je po predvajanju še dodala: »Res sem zelo vesela, da smo tako dobro naredili. S to filmsko ekipo je bila vse ena sama zabava. Dvakrat po šest tednov smo snemali in posneli res veliko materiala. Izredno lepo je bilo, režiser je v petdesetih minutah lepo podal očetovo zgodbo in upam, da je podobno kot mi zadovoljen z delom.«

Po besedah Nives Cesar bo film režiserja Primoža Meška predvajan tudi na Televiziji Slovenija, upa pa tudi, da ga bo mogoče videti še v ostalih kinematografih znotraj art kino mreže.

BARBARA GRADIČ OSET

Pritegnila številne obiskovalce

V Stari grofiji v Celju je bilo pred nekaj dnevi slovesno odprtje razstave *Se spomnite Tee. Gre za pregledno razstavo o življenju in delu celjske slikarke Thee Schreiber Gammelina*, ki bo odprta predvidoma do konca maja prihodnje leto. Odprtje je privabilo številne obiskovalce.

V dvorani pod Celjskim stropom, ki je bila prepolna

obiskovalcev, je več pričevalcev spregovorilo o svojih osebnih srečanjih z Gammelino in njeno prijateljico Almo M. Karlin. Slikarke so se spominjale kot zelo dobro srčne gospe, ki so se je nekateri celjski otroci zaradi njenih nevsakdanjih oblačil bali kot »čarovnice«.

Kljub temu da sta se tako Gammelina kot Karlina vključili v partizansko

gibanje, sta bili po drugi svetovni vojni kot nemško govoreči umetnici dolgo zamolčani. Kot je bilo povedano med odprtjem, je bila med prvimi, ki je o Gammelini pisala – če ni bila sploh prva – novinarka Novega tednika. To je bila Zdenka Stopar, ki se to storila že v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja.

BJ, foto: BJ

Na razstavi so med drugim portreti Alme M. Karlin, delo njene prijateljice Gammelina.

Lutke »odtekle« maraton

Kulturno društvo Smeško je tudi letos tretji konec tedna v oktobru organiziralo Smeškov lutkovni maraton, na katerem je otrokom podarilo brezplačen ogled lutkovnih predstav in animacij. Tokratni maraton je bil že peti po vrsti, društvo pa si želi, da bi postal tradicionalen.

Kulturno društvo Smeško je bilo ustanovljeno leta 2007 kot Društvo vzgojiteljev Ljudske univerze Celje Smeško. Leta 2010 je dobilo sedanje ime – Kulturno društvo Smeško. Njegovo osnovno dejavnost predstavljata priprava in izvedba lutkovnih predstav,

pri čemer člani pripravljajo tudi različne delavnice za otroke in odrasle, Smeškov lutkovni maraton in Smeškov petkove večere za odrasle.

Letošnji lutkovni maraton je trajal v petek in soboto. Prvi večer je bil namenjen odraslim, pri čemer je društvo ponovno dokazalo, da lutke niso le za otroke, temveč tudi za otroke po srcu. Odraslim se je predstavilo gledališče Nebo iz Kranja s predstavo Soba, s katero je teden pred nastopom v Celju gostovalo v Koreji.

Sobotno dopoldne je društvo namenilo otrokom. Zabavale so jih lutkovne sku-

pine: Vrtavke iz OŠ Boštanj, Mokre tačke iz Mokronoga in Bobek iz Ljubljane. Skupini iz Boštanja in Mokronoga sta letos prejeli zlato plaketo na državnem srečanju lutkovnih skupin v Medvodah, kar je še en dokaz, da je Kulturno društvo Smeško izbralo kakovostne predstave, je povedal predsednik društva Damir Kolarič. Med predstavami je bilo poskrbljeno tudi za otroško animacijo, otroke je zabaval čarovnik Uršulin iz Zavoda Enostavno prijatelji iz Ljubljane.

EP
Foto: Darja Grdina, Damir Kolarič

Nevarno ni orožje, ampak človek

V Sloveniji naj bi se v zadnjem času ljudje precej oboroževali. Glede na podatke, ki jih imamo, bo ta ocena kar držala. Zanimanja za vstop v strelska društva naj bi bilo ogromno. Trgovci z orožjem si manejo roke. Prodaja naj bi se povečala za enkrat.

Največ zanimanja je za manjše pištole. Med kupci so ženske in moški. Tudi takšni, ki prej nikoli niso orožja držali v rokah. Zakaj? Je to povezano z občutkom (ne)varnosti ali s tem, da vedno več ljudi čez noč ugotovi, da jih orožje tako privlači?

»Oboroženo«

Čeprav statistika ne kaže tako, vedno več Slovencev želi kupiti orožje za lastno varnost

Največ ljudi ima orožni list za lov, sledijo varnost, šport in zbirateljstvo. Dovoljenje za posest orožja sicer lahko dobi vsak polnoletni državljan, ki opravi zdravniški pregled in preizkus znanja o ravnanju z orožjem. Dovoljenje je trajno.

Rok Štupar, dolgoletni vodja strelskega kluba Sv. Jurij, ki je pooblaščen za izvajanje usposabljanja za državni preizkus znanja o ravnanju z orožjem, pravi, da trend oboroževanja med Slovenci narašča že od osamosvojitve. »Ne toliko zaradi občutka nevarnosti oziroma ogroženosti, temveč zato, ker imajo ljudje občutek, da je danes orožje v civilni sferi bolj dostopno.« Pri tem priznava, da dogajanje po svetu pripomore k temu, da se ljudje oborožujejo. Ne za namensko uporabo, temveč za

vsak primer. Vendar je na ta način orožje težje upravičiti. Če ga seveda želimo pridobiti po uradni, legalni pot.

Stroški pridobitve

usposabljanje (teoretična priprava) = 10 €
preizkus pred komisijo MNZ = 10 €
zdravniški pregled = 50 – 200 €
taksa za vlogo in nabavno dovoljenje = 10 €

SKUPAJ:

Ko nabavite orožje, lahko za vpis orožja v dovoljenje za posest orožja plačate tudi praktični izpit s svojim orožjem. Dovoljenje za nabavo streliva in dovoljenja za posest orožja) = 10 €

Slovenci bi se zavarovali z orožjem

Strokovnjaki ocenjujejo, da je v Sloveniji približno štiri-deset tisoč legalnih lastnikov orožja, ki posedujejo približno 130 tisoč kosov različnega strelnega orožja. V tej skupini prednjačijo predvsem lovci,

teh je več kot polovica. Manjši je odstotek tistih, ki orožje posedujejo v športne ali zbirateljske namene, čeprav se tudi te številke zadnja leta povečujejo. Čeprav je do tako imenovanega varnostnega

orožja oziroma dovoljenja za posedovanje orožja iz varnostnih vzgibov težko priti, je zanimanja precej. Kot pravi Štupar, ga je precej več, kot to izkazujejo uradne statistike. Tovrstno dovoljenje izdajajo

upravne enote. »Veliko uradnikov zainteresirane že ob prvem stiku podučijo, da bo njihova vloga neuspešna. Ker vsak postopek na uradni enoti stane, veliko ljudi, ki bi želeli pridobiti pravico do nošenja varnostnega orožja, vloge sploh ne odda.«

Orožje je nekaj normalnega

Sicer pa je sogovornik z več kot dvajsetletnimi izkušnjami na področju strelstva in član ekipe za usposabljanje za varno ravnanje z orožjem prepričan, da je orožje povsem »naravno«. Kot pravi, je »tabuizacija« slaba, saj civilizacija orožje potrebuje. Kot še pravi, ljudje tudi zaradi nošenja in ne uporabe orožja spore velikokrat razrešijo bolj kultivirano, kot bi se sicer. Zato tudi pravi, da je oborožena družba bolj vladna.

Nevarna igrača, ki naj bi prinašala varnost

Več kot očitno je, da strelska društva beležijo porast članov, vedno več ljudi pa zaprosi tudi za dovoljenje za posest orožja. Kje se skriva razlog? Ko celjski rokometiški postanejo evropski prvaki, klubi beležijo mnogo novih vpisov. Ko več kot 250 metrov poleti Peter Prevc in vsi s ponosom pojejo himno, skakalna društva »obogatijo« z najmlajšimi člani, ki se odločijo, da bodo skakalci. A kaj v zadnjih letih privlači vedno več posameznikov, da se odločijo, da bodo streljali? In ne le streljali, tudi da bodo posedovali orožje ...

Govorili smo z univerzitetnim diplomiranim strojnikom, ki je pred kratkim zaključil tečaj usposabljanja in preizkus znanja za ravnanje z orožjem ter je v procesu pridobivanja orožja. Za priključitev k društvu ga je sprva navdušil prijatelj, ki je član strelskega društva že štiri leta. A to je le eden od razlogov, je povedal sogovornik: »Drugi razlog je begunska kriza in tretji negotova prihodnost, ki jo prinašata globalizacija in neoliberalizem. Vsekakor ne smem pozabiti na lanske teroristične napade v Parizu. Po teh napadih se je govorilo o tem, da bo Evropa zaostрила zakonodajo za pridobitev orožja. In tako sem rekel, da je skrajni čas, da pridobim orožje, preden se bo zakonodaja spremenila.«

Sogovornik trenutno pridobiva dovoljenje za posest orožja. Ne želi imeti cele zbirke, ampak le eno pištolo, za katero je odštél 1.700 evrov, in kasneje mogoče kakšno puško. »Včlanil sem se v strelsko društvo, tako da se bom tudi športno udeleževal. In če želiš dosegati dobre rezultate, potem poceni pištola ne pride v poštev. Pištola za 500 ali 600 evrov »nese sem ali tja«, česar si ne želim.« Nedeljski sprehod po parku lahko tako člani zamenjajo za obisk strelišča. Sogovornik predvideva, da se bo vsaj enkrat mesečno odpravil na strelišče in obnavljal svoje znanje rokanja z orožjem.

Občutek varnosti za ceno velike odgovornosti

Naš sogovornik se je za nakup pištole odločil zaradi občutka nestabilnosti v družbi. A pištola, ki jo bo imel pospravljeno v omari, mu, kot pravi, ne bo prinesla le občutka varnosti. »Gre za veliko odgovornost. Ko le pomislim, kaj lahko ta stvar povzroči, me kar zmrazi. Lahko pride tudi do zlorabe v primeru kraje.« A očitno je strah pred begunsko krizo premagal težo odgovornosti na plečih sogovornika. »Enostavno menim, da je to glede na situacijo prava odločitev. Želim si, da bi bilo drugače, želim si, da ne bi

imel občutka, da potrebujem orožje za zaščito. A nestabilen družbeni in politični evropski sistem peljeta v pogubo. Ljudje imajo vedno manj, svetovno bogastvo se deli le med nekaj »smetane«, situacija pa se ne izboljšuje, vedno bolj tonemo.«

Pištola = varnost

Sogovornik nima otrok, če bi jih imel, bi pištolo še vedno imel v omari, vendar tako shranjeno, da ne bi prišlo do nesreče. Verjame, da se je na usposabljanju naučil dobro rokovati z orožjem, čeprav je bil na tečaju prvič v stiku z njim. Kot pravi, bi po njegovem mnenju dovoljenje za posest moralo vsebovati tudi

obvezo do obnovitvenega tečaja rokovanja z orožjem. Sicer pa meni, da zna sam presoditi o svoji sposobnosti rokovanja z »nevarno igračo«, še posebej zato, ker bo znanje redno izpopolnjeval na strelišču.

A fizična sposobnost ni dovolj za obvladovanje orožja, tega mora znati uporabljati tudi glava. Do ekstremističnih situacij, kjer je orožje izkoriščeno za prizadevanje zla, največkrat pride zaradi storilčevega slabega duševnega stanja. Kdo torej zagotavlja vsem prebivalcem, da imetnikom orožja delujejo pravilno ne le prsti, temveč tudi glava? Nihče! Čeprav mora posameznik za posest orožja pridobiti zdravstveno potrdilo, to ne zajema potrdila o njegovem psihičnem ravnesvju, pregled pri psihologu ali psihiatru namreč ni obvezen.

Več pištol pomeni več varnosti?

Sogovornik pravi, da bi se v primeru, da bi vsi imeli pištole, počutil manj varno, saj nikoli ne veš, kdo je tisti, ki ima pištolo. Meni torej, da oborožitev civilnega prebivalstva ne vodi do večje varnosti, a izolirano gledano iz svojega položaja se sam z orožjem počuti bolje. »Gre za občutek, ki mi ga daje. Uporabil bi ga le v primeru, če bi začutil, da je ogroženo moje življenje.«

Če sogovornik nima otrok, je smotno vprašanje, kakšno

sporočilo prenaša svojim nečakom ali vsem mladim, ki »starega sistema«, ki po mnenju sogovornika izginja, ne poznajo. Se morajo mladi počutiti ogrožene? »Vsekakor sporočilo ni pozitivno. V rokah lahko imam predmet, ki konča življenje, kar nikoli ne more biti pozitivno. Zato tudi menim, da je prav, da je slovenska zakonodaja restriktivna, ko gre za pridobitev orožja. Vsekakor menim tudi, da bi redni zdravstveni pregledi, predvsem psihološki, morali biti obvezni in bi se morali ponavljati.« Izpostavi tudi pogoj, ki pravi, da mora biti posameznik polnoleten. Tega bi sam prestavil na dopolnjevanje 25 ali 30 let, a po drugi strani meni, da bi morali uvesti obvezno služenje vojske za vse polnoletne moške.

Je kriv sistem ali postajamo le njegovi sužnji?

Nekoliko nasprotujoče sogovornik ni prepričan, ali je za globalizacijo in cvetoe neoliberalizem kriva vera (islam) ali sta begunska kriza in verski terorizem posledica sistema. Vsekakor pa je prepričan, da so vera, sistem, nepravilna porazdelitev imetja in bogastva ter revščina v času izobilja krivi za prelivajočo se kri. Če ob ključku izpostavimo vero oziroma bolj konkretno islam: »Kdo je bolj dojemljiv za manipulacijo in nerealne verske obljube ter dogme kot reven in obupan človek, ki ga je do takšnega položaja pripeljal sistem?«

EVA POPOVIČ

Samo ljubiteljsko
Foto: arhiv NT (GrupA)

ena družba je vljudna družba»

Za izdajo orožne listine lahko po Zakonu o orožju zaprosi vsak polnoletni državljani, za katerega upravni organ ugotovi, da je zanesljiv in v preteklosti ni bil obravnavan zaradi nasilja, da ima upravičen razlog za izdajo orožne listine, da je opravil zdravniški pregled in preizkus znanja o ravnanju z orožjem.

Pot do dovoljenja dražja od orožja

Nobena skrivnost ni, da je tudi na slovenskem trgu in ozemlju precej nelegalnega orožja, ki ga je na črnem trgu mogoče dobiti relativno poceni. Včasih je uradna pot do dovoljenja lahko precej težja, bolj zavita in dražja od

ve orožnih listin (do nabave orožja)

predavanja + praktični del) = 150 evrov

= 50 evrov

00 evrov

dovoljenje = 42 evrov (za varnostno orožje = 59 evrov)

242 - 460 evrov

pričakujete še naslednje stroške:

est ali orožni list = 27 evrov (za varnostno orožje = 54 evrov)

em = 35 evrov (potreben le, če želi imetnik pridobiti tudi ali orožje vpisati v orožni list, ni nujen za pridobitev

Preveč teorije

Štupar, ki je zagovornik uporabe orožja tako v športne kot tudi varnostne namene, je prepričan, da slovenska zakonodaja ni najboljša. »Pomembno je, da so postavljeni omejitve in pravila, da se preprečuje morebitne zlorabe, a se v sistemu, kot ga imamo, prevečkrat izgubi bistvo, ki bi ga morali poznati vsi, ki se kakorkoli srečujejo z orožjem. V poplavi zakonskih predpisov se premalo poudarja najpomembnejša pravila varne uporabe orožja,« pravi.

Kot pravi, je prvo pravilo, da je vsako orožje vedno polno. Drugo pravilo je, da če orožje ni polno, velja prvo pravilo.

možnosti nakupa nelegalnega orožja. A to ne bi smelo metati slabe luči na vse tiste, ki z orožjem »rokujejo« legalno.

Za vso dokumentacijo in izpite je treba odšteti od 350 do 500 evrov. V to ceno je všteto usposabljanje, ki zajema teoretična predavanja in praktični del, preizkus znanja o ravnanju z orožjem pred komisijo ministrstva za notranje zadeve, zdravniški pregled in upravno takso. Največ razlik pri ceni nastaja

pri pridobitvi ustreznega zdravniškega potrdila.

V orožno listino je treba zapisati, za kaj bo nekdo orožje uporabljal – ali za šport, varnost, lov, zbirateljstvo. A se to pogosto prekriva, pojasnjuje Rok Štupar: »Športno pištolo, se lahko uporabi tudi za obrambo. Je pa res, da se z osnovno pištolo, namenjeno obrambi, na tekmovanjih ne da dosežati vidnejših rezultatov.«

Zakon o orožju namreč predvideva več orožnih li-

»Pri tem se vse začne,« pove in doda, da med zlata pravila sodi tudi varna smer – orožja nikoli in nikdar ne obračamo s cevjo proti sebi ali komurkoli drugemu, prsta ne smemo nikoli imeti na sprožilcu, kadar ne nameravamo streljati. Poleg tega se je treba pred uporabo orožja vselej prepričati, ali je res polno. Štupar pravi, da lahko z doslednim upoštevanjem teh pravil preprečimo morebitno nesrečo.

Čeprav so večini ta pravila povsem razumljiva in logična, jim med usposabljanjem posveča premalo pozornosti, kar dokazuje rokovanje z orožjem tistih, ki se po opravljenem izpitu vrnejo na strelišče. Je pa s pridobljenim dovoljenjem podobno kot z vozniškim izpitom, nekoliko v šali pove Štupar: »Že naslednji dan lahko narediš prekršek.«

stin za posameznike, ki so lastniki strelnega orožja. »Za nabavo orožja morate najprej pridobiti dovoljenje. Ko nato orožje kupite, ga na upravni enoti vpišete v dovoljenje za posest ali v orožni list. Varnostno orožje je praviloma vpisano v orožni list, kar vam dovoljuje nošenje le tega pri sebi, in sicer za osebno varnost. Športno, podedovano in podarjeno orožje pa lastniki praviloma vpišejo v dovoljenje za posest, ki dovoljuje posest in prenašanje praznega

orožja ter njegovo uporabo na strelišču. Za nabavo streliva potrebujete drugo dovoljenje. Če tekmujete v kateri od panožnih strelskih zvez na državni ali mednarodni ravni, lahko imate športno orožje vpisano v orožni list, kar vam omogoča nabavo streliva brez vsakokratnega dovoljenja. Orožni list za športno orožje dovoljuje nošenje le tega izključno na strelišču,« pojasnjuje Štupar.

LEA KOMERIČKI
Foto: arhiv NT (GrupA)

Opozarja tudi, da tisti, ki orožje nosijo zaradi lastne varnosti, nikoli ob prvem sporu »ne mahajo s pištolo«, ampak delujejo v smeri, da strelnega orožja ne bi bilo treba uporabiti. Lahko pa varnostno orožje posameznik uporabi tako za lastno obrambo kot za obrambo svoje družine ali nekoga drugega, če je v življenjski nevarnosti. Največkrat se lahko pomočjo strelnega orožja obranimo brez streljanja, še pravi sogovornik.

»Vsak predmet, tudi orožje, lahko človek uporabi ali zlorabi. Res je, da je orožje narejeno in namenjeno temu, da lahko nekoga poškoduje.

Če izhajamo iz tega, da je orožje mišljeno za obrambo, je to nekaj pozitivnega. Če pa je orožje usmerjeno k temu, da se nekoga rani, potem je to seveda negativno. V vsakem primeru je to odvisno od človeka in ne od orožja kot predmeta.« Rok Štupar, predstavnik Streleskega kluba sv. Jurij in dolgoletni sodelavec revije Obramba.

Kako morate ravnati, če orožje podedujete?

Po smrti lastnika morate v treh mesecih orožje, strelivo in orožne listine oddati v hrambo na upravno enoto, ki vam o tem izda potrdilo. V enem mesecu po pravnomočnosti sklepa o dedovanju morate podati vlogo za izdajo orožne listine za podedovano orožje. Po tem imate še tri mesece časa, da pridobite

potrdilo o obiskovanju teoretičnega dela usposabljanja ali potrdilo o opravljenem preizkusu znanja o ravnanju z orožjem in potrdilo o opravljenem zdravniškem pregledu. Če v postopku pridobitve orožnih listin predložite le potrdilo o obiskovanju teoretičnega dela usposabljanja, za podedovano orožje ne boste mogli pose-

dovati ali nabavljati streliva, prepoved pa se bo vpisala v dovoljenje za posest. Kot dedič lahko daste v tem roku orožje tudi trajno onesposobiti puškarju, nakar morate zanj pridobiti ustrezen certifikat. Orožje lahko tudi prodate oziroma podarite v skladu z zakonom, lahko pa ga tudi brezplačno oddate v uničenje.

Zaskrbljujoč je predvsem črni trg

In ne legalni imetnik orožja

Pred letom je svoj strelski klub Arpol odprl tudi Celjan Teodor Goznikar. Nikakor ne zaradi občutka (ne)varnosti. Ampak zato, ker je želel ponuditi ljudem, ki imajo radi ljubiteljsko streljanje, možnost, da to lahko počnejo. Na legalen način in pod strokovnim nadzorom kluba.

»Zanimanja za članstvo v klubu je ogromno, ne samo med moškimi, ampak tudi med ženskami. Toda nimam občutka, da zaradi razmer v družbi,« pravi Goznikar. Pavšalna ocena, da se ljudje oborožujejo zaradi občutka nevarnosti, je po njegovem mnenju lahko dvorezen meč. »Če karikiram, je sekira namenjena točno določenemu opravilu. A jo uporabljajo tudi v druge namene, kot so kazni-va dejanja. Želim povedati, da ni nevarno orožje, nevarni so ljudje. In člani strelskih klubov in društev se tega zavedajo. Imajo znanje. Testiranja in tečaji, ki jih morajo opraviti,

niso lahki, pridobitev vseh dovoljenj in dokumentacije ni kratka pot. Vedo, zakaj si nabavijo orožje in kako z njim ravnati. Tudi v društvih in klubih veljajo pravila, ki se jih morajo člani držati in upoštevati,« dodaja.

Z lahkoto do orožja

Opozarja, da je večja težava črni trg, kjer je do orožja danes mogoče z lahkoto priti. »Nekdo, ki ima vsa dovoljenja za posedovanje, hrambo, zbiranje ali nošenje orožja, se zaveda pomena orožja. Če se ga ne bi, bi kupil orožje na črnem trgu, kjer bi ga pravzaprav to stalo manj,« navaja Goznikar. In res. Po naših podatkih je orožja na črnem trgu ogromno. Največ ga izhaja še iz časa osamosvojitvene vojne. Za slabih sto evrov se da kupiti pištolo rdeča zastava, za 450 evrov avtomatsko puško. Za 50 evrov je mogoče dobiti ročno bombo. Vse to bi lahko

Teodor Goznikar

dobili v nekaj urah ali dneh. »In ti podatki, ki jih imate, so večja skrb za družbo kot legalno posedovanje orožja,« pravi Goznikar. Pri tem omeni, da bi se morala javnost zavedati še, da imajo ljudje veliko orožja doma, ker so ga podedovali, pri čemer vsi ne vedo, kaj morajo z njim storiti.

Evropska komisija je pred meseci, predvsem po terorističnih napadih v Franciji in Bruslju, pripravila novo direktivo o strelskem orožju, ki lahko največ škode prinese ravno strelskim društvom

in klubom. Ker bi omejila dostop do orožja, bi to za to dejavnost lahko pomenilo zaprtje. In med ljubitelji orožja je takšna direktiva naletela na velik odpor.

»Zato, ker pomeni razorožitev civilnega prebivalstva in to, da v ljubiteljskih orožja država kar naenkrat vidi teroriste. Ali če povem drugače, ta direktiva pomeni, da mi država ne zaupa več. Čeprav mi je še pred časom zaupala, ker sem dobil vsa dovoljenja za orožno listino in za orožje. In tega bi mi zdaj vzela. Po drugi strani se postavlja vprašanje, »koliko« bi uveljavitev takšne direktive državo stala. Zakaj? Ker bi bilo treba orožje, ki ga civilno prebivalstvo ima legalno, odkupiti. Ljudje so za dovoljenja, tečaje in orožje plačevali, torej vsega tega ne bodo kar tako »vrnili le na podlagi direktive,« pravi Gozdnikar. Ob tem izrazi še strah, da bi ravno drastičen poseg evropske direktive lahko povzročil nasprotno učinek: nelegalno oboroževanje. SŠol, foto: SHERPA

Koliko dovoljenj za nakup orožja (za šport, lov, zbiranje ter iznos) so izdali po posameznih upravnih enotah?

Žalec in Velenje:

V prvih devetih mesecih letošnjega leta so v Žalcu izdali že 124 takšnih dovoljenj. Za primerjavo: leta 2014 so izdali 133 takih dovoljenj, lani pa že 169. Porast beležijo tudi v Velenju, kjer so v prvih devetih mesecih letos izdali 54 dovoljenj, leta 2014 jih je bilo 66, lani pa 68.

Vir: UE Žalec in UE Velenje

Upravna enota Celje:

Od leta 2010 do 17. oktobra letos so po podatkih MNZ izdali 802 dovoljenj.

Vir: MNZ

Slovenija:

V Sloveniji je bilo leta 2015 izdanih 7.186 dovoljenj za nakup orožja, kar je 14,6 % več kot leta 2014.

Vir: siol.net

Celjski policisti aktivni pri odvzemu orožja:

Lani so celjski kriminalisti zaradi prekrškov ali kaznivih dejanj zasegli 15 pištol in kar 37 pušk, statistika pa kaže, da število zaseženega tovrstnega orožja raste. Na Celjskem sicer vsako leto zasežejo poleg teh vrst orožja tudi lovsko, plinsko in zračno orožje ter ogromno streliva. Pri tem je potrebno vedeti, da lahko policisti večje število orožja zasežejo v le eni preiskavi in da ni nujno, da ima imetnik zanj dokumente in dovoljenja. Veliko orožja policisti zasežejo zaradi kaznivih dejanj, ki jih izvajajo organizirane kriminalne združbe.

Bajdetu grozi najmanj 15 let zapora.

Je sposoben za sojenje?

Narok prestavljen zaradi obtoženčevega slabega zdravstvenega stanja

Na celjsko okrožno sodišče je včeraj moral 46-letni Romeo Bajde, ki mu obtožnica očita umor 33-letne partnerke. Umoril jo je decembra lani na Prešernovi cesti v Velenju. A narok se včeraj ni začel, saj je moral Bajde nujno v celjsko bolnišnico.

Bajde je v sodno dvorano stopil vkljenjen in v spremstvu pravosodnih policistov, saj je od umora v priporu. Ravno na dan obravnave pa je zbolel in dobil od zdravnice napotnico za nujni pregled v bolnišnici. Zato se predobravnavni narok ni mogel začeti. Je pa moral obtoženi v dvorani počakati toliko časa, da je svoje izvedensko mnenje sodniku Zoranu Lenovšku predstavil psihiatrični izvedenec Peter Pregelj. Ta je v zaslišanju povedal, ali je po njegovem mnenju Bajde sploh procesno sposoben, torej ali bo lahko spremljal sojenje. V tem delu je sodišče izključilo javnost, skopa z informacijami o tem, v kakšnem psihičnem stanju je Bajde, sta bila po koncu izvedenčevega zaslišanja tudi tožilka Simona Kuzman Razgoršek in Bajdetov zagovornik Tomaž Bromše.

V ponedeljek bi moral na sodišče tudi Zvonko Laubič, ki je svojo partnerko umoril aprila letos na avtobusni postaji pred celjskim Citycentrom. Obtoženi je zaprosil za preložitve naroka, čemur je sodišče tudi ugodilo. Kaj je točen razlog za takšno zaprosilo, ni znano, obstaja pa možnost, da se Laubič s tožilstvom dogovarja o sporazumu za priznanje krivde, kar pa lahko traja kar nekaj časa.

O obtoženčevem zdravstvenem stanju so na sodišču razpravljali že julija, ko so predobravnavni narok prav tako morali prestaviti. Psihiatrični izvedenec naj bi pri obtoženem sicer na podlagi pregleda že pred meseci ugotovil dve osebnostni motnji. Ali sta ti dve razlog za to, da za sojenje ne bi bil sposoben, bo znano v ponedeljek. Takrat se sodišče ne bo moglo izogniti predstavitvi informacije o tem, ali je Bajde sposoben za sojenje. Od tega je namreč odvisen epilog te kazenske zadeve.

SŠol, foto: SHERPA

Po palete

V ponedeljek so neznanci vlomili v prostore gostinskega lokala in trgovine v Gotovljah. Odnesli so večjo količino različnih cigaret. Tatovi so škodo povzročili še v Medlogu, kjer so ukradli kovinske palete. Neznanci so jih odnesli iz ograjenega zunanega skladiščnega prostora. Lastniki podjetja ocenjujejo škodo na dva tisoč evrov.

Odpeljali prikolico in hrano

Policisti še iščejo nepridiprave, ki so konec preteklega tedna v Tovarniški ulici v Celju ukradli tovorno prikolico bele barve, registrskih števil CE AV 805. Odpeljali so jo izpred stanovanjske hiše, pred katero je bila parkirana. Škoda znaša več tisoč evrov, tudi zato, ker je bila na prikolici naložena hrana za živali.

Partnerski umori: kako in jo nato okrutno um

Ne zatiskajte si oči: že grožnja je napoved najhujšega kaznivega dejanja

Že tako ali tako je zaradi nasilja osebnostno razvrednotena, uničeno je njeno dostojanstvo. Nato ji nasilnež odvzame nekaj, kar je največ vredno: življenje. Kakšen je moški, ki potepta žensko dušo in ne zna ljubiti? Kakšna je ženska, ki se ne more izviti iz objema nasilja? Partnerski umori. Vsak umor je okruten, pravi dr. Jasna Podreka s Filozofske fakultete v Ljubljani in iz Društva SOS-telefon. Analizirala je trideset partnerskih umorov v Sloveniji in prišla do osupljivih podatkov. Skupni imenovalac takšnih storilcev je uporaba ekstremnega nasilja. Storilci se znesejo nad žrtvijo z vsem besom in gnevom, ki ju premorejo. To kaže na njihovo odločnost za dejanje, s čimer se poruši stereotip, da je šlo za »naključni trenutek jeze«. Jasno postane, da so takšni storilci odločeni, da bodo partnerko umorili zaradi močne jeze in težnje po maščevanju, pravi Podreka. Je ta odločnost tudi naklep?

Da. V večini primerov partnerskih umorov gre za naklepna kazniva dejanja. Vprašanje je sicer, kako zatem sodišče odloči v postopkih. V primerih intimnopartnerskih umorov, ki sem jih analizirala, so sodišča samo v treh postopkih odločila, da storilci niso krivi za kazniva dejanja zaradi svoje neprištevnosti.

Za partnerske umore, ki so se zgodili na Celjskem, je značilno, da so bili storilci v preteklosti že nasilni. Grozili so, zalezovali žrtve, jih nadzorovali. So s tem napovedovali umor, družba pa jih ni resno jemala?

Od nekdanj poudarjam, da so grožnje eden pomembnih napovedovalcev tovrstnih kaznivih dejanj. V vseh primerih iz analize je bila skoraj brez izjeme prisotna zgodovina nasilja v družini. Torej ne gre za storilce, ki so umor izvedli »kar naenkrat«, ker so doživeli psihični zlom, ampak gre za nasilne partnerje, ki so več let bodisi fizično bodisi psihično maltretirali partnerko. Napovedovalec umora so ravno grožnje, praviloma verbalne, ki se postopoma stopnjujejo. Osnovna težava je, da okolica, pristojne ustanove, tudi žrtve pogosto podcenjujejo resnost takšnega tveganja in groženj.

Nekatere ženske, ki so poskus umora preživele, so na sodiščih dejale, da jim je partner grozil, a da nikoli niso mislile, da je kaj takšnega, kot je poskus umora, sposoben storiti. Iz pričanj prijateljev, sorodnikov, sosedov je bilo mogoče zaznati, da tudi oni teh groženj, za katere so vedeli, niso jemali resno. Še najresneje so grožnje dojeli na policiji, ko so

»Partnerski odnos mora temeljiti na zdravih vrednotah in zdravih čustvih, ne na nasilju, nadzorovanju, psihičnih pritiskih. Nasilen odnos je treba čim prej prekiniti in poiskati pomoč. Vztrajanje v nasilnem odnosu je zelo nevarno. Žrtve nasilja so tiste, ki pomoč najtežje poiščejo same. Zato potrebujejo ljudi, ki so jim blizu in jim pomagajo.«

Začne se z modricami

storilcem izrekli prepoved približevanja.

Je ta ukrep sploh dovolj?

Ne. Če se v obravnavo storilca ne vključijo tudi druge ustanove, lahko tak ukrep spodbudi dodatno jezo pri nasilnežu. Ko ukrep preneha veljati in se nasilnež vrne v družino, se nasilje praviloma stopnjuje. Vendar to ne pomeni, da je ukrep škodljiv. Zato poudarjam, da je treba tudi storilce obravnavati celovito. Vendar tega v Sloveniji ni. Treninge socialnih veščin za povzročitelja nasilja izvaja le društvo za nenasilno komunikacijo, vendar so ti programi neobvezni, torej se storilci vanje vključujejo prostovoljno. Kar je po mojem mnenju napaka. Programi bi morali biti obvezni. V Sloveniji tudi ni predhodnega profiliranja nasilnih partnerjev, torej možnosti, da bi jih obravnavali psihološki strokovnjaki, ki bi poskušali oceniti stopnjo nevarnosti teh oseb in bi nato izvedli preventivne ukrepe, ki bi lahko preprečili nadaljnja nasilna kazniva dejanja.

V letu 2016 vsi govorijo o ničelni toleranci do nasilja. Globlji pogled razkriva, da pravzaprav sploh ni sistema, ki bi takšne nasilneže ustrezno obravnaval ...

Na področju preprečevanja nasilja se je sicer v preteklih letih naredilo veliko. Tega ne smemo zanikati. Dogajajo se tragične zgodbe, vendar je širše gledano še vedno več pozitivno rešenih primerov. Ampak že en primer umora je preveč. Družba je do nasilja v partnerskih odnosih še vedno preveč strpna. Dojema ga kot nekaj zasebnega. Ljudje se v to ne želijo vmešavati. Sorodniki, prijatelji, sosedje so prvi steber pomoči žrtvi. A v sodnih postopkih, v katerih pričajo, se izkaže, da so točno vedeli, kaj se je dogajalo, a se niso »želeli vmešavati«. Ker so dojemali to kot nekaj zasebnega in so prepustili partnerjema, da spore razrešita.

Čeprav v zakonodaji jasno piše, da je oseba dolžna prijaviti kaznivo dejanje, če ve, da se je to zgodilo. In nasilje je kaznivo dejanje. Zakaj si ljudje zatiskajo oči?

Zaradi tradicionalnega razmišljanja, da je določena meja nasilja v družini dovoljena. Tudi sama kdaj doživim kritiko v smislu »ne vtikuj se«. Ljudem je najlažje, da se obrnejo se stran. Tudi tisti, ki prijavijo nasilje, če ga zaznajo v drugi družini, so deležni kritik. Ali pa jih »ne vtikuj se« odvrne od tega, da bi poklicali poli-

cijo. Nekdo bo nasilje prijavil, prišla bo policija, začel se bo postopek in žrtev se bo nato vrnila k nasilnežu. Tisti, ki nasilje prijavijo, se počuti, da je ravnal napačno, ker se je žrtev vrnila k nasilnežu. To je frustracija, s katero se soočajo tudi socialni delavci ali sodelavci nevladnih organizacij.

Na kaj potem pozabljamo?

Na to, da je v ozadju vedno čustvena dinamika odnosa. Treba je razumeti naslednje: žrtev nasilja potrebuje veliko časa, preden odide iz nasilnega odnosa. Nasilja doma ne doživlja enako, kot če bi jo na ulici udaril tujec. S storilcem je čustveno povezana in v sebi osebnostno izničena. Toda če sama ne zmore in nasilje prijavijo nekdo drug, večkrat pride v stik s strokovno pomočjo in ji to pomaga, da nasilen odnos prekine. Zato si ljudje nikoli ne bi smeli očitati, če prijavijo nasilje v neki družini. Ker to morajo storiti. Napačno je, če nihče ne stori ničesar, saj se ravno takrat nasilje stopnjuje ...

... do umora. Kdaj je žrtev nasilja najranljivejša?

Najbolj kritičen čas je, ko se odloči, da bo partnerja zapustila, ali ko ga že zapusti. Odločen položaj ženske, ki se postavi zase, pri nasilnem moškem sproži zelo močna čustva jeze. Moški izgubi nadrejen položaj in moč, ki jo je imel nad žensko. Tega ne zna preseči. V njem se nabira jeza, ne vidi drugega izhoda, kot da žensko popolnoma »izniči«. Zato je treba dati jasno sporočilo žrtvam nasilja in njihovim svojcem: to ne pomeni, da je žrtev bolj varna, če ostane v nasilnem odnosu. Nevarno je vztrajanje v takšnem odnosu. Je pa to alarm za ustanove, ki morajo žrtvam pomagati tudi ko partnerja zapustijo in tudi za ženske same.

Je to opozorilo glede previdnosti?

Tudi. V času razhoda z nasilnim partnerjem morajo biti še posebej previdne. Ustanove jim morajo nuditi ustrezno zaščito in hkrati obravnavati nasilne partnerje, ki jim v obdobju razhoda ali ločitve praviloma grozijo ali jih zalezujejo. Ženska mora dobiti pomoč, sama se ne zmore zaščititi. Mora vedeti, da se s partnerjem ne sme sestajati na samem, ne sme ga spuščati v svoj dom. Naj ne pristaja na izjave, kot so »samo še zadnjič bi se pogovoril, nato ti bom dal mir«, ker je največkrat ravno zadnji pogovor lahko usoden.

Ker gre za posebne osebnostne značilnosti storilcev nasilja – ali je takšno osebnost sploh možno s strokovnimi obravnavami spremeniti? Ali ostanejo isti?

V nekaterih primerih da, v nekaterih ne. Zakaj govorim o obravnavi in ne o pomoči? Ker nasilni moški uporabijo

ji nasilnež stre dušo ori

nasilje za-
vestno. Točno
vedo, kaj dosežejo
z njim, in v tem ne vi-
dijo nič spornega. Imajo
visoko toleranco do nasilja. To
je njihov skupni imenovalec.
Strokovna obravnava povzro-
čiteljev nasilja je pomembna
zato, da se zavedo, da to, kar
počnejo, ni prav oziroma da
je nedopustno. Cilj obravnave
ni, da storilec potem ponovno
zaživi s žensko, do katere je bil
nasilen, ampak da strokovnja-
ki delajo z obema ločeno in da
nato oba tudi živita ločeno,
ne skupaj. Gre za dolgoročno
delo, če je skupinsko in celovi-
to, ima lahko pozitivne učinke.

**Kakšen je pravzaprav pro-
fil nasilnežev, ki umorijo
partnerke?**

Močno izstopajo predvsem
njihova tradicionalna stališča
o odnosih med spoloma in o
vlogi ženske, ki naj bi bila po-
drejena moškemu. Zato priha-
ja do nadzora, posesivnosti.
Strpnost do nasilja prenesejo
v vzorec vedenja. Lahko jih
razdelimo v tri skupine. V prvi
so moški, ki so priljubljeni v
družbi, umirjeni, prijazni in so
nasilni samo doma. Navzven
delujejo kot idealni očetje in
partnerji. Drugi profil so moč-
no introvertirane osebnosti,
zunaj prav tako umirjene, sicer
manj priljubljene, ker so bolj
zaprte vase. Doma so takšni
moški redkeje nasilni, gojijo
pa močno notranjo jezo in iz-
bruhnejo občasno, ampak ta-
krat silovito. V vmesnem času
izvajajo tihi teror, psihično na-
silje in nadzor nad partnerko.
Ta tip moškega je zelo nevaren,
saj zaradi navidezne umirjeno-
sti nihče ne verjame, da bi lah-
ko storil umor. V tretji skupini
so moški, ki uporabijo nasilje
za reševanje sporov doma in
zunaj. Ti se med povzročitelji
umorov pojavljajo zelo redko.

**Čeprav bi mislili, da so rav-
no slednji najbolj nevarni.**

Ravno te značilnosti kažejo
na to, kako težko je prepoznati
potencialnega storilca takšne-
ga tragičnega kaznivega deja-

Stop.

nja. Toda podrobna strokovna
analiza bi pokazala, da gre v
vseh primerih za določeno
osebnostno motnjo, ki sicer ni
duševna motnja, a je tip vede-
nja, ki odstopa. In le resnejša
psihološka obravnava bi skozi
takšno profiliranje zaznala mo-
žnost, da bi neka oseba lahko
storila umor.

**Ali je na podlagi takšnega
profiliranja možno predvi-
devati, kdaj točno in na kak
način bo nekdo storil umor?**

To bi skozi profiliranje verje-
tno težko ugotovili, vendar bi z
ustrezno obravnavo lahko za-
znali stopnjo nevarnosti nasil-
nih moških in ali so sposobni
partnerko umoriti. Moja ana-
liza je pokazala na odločnost
za kaznivo dejanje. Ali je bilo
to storjeno zunaj ali doma, pa
je bilo odvisno od tega, kje jim
je bila žrtev lažje dostopna. Pri-
meri, ki sem jih raziskovala, so
pokazali, da so storilci, če niso
mogli priti na dom žrtve ali se
z njo niso mogli dobiti, pristo-

pili do nje na
drug način. Se
dogovorili v loka-
lu ali jo prestregli na
ulici. In ker je ta njihova
odločnost za takšno dejanje
močna, jih v tistem trenutku
ne ustavi nič. Niti to, da so
zraven otroci. To kaže na okru-
tnost takšnih dogodkov. Kot da
ne vidijo drugega izhoda. Tudi
v sodnih postopkih dejanja ne
zanikajo. A ga poskušajo mi-
nimalizirati.

Ga sploh obžalujejo?

V trenutku dejanja in v času
sodnega postopka večina sicer
reče, da jim je žal. O partner-
kah govorijo zelo »opevano«,
toda podroben pogled pojasni,
da nimajo pravega uvida v to,
kar so naredili. Kljub besedam,
da jim je žal, krivdo prelagajo
na ženske. Najbolj banalen
vzrok, ki ga je storilec umora
navedel, je na primer, ker se je
ženska odločila, da tako ne gre
več in da mu ne bo več prala,
kuhala in imela z njim spolnih
odnosov. Kot je povedal na so-
dišču, je razmišljal in ugotovil,
da se takšne žene ne spodobi
imeti in jo je umoril.

**Toda ali to, da nimajo uvi-
da vase in v dejanje, nakazu-
je na nevarnost, da bi dejanje**

**ponovili še v drugi partnerski
zvezi?**

Morda nanje vpliva tudi čas,
ki ga preživijo v zaporu, in te
težnje nimajo več. Ali pa je to
manj verjetno, saj se v primeru
umora nekoliko bolje zavedajo
težje dejanja, ker je partnerka
umrla. A kadar gre za poskus
umora, je ta možnost realna.
Storilec ne zazna teže kazni-
vega dejanja, ker je ženska pre-
živela. To je ravno to: storilec
nima uvida vase.

**Kaj pa ženska, ki je žrtev
nasilja in potencialna žrtev
umora? Sprejme podrejeno
vlogo?**

Nekatere brezkompro-
misno sprejemajo tradicionalno
vlogo ženske. Mislijo, da je
nasilen odnos normalen. Da
ima partner pravico biti nasi-
len, da mora ženska potrpeti,
da ga nima pravice prijaviti ali
zapustiti in da mora potrpeti
zaradi otrok. Ne morem po-
zabiti sedemnajstletnice, ki jo
je partner umoril. Živela sta v
skupnem gospodinjstvu z nje-
no mamo. Mama je nato na
sodišču dejala, da je bil sicer
fant do nje dober in ji je ku-
poval stvari. Dekle je napisalo
svojim sošolkam celo pismo
pred smrtjo, v njem omenilo,
da jo fant pretepa in da je to
tako ali tako normalno. Da pa
mora potrpeti, čeprav čuti, da
se bliža njen zadnji dan. Če-
prav je za nasilje vedelo veliko
ljudi, ni nihče storil nič. Ženske
pogosto naletijo na odziv »po-
trpi, saj sem tudi jaz šla skozi
to«. In ni nujno, da gre pri tem
za socialno šibke. Med žrtvami
so ženske na visokih položajih,
dobro situirane, vendar jim ta-
kšna prepričanja preprečujejo,
da bi nasilen odnos prekinile.
Toda miselnost družbe, da se
mora družina ohraniti za vsa-
ko ceno, je prav tako nevarna.
Še posebej če so v družini otro-
ci. Zanje je vztrajanje v nasilju
najslabše, kar se jim lahko
zgodí.

SIMONA ŠOLINIČ

Foto: arhiv NT
(GrupA, SHERPA)

Koliko žensk trpi točno to?

Ne le strašenje, ampak tudi kaznivo dejanje

**Strašljivi klovni slaba potegavščina
in razlog za ukrepanje**

**Zatem ko se je pojav klovnov, ki naj bi strašili ljudi,
predvsem otroke, iz Amerike preselil tudi v Slovenijo,
kjer so pred dnevi jeseniški policisti izsledili in kazno-
vali dva mlajša Jeseničana, naj bi se podoben primer
zgodil tudi na Celjskem.**

Osebe, preoblečene v klovne, naj bi pretekli teden opa-
zili tudi v okolici nekaterih šol v Savinjski dolini. Opa-
zilo naj bi jih nekaj osnovnošolcev, ki naj bi bili pri tem
dodobra prestrašeni. Vendar so nam na Policijski upravi
Celje dejali, da prijav o tem niso dobili. O primeru prav
nihče ni obvestil niti Policijske postaje Žalec, na katerem
območju so šole, v okolici katerih naj bi klovne opazili.
Na policiji še dodajajo, da zaenkrat nikjer v celjski regiji
ni bilo tovrstnih prijav. Strašenje na takšen način pomeni
tudi kršenje javnega reda in miru, saj vznemirja ljudi.
Lahko pa gre tudi za kaznivo dejanje, saj bi lahko takšno
početje imelo znake kaznivega dejanja povzročanja splo-
šne nevarnosti. Primeri se še vedno vrstijo po svetu, tudi
zaradi številnih posnetkov na spletnih omrežjih, ki le še
»podžigajo« odločitev za strašenje. Veliko mladih ima
sicer to za potegavščino, ki pa se glede na stopnjevanje
odpora do tega v javnosti lahko sprevrže tudi v nesrečo.

Stroj mu je poškodoval prste

Policisti še vedno preiskujejo okoliščine delovne nesreče,
ki se je pretekli teden zgodila v podjetju v Kapli. Pri delu z
delovnim strojem za mletje se je namreč huje poškodoval
45-letni delavec. V stroj mu je potegnilo levo roko in hudo
poškodovalo vseh pet prstov in del dlani. Policisti preiskujejo
tudi morebitno krivdo za nesrečo pri odgovornih osebah v
obratu.

Odrinil policistko

Slatinski policisti bodo kazensko ovadili 21-letnega mo-
škega, ki je minuli konec tedna v Rogaški Slatini odrinil
policistko. To se je zgodilo med varovanje na košarkaški
tekmi. 21-letnik naj bi najprej policistko žalil in se do nje
nedostojno vedel, nato jo je prijel in odrinil, da je padla po
tleh. Ovadili ga bodo zaradi kaznivega dejanja preprečitve
uradnega dejanja uradni osebi.

Nasilna že dlje časa

V minulih dneh so policisti na Celjskem ovadili tri moške
zaradi nasilja v družini. Prva dva dogodka sta se zgodila na
območju Slovenskih Konjic in Laškega. V obeh primerih
naj bi moška sicer že dlje časa izvajala psihično in fizič-
no nasilje nad domačimi. Obema so policisti izrekli tudi
ukrep prepovedi približevanja bližnjim. Zadnji dogodek
se je zgodil v Šentjurju, kjer je pijan moški večkrat udaril
izvenzakonsko partnerko. Poleg tega, da so moškega ovadi-
li, so tudi njemu izrekli ukrep prepovedi približevanja žrtvi.

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

stara cena
831,5 €
+ DDV
nova cena
449 €
+ DDV

**VGRADNA OMARA
V AKCIJI
-46%**

več o akciji na www.akron.si
AKCIJA PODALJŠANA DO 31.10.2016

TUDI V CELJU
Mariborska 103a
03 425 86 00 / 031 720 657

AKRON
HOJE POHISTVO

Celjski svetovalni pohištveni salon Akron sledi željam strank

OPTIKA Teržan
MARJAN TERŽAN, s.p.
Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

CENJENE STRANKE V OPTIKI TERŽAN VAM NUDIMO:

- STROKOVNI PREGLED VIDA ZA OČALA
- KVALITETNA STEKLA IN OKVIRJE ZA KOREKCIJSKA OČALA
- STROKOVNI PREGLED ZA KONTAKTNE LEČE
- KVALITETNE KONTAKTNE LEČE
- ČISTILA ZA KONTAKTNE LEČE
- SONČNA OČALA PRIZNANIH PROIZVAJALCEV

POSEBNOST

- LASTEN PARKIRNI PROSTOR ZA STRANKE OPTIKE

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

★ **10% popust** ★ ob nakupu
★ korekcijskih in sončnih očal
★ POPUSTI SE NE SEŠTEVAJO

**VULKANIZACIJA
MULEJ
AVTOPRALNICA**

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

BIROSERVIS
ALEŠ ŽOLNIR s.p.

Cesta Talcev 2, 3212 Vojnik
Tel/fax: 03 54 71 127, gsm: 070 33 66 77
e-mail: info@biroservis-zolnir.si, spleti: www.biroservis-zolnir.si

Znižujemo stroške tiskanja
Najem, servis, prodaja tiskalnikov in MF naprav

AK
ASFALT KOVAČ

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA
Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljiskiservisflicka.com
Tel.: 031 843 029

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH NOVO: Pe Laško
IN USNJEJENIH OBLACIL tel.: 031 288 908

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

Odmev POGLED

VSAK ČETREK ob 12.15 95.1 | 95.9 | 100.3 | 90.6 MHz www.radiocelje.com

INSTALACIJE VERHOVŠEK

GSM: 051 429 138 (Roman)
Tel/fax.: 03 577 13 97
E mail: instalacije.verhovsek@gmail.com
www.instalacije-verhovsek.si

20 let
INSTALACIJE VERHOVŠEK

Ponosni sponzor
KK Tajfun našega državnega prvaka.

GRADBENA TRGOVINA

AKCIJSKA PONUDBA
20.99€
kamen, m²

TRGOVINA G7 D.O.O.,
Spodnje stranice 16, Stranice
Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

NOVOMAT d.o.o.
AVTO STEKLO CENTER
NOVO

Ko steklo počni, do Novomata skoči.

V PROSTORIH AVTO CELJA

Ipavčeva 21, 3000 Celje
03 / 428 62 91, 051 624 322

S stalnim razvojem in prepoznavanjem poslovnih priložnosti Akron presega okvire pričakovanj. Uspeh seveda ni naključje. Vse aktivnosti so usmerjene h kupcem, k prepoznavanju in zadovoljevanju njihovih pričakovanj. Zadovoljni kupci se z veseljem vračajo in s tem potrjujejo kakovost in funkcionalnost pohištva Akron.

Salon v Celju – od vgradnih omar do popolne opremljenosti doma

Zaradi vedno večjega povpraševanja in vse več zadovoljnih ter zvestih kupcev s celjskega območja so se v podjetju odločili, da odprejo lastni salon tudi v Celju.

Akronov svetovalni salon na Mariborski cesti je zasnovan kot stanovanje z zanimivimi pohištvenimi rešitvami. Med njimi so še posebej privlačne ideje, kako uporabno izkoristiti prostor za kar največje bivalno udobje. Prikazane so idejne rešitve različnih ambientov, razstavljeni so tudi materiali v različnih barvah, saj kupec pohištvo lahko izbere po želji. Pri izbiri pomagajo svetovalci, ki upoštevajo želje

in potrebe posameznika. Individualna storitev po meri je vedno bolj cenjena in iskana.

Vgradne omare za urejeno in organizirano življenje

Vsaka Akronova vgradna omara je edinstvena, saj je kreativno, funkcionalno in estetsko oblikovana po željah in potrebah posameznika. Vključuje racionalne rešitve, hkrati pa je s svojo dovršeno zunanostjo popestritev vsakega ambianta.

www.akron.si

Prostor z vgradnimi omarami deluje urejeno, zato se v njem počutimo lahko in neobremenjeno.

Skrbno izbrano pohištvo v kombinaciji z različnimi dodatki, razgibanimi motivi in barvnimi popestritvami ustvarja skrivnostnost in odlično vzdušje ter daje pečat čarobnosti. Takšno vzdušje lahko z Akronovo pomočjo pričarate tudi pri sebi doma, saj Akron spreminja prostor v dom.

Promocijsko besedilo

90,6 95,1 95,9 100,3

radio celje
Vedno z menoj!

www.nt-rc.si

Obiščite nas na spletni strani!

novi tednik
Vedno z menoj!

KMET STROJ
Podkrajšek Anton s.p.
Ponikva 12b, 3232 Ponikva

TEL.: 041 693 394
PRODAJA IN SERVIS TRAKTORJEV
LAMBORGHINI IN PASQUALI

Celjska moška košarka želi med elito

V soboto začetek 2. slovenske lige

Med 12 moštvi v 2. SKL bodo tri s celjskega območja, Celje, šoštanjnska Elektra in Konjice. O razmerju moči je precej povedal že 13. Memorial Matjaža Natka. V Šoštanju so turnir štirih drugoligašev dobili Celjani. V polfinalu so Konjičani gladko ugnali gostitelje.

V košarkarskem klubu Celje so se temeljito pripravili na novo sezono in ne skrivajo najvišjih ambicij. »Članska ekipa se je na novo sezono začela pripravljati praktično takoj, ko je bilo možno, torej nemudoma po zaključku minule sezone. Lanskoletno moštvo je okrepilo nekaj izkušenih igralcev, pridružilo pa se je tudi veliko mladincev. V sezoni 2016/17 je članskemu trenerju zaupana velika odgovornost. Moštvo

Jernej Kobale

cilja na vrh druge slovenske lige, hkrati pa želimo, da iz perspektivnih in dela željnih mladincev trener razvije igralce, na katere bomo lahko resno računali v prihodnjih sezonah,« pravi predsednik KK Celje Aleksander Kolka. »S konkurenco se ne obreme-

njujemo, saj smo za rezultate v prvi vrsti odgovorni izključno sami. Ekipi so omogočeni odlični pogoji dela. Sezona bo dolga. V kolikor bomo uspeli s homogenim moštvom in potrpežljivimi tudi dvakratdnevnimi treningi pravilno graditi ekipo in stopnjevati kvaliteto dela, potem za rezultate ni treba skrbeti.«

Zmes izkušenj in mladosti

Ekipo bo na parketu še naprej vodil izkušeni organizator igre Tadej Koštomaj, ki bo 3. januarja dopolnil 30 let (187 cm). Starejša od njega sta Samo Udrih (37, 195), najodmevnejša okrepitev, in Ilija Zolotić (30, 206). Njihovi soigralci so Ardijan Krasniqi (26, 198), Klemen Požin (21, 183), Matic Perger

Moštvo Košarkarskega kluba Celje. V zadnji vrsti z leve stojijo trener Jernej Kobale, Tomaž Korošec, Ilija Zolotić, Ardijan Krasniqi, Urh Durnik, Samo Udrih, Robi Gobec in tehnični vodja Slavko Pečenko, v sprednji vrsti pa Matic Perger, Aljaž Goršek, Davor Gradič, Klemen Požin, Anže Stropnik in Boris Bračun.

Memorial Matjaža Natka v Šoštanju, polfinale: Celje – Branik Maribor 81:61 (Milovac 18, Zolotić 15, Udrih 10 točk), Elektra – Konjice 74:87 (Cvetinović 26, Ojsteršek 13, Zagorc in Žnidar Petelinšek 10; Jereb 34, Muzel 17, Miklavčič 12, Sevšek 10), za 3. mesto: Elektra – Branik 77:91 (Cvetinović 17, Praunseis 14, Žnidar Petelinšek in Babajič 10), finale: Celje – Konjice 87:79 (Zolotić 20, Gobec in Požin 15, Udrih 14, Milovac 10; Jereb 24, Sevšek 20, Muzel 14, Mlakar 10). Za najboljšega igralca turnirja je bil izbran Ilija Zolotić.

(22, 195), Tomaž Korošec (19, 202), Aljaž Goršek (17, 192), Aleksandar Anđušić (20, 193), Robi Gobec (24, 200), Luka Milovac (22, 194), Urh Durnik (20, 198), Rene Grdadolnik (18, 198), Žiga Sušin (17, 203), Martin Medvešek (17, 188), Tine Kotnik (16, 203) in Klemen Pučko (16, 172). V soboto bodo v dvorani Gimnazije Celje – Center gostili Grosuplje (20.00), vstopnine ne bo. Tehnični vodja članskega moštva je Slavko Pečenko, ki je dolgo deloval v Šentjurju. Preostali trenerji so: Mitja Nerat (mladinci), Miloš Sagadin (kadeti), Miha Čmer (pionirji in šola košarke), Husein Kahvedžić (starejši pionirji,

mlajši pionirji, šola košarke), Peter Jovanovič (predšolska košarka in cicibani) in Domen Kurent (Šola košarke).

Na isto valovno dolžino

Za člansko moštvo je v prejšnji sezoni skrbel Uroš Grešak, zdaj ga vodi 37-letni Žalčan Jernej Kobale: »Stavili smo dobro kombinacijo izkušenih in mladih igralcev. Koštomaju sta se pridružila Udrih in Zolotić. Okrepil nas je tudi Milovac, ki ima prvoligaške izkušnje. Ostali igralci so mlajši in se bodo lahko veliko naučili od starejših soigralcev.« Želel si je še enega visokega igralca. Še vedno obstaja možnost,

da se pod obročema pridruži kvaliteten košarkar. »Čeprav smo zmagali na turnirju v Šoštanju, pa je bilo očitno, da še nismo uigrani. Mlajši še niso na isti valovni dolžini s starejšimi igralci. Trudimo se razlike čim hitreje odpraviti in dvigniti formo na želeno raven.« Se tudi trener strinja z odkritim naskokom na prvo mesto na lestvici? »Naše ambicije so visoke, toda za izpolnitev želja se mora marsikaj sestaviti. Primarni cilj je obuditi kakovostno celjsko košarko. Omogočili bomo mladim košarkarjem, da se kalijo pri nas.« Že obračun z Grosupeljčani lahko nakaže, do kam se lahko povzpnejo celjski košarkarji. »Naši sobotni tekme so se okrepili, kotirajo zelo visoko in vsekakor bo že prva tekma dober pokazatelj ter bo podala precej odgovorov. Dobro smo trenirali, smo na pravi poti,« je optimistično zaključil Kobale.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA
arhiv KK CELJE

Celjski košarkarji (v rumenih dresih) so se v prejšnji sezoni borili za obstanek v 2. SKL.

Zbrala le točko

Jovičević debitiral nad klopjo - Po prvenstvenem porazu se je Rudar osmešil v pokalu NZS

Trinajsti krog 1. SNL ni bil prav nič srečen za kluba s Celjskega, čeprav bi se lahko razpletlo še slabše. Velenjčani so bili nemočni v Domžalah (3:1), za nameček so si privoščili blamažo pred svojimi gledalci. Prvo tekmo četrtfinala slovenskega pokala so namreč proti Krki izgubili z 2:0. Novice s »terena« pravijo, da nekatere stavnice navkljub senzaciji niso zaslužile, temveč so bile na izgubi. Bojda so nekateri »vedeli«, da bo zmagal drugoligaš.

V celjski Areni se je v nedeljo predstavil novi trener Celja, a ne na klopi, marveč nad oziroma za njo (na vznožju zahodne tribune, kjer je bil edini gledalec). Hrvat Igor Jovičević namreč ni imel pravice voditi celjskega moštva, uradno pojasnilo je bilo zelo skopo: »Zaradi neurejene dokumentacije«. S Koprom se je zaključilo 1:1. Obračun je spremljal tudi bi-

vši trener Robert Pevnik, ki se še včeraj dopoldne nikakor ni zmozel odločiti, ali naj sprejme mesto trenerja pri mlajših kategorijah oziroma naj še sodeluje z ljudmi, ki so ga tako neobičajno odpustili. Bojda pa so mu ponudili mamljivo pogodbo ...

Strela izven »šestnajst«

Celjani so v Areni po zaozanku uspeli iztržiti točko. Gol so prejeli v prvem polčasu, darilo Rudija Požega Vancaša je izkoristil Matej Pučko z zelo dobro odmerjenim udarcem z 20 metrov. Izenačenje je sledilo v drugem delu, ko je Amar Rahmanović z 18 metrov dosegel imeniten zadetek. Gostje so imeli po izključitvi Janeza Piška (drugi rumeni karton) dve zreli priložnosti, na srečo Celja sta bila premalo zbrana Štomajer in Pučko. Celjsko moštvo je vodil Aleksandar Radosavljević:

Nino Pungaršek (levo) in Matej Podlogar

»Začeli smo zelo dobro in že v 2. minuti je imel Volaš priložnost. Gol smo prejeli po naši veliki napaki. V trdi tekmi smo dobro igrali, za

izenčenje je Rahmanović dosegel izreden gol. Glede na to, da smo zadnjih 20 minut imeli igralca manj, smo zadovoljni s točko.«

»Sposobni precej več«

Poleg Jovičevića in Radosavljevića je pri Celju debitiral še vezist Goran Cvijanović: »Čeprav nismo zmagali, je bilo vse skupaj kar dobro za prvo tekmo pod vodstvom novega trenerja. V prvem delu smo bili preveč živčni, v nadaljevanju smo se sprostili. Moramo biti zadovoljni, gostje so imeli ob koncu sto odstotno priložnost.« Bil je nestrpen, ko je dolgo čakal na potrebno dokumentacijo. »Hvaležen sem vodstvu kluba za potrpežljivost. Skušal se bom oddolžiti z dobrimi igrami, zmagami, asistencami in goli. Ne podcenjujemo Radomelj, toda pričakujem, da se bomo domov vrnili s tremi točkami.« Celje ostaja na petem mestu. »Povsem konkretnih ciljev nam vodstvo kluba ni predstavilo. Sam bom ciljaj na mesta, ki bodo Celju zagotovila igranje

Lestvica 1. SNL										
OLIMPIJA	13	9	1	3	20:10	28				
MARIBOR	13	8	3	2	25:12	27				
DOMŽALE	13	7	2	4	28:15	23				
GORICA	13	6	3	4	17:12	21				
CELJE	13	6	2	5	14:13	20				
LUKA KOPER	13	5	3	5	12:14	18				
RUDAR	13	4	3	6	18:18	15				
KRŠKO	13	3	4	6	11:21	13				
ALUMINIJ	13	3	3	7	11:18	12				
KALCER	13	0	4	9	10:32	4				

Celje (4-4-2): Rozman – Travner, Hadžić, Džinič, Pišek – Čirjak, Cvijanović, Pungaršek, Podlogar – Požeg Vancaš, Volaš. Igrali so še Rahmanović, Vidmajer, Lovrečić.

v evropskem tekmovalju. To bom prenesel na soigralce. V nogometu moraš imeti cilj, sicer bi igrali pred blokom za zabavo. Naša ekipa je sposobna za skok po lestvici.« Jutri bodo odpotovali v Domžale, nato bodo pričakali Krško. Ob ugodnem razpletu (šest točk) bi lahko povsem neobremenjeno, a z visokimi pričakovanji zaigrali v Ljudskem vrtu.

DEAN ŠUSTER
Foto: GrupA

Tone Goršič

Slobodan Mišković

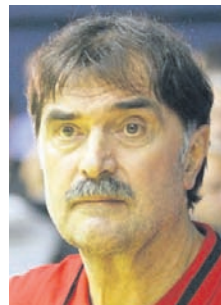
Miro Požun

Zdravko Zovko

Josip Šojat

Sead Hasanefendić

Herman Wirth

Rudi Čajavec

Najuspešnejši trenerji prve ekipe

Neprekosljiva Tone Goršič in Miro Požun

Potem ko so se celjski rokometaši po nastopu v mariborski podzvezi (1954–1958) in okrajni ligi (1959–1961) v tretjem poskusu na kvalifikacijah uvrstili v enotno republiko ligo 1961/62, je prvo ekipo vse do danes vodilo 24 trenerjev.

Najdaljši trenerski staž od vseh ima **Tone Goršič** – štirinajst sezon. V letih 1960–1987 je bil gonilna sila pri ustvarjanju domačih igralcev in trenerjev ter je zagotovo med najboljšimi, če ne že najboljši celjski trener. Pri svojem dolgoletnem vodenju celjske prve ekipe se je štirikrat uvrstil v 1. jugoslovansko zvezno ligo (1966, 1968, 1976 in 1983), takrat najmočnejšo rokometno ligo v Evropi in na svetu ter leta 1976 odigral finale pokala Jugoslavije. Današnja 1. slovenska liga se ne more primerjati s takratno prvo in drugo jugoslovansko ligo – tudi slovensko pokalno tekmovanje z enakim v bivši državi ne.

Drugi uspešen trener v tem obdobju je bil **Slobodan Mišković** (1977–1982), ki je Celjane poleg tega, da so igrali v 1. zvezni ligi, dvakrat popeljal tudi do finala pokala Jugoslavije (1978 in 1980). Še zadnje uvrstitev v 1. jugoslovansko ligo je v sezoni 1990/91 dosegel **Tone Tiselj**, a je nato Jugoslavija in z njo 1. zvezna liga razpadla.

Enajst trenerjev

Po osamosvojitvi Slovenije leta 1991 je vse do danes (25 sezon) celjsko prvo ekipo vodilo enajst trenerjev. Najuspešnejši med njimi je vselej **Miro Požun**, v Celju je bil šest sezon (1994–2011), in ki je edini slovenski trener, ki je s katerikoli moškim klubom (2004) osvojil naslov evropskih prvakov. Temu je dodal še naslov zmagovalcev evropskega superpokala 2004, po enkrat je z ekipo igral v polfinalu in četrtfinalu lige prvakov ter enkrat v polfinalu evropskega pokala pokalnih zmagovalcev. Je tudi trener z do

zdaj največ doseženimi naslovi državnih prvakov (pet), osvojil pa je še tri naslove pokalnih zmagovalcev.

Sledijo mu **Zdravko Zovko** (1995–1998: trikrat državni in pokalni prvak ter dvakrat v polfinalu lige prvakov – LP), **Josip Šojat** (1992–1995 in 2000–2002: tudi trikrat državni in pokalni prvak, enkrat v polfinalu LP in dvakrat v četrtfinalu LP) in **Sead Hasanefendić** (1998–2000: dvakrat državni in pokalni prvak ter dvakrat v polfinalu LP).

Vsi ostali (Tone Tiselj, Kasim Kamenica, Zvonimir Serdarušić, Vladan Matić in Branko Tamše) se z njihovimi uspehi ne morejo primerjati, tudi ali predvsem zaradi slabih rezultatov v ligi prvakov, saj je bil njihov najvišji domet osmina finala LP, to je uvrstitev med šestnajst najboljših ekip v LP. Še najuspešnejši med njimi je sedanji trener **Branko Tamše** s tremi naslovi državnih in pokalnih prvakov, medtem ko **Slavko Ivezić**, sicer najtrofejniji

trener slovenske mladinske reprezentance (šest medalj na EP in SP), v tem obdobju kot trener v klubu sploh ni dobil prave priložnosti, saj je po odstopu Kamenice konec leta 2007 prvo celjsko ekipo vodil le pol sezone, a na koncu osvojil naslov državnih prvakov 2008. Pri ocenjevanju uspešnosti trenerjev niso upoštevane osvojitve naslova zmagovalca slovenskega superpokala, ki se je začel šele leta 2007, pri čemer bi bili torej trenerji pred tem letom v neenakem položaju.

»Kemija«

Morda se bo kdo od prizadetih oglašil, češ ... Že res, da so bile med ekipami tudi velike kakovostne razlike, a celjskim rokometašem

na primer v času Zovka in Hasanefendića z »atomsko« postavo nikakor ni uspelo priti v finale lige prvakov, kar je nato Požunu s precej slabšo, a toliko bolj homogeno ekipo, kjer je »kemija« med igralci (še posebej) in trenerjem odigrala ključno vlogo. Tudi po letu 2006, ko so Celjani dosegli še zadnji odmeven rezultat v ligi prvakov (četrtfinale s Ciudad Realom), so imeli dobre ekipe in dovolj denarja (na primer proračun kluba je bil v letih 2010 in 2011 celo za polovico višji kot leta 2005, ko so Celjani proti Barceloni še zadnjič igrali v polfinalu lige prvakov in pred tem osvojili evropski superpokal), a ni šlo. Tipičen primer je sezona 2008/09, ko je povratnik Tone Tiselj, eden najuspe-

šnejših slovenskih trenerjev rokometu, kljub obetavni ekipi s trinajstimi aktualnimi ali bivšimi reprezentanti raznih držav dosegel v vseh letih osamosvojitve do zdaj najslabši rezultat prve ekipe – četrto mesto v državnem prvenstvu, drugo mesto v pokalu in komajda uvrstitev med šestnajst najboljših ekip v ligi prvakov!

Posebno vlogo in pomen pri vseh trenerjih po osamosvojitvi sta imela in še imata **Herman Wirth**, pomočnik trenerja in trener vratarjev od leta 1990 do leta 2016 (26 sezon), in dr. **Rudi Čajavec**, klubski zdravnik od leta 1993 do leta 2016 (24 sezon).

Naslednjič: Med najboljšimi tudi v reprezentancah RS (39. del)

Foto: arhiv RK CPL

NA KRATKO

Test na Švedskem

Brest, Kielce: Rokometaši Celja Pivovarne Laško so na krajši vzhodni turneji doživeli dva poraza. V ligi Seha jih je beloruski Meškov premagal s 36:29 (Janc 7 golov), v ligi prvakov pa so bile Kielce boljše z 31:23 (Janc 7, Mlakar 5). Po pokalni zmagi nad Slovenj Gradcem (39:20) bodo odpotovali na Švedsko, na tekmo lige prvakov s Kristianstodom.

Odlična obramba

Dunaj, Velenje: Potem ko so rokometaši Gorenja v 3. krogu pokala EHF dobili najtežjega možnega tekmeča (Füchse Berlin si trenutno deli drugo mesto na lestvici nemškega prvenstva) in bodo za nameček povratno tekmo odigrali v gosteh, čeprav so bili nosilci, so v ligi Seha premagali skopski Metalurg s 23:18. Rok Zaponšek je zbral 14 obramb (Brumen 6 golov, Mitrović 4, Cehte, Potočnik 3).

Rajtmajer v predsedstvu

Ljubljana: Na skupščini Hokejske zveze Slovenije je na mesto Jureta Cekute član predsedstva postal Milan Rajtmajer, predsednik HK ECE Celje, ki je v državnem prvenstvu premagal Bled s 4:2 (Leber 2, Ogrizek, Pintar Senica). Novi član maloštevilne slovenske hokejske družine je postal HK Velenje.

Zadovoljni iz BiH

Sarajevo: Številčna ekipa plavalnega kluba Neptun se je drugič udeležila mednarodnega mitinga Mladi za mlade. Celjski plavalci so osvojili 18 medalj. V seštevku štirih najboljših rezultatov je bila najboljša bosanska olimpijka Amira Kajtas, drugo mesto si je priplavala Celjanka Anemari Košak, ki je v bazenu Otoka osvojila tri zlate in eno srebrno kolajno. (DŠ)

Oče in sin vladarja lige

Zaključeno je tekmovanje v malem nogometu v članski in veteranski ligi Skalna klet 2016.

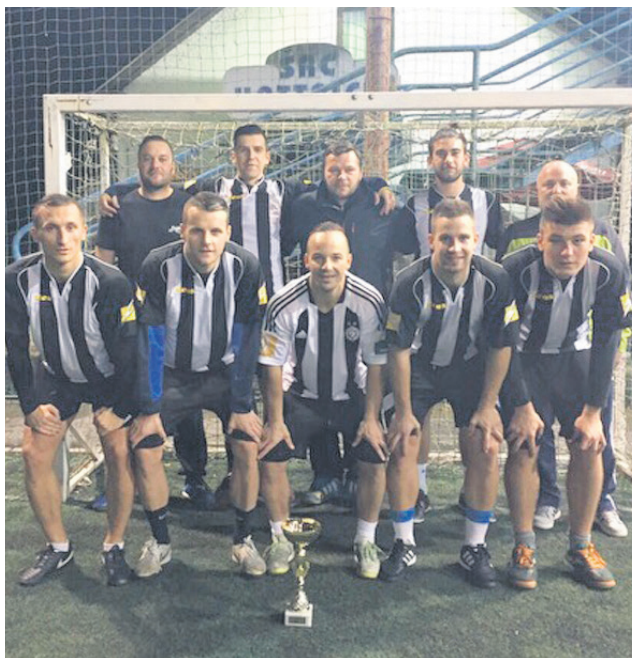
V članski konkurenci je bil najboljši Stil bar Nova vas. Pod vodstvom **Danijela Simiča** je doživel le en poraz in

devetič osvojil naslov najboljšega. Zbral je 43 točk, Šargi 37, Cinkarna 33, MK Caffè 14. Sledili so Bumerang bar, Bar Pišek in Mali Paris.

Med veterani so bili najboljši Klateži pod vodstvom **Bora Simiča**, Danijelo-

vega očeta. Vrsto sezon so bili serijski zmagovalci in v letošnji ligi le enkrat izgubili. Osvojili so 41 točk, Zlatorog Škale 31, Šargi 24, Črički 18, Patriots 16, Janezi 12, Kerši 8.

DŠ

Moštvo Stil bara. V sprednji vrsti z leve so Dragan Lazičič, Dejan Kos, Ismir Berbić, Marko Padarič in Rok Remus, za njimi pa Bojan Čonkaš, Aleksander Pešovski, Danijel Simič, Mak Karabegović in Saš Salobir. Manjkajo Milan Adrinek, Marko Gobec, Dario Dragosavac, Joviša Kraljevič in Matjaž Štraus.

Klateži stojijo z leve Simon Sešlar, Joviša Kraljevič, Boro Simič in Vlado Vučetič, čepijo pa Slavko Brečko, Goran Stegu in Drago Adamič. Manjkajo Andrej Dobovičnik, Milan Adrinek, Oskar Drobne, Drago Rajlič in Danijel Simič.

Šentjur zapustila Bašić in Držić

Polzelani in Laščani iz rok izpustili veliki zmagi

V 2. krogu košarkarskega državnega prvenstva je izmed ekip s Celjskega zmagala le Rogaška. V svoji dvorani je s 94:52 premagala LTH Castings. Terme Olimia so z 88:69 izgubile na gostovanju pri Krki, Zlatorog z 62:59 pri Heliosu, Tajfun je v Hruševcu s 86:79 po podaljšku klonil proti Primorski, Hopsi pa pred domačimi gledalci z 80:78 proti Unionu Olimpiji.

Neporaženi so Helios, Primorska in Krka. Zanimive tekme v uvodnih dveh krogih so nakazale, da se nam obeta izenačena sezona, strahovit boj za uvrstitev v ligo za prvaka ter za izognitev zadnjim trem mestom, ki peljejo v 2. ligo.

Hopsi na robu presenečenja

Ljubljancani so zmagali za dve točki, lahko pa bi se

pred skoraj polno dvorano in ob izjemnem vzdušju na Polzeli končalo tudi drugače. Hopsi so imeli zadnji napad za izenačenje ali zmago. V četrti minuti tretje četrtine so vodili celo z 58:46, toda gostje so v treh minutah dosegli delni izid 13:0 in prevzeli vodstvo. Slabe štiri minute pred koncem so povedli z 79:70. A igralci trenerja Boštjana Kuharja se niso predali. Dve minuti pred zaključkom so prišli na 76:79, dobro minuto pred koncem na 78:79. V zadnjem napadu so dvakrat poskusili z metom za izenačenje, vendar niso bili dovolj natančni. Pri Hopsih je večino tekme odigralo sedem košarkarjev, šest se jih je vpisalo med strelce. Izstopala sta Jakob Čebašek in Alen Hodžić. Prvi je dosegel 22 točk, drugi 20. »Prikazali

smo borbeno, dobro predstavo. Mladost, utrujenost ključnih igralcev in številne nepotrebne osebne napake so nam danes odnesle zmago,« je dejal Kuhar, ki je bil lahko kljub porazu zadovoljen, saj je igra Hopsov odlična. Polzelani bodo že jutri gostili Terme Olimia.

Niso izkoristili ponujenega

Domžalčani so v ponovitvi finala državnega prvenstva prejšnje sezone dobili tekmo proti Zlatorogu, na kateri je skupaj nastopilo vsega 15 igralcev, 7 za Helios in 8 za Zlatorog. Gostitelji so vodili večji del tekme, predvsem pa so dobro odigrali ključne minute. Laščani so z delnim izidom 9:0 v 37. minuti prišli na 57:57, Curry in Kyzlink pa sta v zaključku tekme tehtnico nagnila na stran domačih.

Laščani so imeli napad za zmago, a Nejc Barič s podajo pod koš ni našel igralca, ki bi poskrbel za veselje v gostujočem taboru. »Imeli smo določene priložnosti za uspeh, a jih nismo izkoristili zaradi lastnih napačnih odločitev. Imam občutek, da smo v ključnih trenutkih obračuna prelahko prepustili zmago domačim. Igralci si bodo svoje napake morali ogledati in o njih premisliti, da se v prihodnje ne bodo več dogajale,« je dejal trener Aleš Pipan, ki pa je bil veliko boljše volje po tekmi 3. kroga lige Alpe Jadran. Laščani so gostili Osijek, s katerim so v uvodnem krogu izgubili za 16 točk (73:57). V Treh lilijah so bili boljši z 92:62! Ramo Rizvić je dosegel 22 točk, Jan Špan 20. »Pivovarje« v soboto čaka nova domača tekma, s Tajfunom.

33-letni Ivan Držić je kar šest sezon igral za šentjursko moštvo.

TelekomSlovenije

POSLOVNI PAKETI PO VAŠI MERI

OSNOVNI

NAPREDNI

PREMIUM

MODRI

-5 €

NA NAROČNINO

OBSTOJEČI NAROČNIKI:
6 MESECEV¹

NOVI NAROČNIKI:
12 MESECEV²

Izberite še Varnostni paket Kaspersky 1 leto brezplačno³.

Z njim lahko varnostno kopirate podatke, zaščitite finančne transakcije in imate popoln nadzor svojega omrežja.

Začnimo dobro.

www.telekom.si/podjetniki

¹Ponudba 6 mesecev 5 EUR popusta na mesečno naročnino in brezplačna zamenjava paketa (prehod iz paketov storitev SIOL na poslovne pakete) velja od 6. 10. do 31. 12. 2016 ob podaljšanju obstoječega naročniškega razmerja z Osnovnim poslovnim paketom, Naprednim poslovnim paketom, Premium poslovnim paketom, Modrim poslovnim paketom, paketom Mladi podjetnik, Poslovnim paketom telefonija in internet, Poslovnim paketom mobilni in internet, Poslovnim kompletom telefonija in internet, Poslovnim paketom internet, Brezžičnim poslovnim paketom ter Velikim poslovnim paketom ob vezavi naročniškega razmerja za 24 mesecev. Naročnikom pripada šest mesecev 5 EUR popusta na naročnino osnovnega paketa brez dodatnih storitev ali telefonskih priključkov. Akcija velja za vse obstoječe naročnike navedenih paketov, ki nimajo sklenjene druge vezave.

²Ponudba 12 mesecev 5 EUR popusta na mesečno naročnino in brezplačna namestitve opreme velja od 6. 10. do 31. 12. 2016 ob sklenitvi novega naročniškega razmerja s paketi Osnovni poslovni paket, Napredni poslovni paket, Premium poslovni paket, Modri poslovni paket ter Mladi podjetnik ob vezavi naročniškega razmerja za 24 mesecev. Naročnikom pripada dvanajst mesecev 5 EUR popusta na ceno osnovnega paketa brez dodatnih storitev ali telefonskih priključkov in brezplačna namestitve opreme, ki je potrebna za uporabo širokopasovnih storitev. Akcija velja za vse nove naročnike, pri čemer se kot nov naročnik šteje vsak naročnik, ki sklene naročniško pogodbo za prej navedene poslovne naročniške pakete, pod pogojem, da v omrežju Telekom Slovenije priključek na njegovem naslovu in njegovi številki stanovanja v preteklih šestih mesecih ni bil zaseden.

³Akcijska ponudba 1 leto brezplačna licenca storitve Varnostni paket Kaspersky velja ob sklenitvi vezave za obdobje 24 mesecev na izbran varnostni paket Kaspersky. Naročilo ugodnosti je možno v obdobju od 19. 7. do 31. 12. 2016. Po preteku brezplačnega obdobja (12 mesecev) se mesečna naročnina izbranega paketa Kaspersky zaračunava po ceniku izbranega paketa. Cene so v EUR z DDV. Prodajni ponudbi se izključujeta z akcijsko ponudbo naprav za naročnike poslovnih paketov, ki je objavljena na www.telekom.si. Za več informacij o ponudbi, obračunskem intervalu in ceniku drugih storitev obiščite Telekomov center, pooblaščen prodajno mesto, www.telekom.si, pišite na poslovni@telekom.si ali pokličite 080 70 70.

Pričakovano visoka zmaga

Slatinčani so proti Škofje-ločanom vprašanje o zmagovalcu rešili do odmora. Po izenačenju prvi četrtini je bil v drugi delni izid 14:0 in od izenačenja na 24:24 so prišli do prednosti z 38:24. Poraz gostov je bil neizbežen, potrditev tega pa je sledila v tretji četrtini, ki jo je Rogaška dobila z 19:11, pred zadnjimi desetimi minutami pa je imela že 26 točk prednosti. Pri domačih se je med strelce vpisalo enajst košarkarjev. Največ točk so dosegli Leon Šantelj 17, po 13 pa Tadej Ferme, Taylor Johns in Dejan Šakotič. »Tekmo smo začeli živčno in odigrali slabo prvo četrtino. Nato smo stvari postavili na pravo mesto. Vesel sem, da sem priložnost lahko ponudil tudi mlajšim igralcem, ki so jo odlično izkoristili. Zahvalil bi se domači publiki, da nas je podprla kljub težkemu porazu v prvem krogu,« je dejal trener Damjan Novakovič. Rogaško v soboto čaka gostovanje pri Primorski v Kopru.

Nov poraz odnesel Bašića

Na obračunu Tajfuna in Primorske so Primorci narokovali ritem igre. V 35. minuti so vodili s 60:51, potem pa se jim je ustavilo. Gostitelji so na krilih Khalika Khadeena Spicerja in Mirze Sarajlije naredili preobrat. Prvi je v zadnji

četrtini dosegel 9 od svojih 22 točk, Sarajlija pa 11 od 13. Z delnim izidom 15:4 je Tajfun prišel do prednosti 70:65, ki pa mu ni zado-stovala. Najboljši posameznik na tekmi Nikola Gajić (25 točk) je za goste zadel trojko, Jan Kosi pa je 18 sekund pred koncem izenačil na 70:70. Podaljšek je bil tak kot večina rednega dela tekme. Gostje so imeli vse v svojih rokah in na koncu zaslužen zmagali. »V drugem polčasu smo se uspeli vrniti v tekmo. V zadnji minuti rednega dela smo imeli možnost, da tekmo obrnemo v svojo korist. Žal nam je popustila zbranost. Tekmo smo izgubili zaradi velikega števila napak in slabega skoka,« je dejal domači trener Krešimir Bašić, ko še ni vedel, da bo moral zapustiti Šentjur, kjer po uradnih informacijah ni imel prave podpore vodstva kluba. To je pri razmišljanju, kot kaže, znova zašlo v napačno smer. Pred njim je sila zahtevna naloga. Šentjurčani so nato v ligi Alpe Jadran s 75:71 izgubili še proti Kapfenbergu. Tekmo je vodil Robi Ribežl. Po odhodu trenerja Bašića je Hruševac zapustil tudi košarkar Ivan Držić. Kariero bo nadaljeval v dresu Hopsov. Tajfun bo prvo letošnjo ligaško zmago v soboto iskal v Laškem, kjer pa mu zagotovo ne bo lahko.

MITJA KNEZ
Foto: arhiv NT (GrupA)

MOTORNA VOZILA

KUPIM

DŽIP Aro diesel, lahko v slabem stanju, kupim. Telefon (03) 5796-188. 2380

STROJI

PRODAM

MIKSER Inox za miksanje krmne hrane prodam. Telefon 041 999-910. p
DROBILEC za živalska krmila za 50 EUR in elektromotor, enofazni, 2,2 Kw, prodam. Telefon 031 611-745. 2423

KUPIM

TRAKTOR, lahko Deutz, Zetor, Imt, Ursus, Univerzal, Štore ali podobno, s priključki ali brez, kupim. Telefon 041 235-349. p
MOTOKULTIVATOR Muta, Bcs ali Labin, lahko za popravilo, kupim. Telefon 051 681-856. š 80

POSEST

PRODAM

GOSTINSKI lokal v obratovanju prodam ali oddam. Telefon 041 650-737. 2367
HIŠO na lokaciji Žalec, Ložnica 35 c, prodam. Telefon (03) 548-1865, popoldan. 2360

HIDRAVLICNI CEPILNIKI DRV LANCMAN™
POVEZOVALNIK DRV LANCMAN™
KROŽNE ŽAGE S TRAKOM LANCMAN™
- NOVI MODELI CEPILNIKOV!
- V MARCU AKCIJA, PREVERITE PRI VAŠEM PRODAJALCU!
Zahtevajte brezplačen katalog:
03 828 16 11
LANCMAN™
www.lancman.si

V LEPEM, mirnem predelu Celja ugodno prodamo dobro vzdrževano družinsko hišo. Cena po dogovoru. Telefon (03) 548-5424, 031 585-889. 2373
ŠENTVID pri Grobelnem, novo naselje. Hišo, letnik 1985, 127 m² stanovanjske površine, obnovljeno, zemljišče 839 m², velik vrt, primerno tudi za malo večjo družino, št. energetske izkaznice 2014-61-100-8, prodam za 122.000 EUR. Telefon 041 560-539. 2398

VSE IZ INOXA NUDI
Raminoks d.o.o.,
Kopališka 3, Kidričevo
Ograje, ograjni elementi, okovje za sanitarne kabine, cevi, pločevina, vijaki, dimniki.
Obiščite jih!
Tel.: 02/780 99 26
www.raminoks.si

VIKEND z 8.000 m² zemlje, gozd, opremljenega ali brez opreme, Hrastje 7 a, prodam. Telefon 031 277-528. 2424

KUPIM

HIŠO ali kmetijo v Laškem in bližnji okolici kupim. Telefon 051 785-280. p

STANOVANJE

PRODAM

DVOSOBNO stanovanje, 53 m², v Celju (Otok), prodamo. Za vse informacije kličite po telefonu 031 540-199, po 18. uri. 2391
DVOSOBNO, delno opremljeno stanovanje v Celju (Nova vas) oddam ali prodam. Telefon (03) 577-7094, po 20. uri. 2410

KUPIM

STANOVANJE ali vikend v Celju oziroma okolici kupim za ceno do 45.000 EUR. Telefon 070 561-473. 2402

ODDAM

OPREMLJENO stanovanje za dve osebi ali manjšo družino in sobo za eno osebo oddam. Telefon 041 650-737. 2367
CELJE, Nova vas. Oddam opremljeno enoinpolsobno stanovanje, 51,50 m², z vsemi priključki. Najemnina 320 EUR + stroški z dvakratno varščino. Informacije po telefonu 031 847-020. 2413
NA območju Celja oddam stanovanje v starejši hiši z vrtom. Informacije po telefonu 031 479-732. 2427

NAJAMEM

OPREMLJENO stanovanje, dvo- ali trisobno, na relaciji Polzela-Šempeter-Prebold-Žalec, najamem za obdobje treh mesecev do 31. 1. 2017. Telefon 031 580-330. 2425

OPREMA

PRODAM

DODATNI štedilnik – litoželezno peč na trdo gorivo koppersbusch prodam. Telefon 041 650-737. 2367
SAMOSTOJEČ pomivalni stroj posode Gorenje, lepo ohranjen, možna dostava, prodam. Telefon 041 945-589. 2411

ŽIVALI

PRODAM

PRAŠIČE, težke od 30 do 130 kg in od 240 do 280 kg, prodam. Domača hrana, dostava. Telefon 031 524-147. 2322
NESNICE rjave, grahamste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom. Perutninarstvo, Vzreja nesnic Tibaot, telefon (02) 582-1401. n
DVE breji kozi, ena z mlekom, prodam. Telefon 031 561-155. 2414

KOKOŠI nesnice jarkice rjave, bele, grahamste in črne barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p
PRAŠIČE domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 do 300 kg, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 2347
PRAŠIČE, od 30 do 250 kg, domača hrana, možna dostava, prodamo. Telefon 031 311-476. p
PUJSKE, težke od 30 do 40 kg, prodam. Cena po dogovoru. Telefon (03) 5796-067. 2254
DVE telički, ena stara 4 mesece, limuzin in druga 7 mesecev, simentalca, težka 275 kg, prodam. Telefon 070 250-441. 2306
BIKCA simentalca, težkega 220 kg, teličko simentalco, težko 270 kg, oba pašna, prodam. Telefon 5738-181 ali 031 273-205. 2361
BIKCA simentalca, približno 170 kg, teličko simentalco in telico brejo 8 mesecev, prodam. Telefon 041 824-851. 2358
BIKCA, starega 6 mesecev, težkega 200 kg, prodam. Telefon 041 547-769. š 77
TELIČKO limuzin, mlado kozo dobre molznice, plemenskega kozla srnaste pasme, brez rogov, prašiča, težkega 150 kg, krmljenega z domačo kuhano hrano, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 5716-516. 2395
TELICO, brejo v 6. mesecu in telico, staro 9 mesecev, obe pašni, simentalci, prodam. Telefon (03) 5797-005. 2405
PRAŠIČE, težke od 20 do 80 kg, domače reje, prodam. Telefon 041 797-052. 2412

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE
GSM
041 404 935
Društvo Kvartum, Sevnova 7, Celje

KRAVO simentalco, pašna, brejo v 9. mesecu, 3. telitev, prodam. Telefon 041 941-168. 1593
KRAVO za zakol, težko 600 kg in dve telici simentalci, stari 16 mesecev, prodamo. Telefon 031 581-087. 2415
DVE telički, stari 21 dni in 4 mesece, simentalci in 100 kg težkega črnega bika prodam za 220 EUR. Telefon 070 250-441. 2406
TELICO simentalco, brejo v devetem mesecu, prodam. Telefon 070 445-858. 2420
TELICO limuzin, staro 6 mesecev, prodam. Telefon 070 946-635. L 203
DVE telički in bikca, težka 200 kg, simentalca in kravo za zakol, prodam. Telefon (03) 5739-408, 070 302-808. L 201
SEDEM mesecev starega kozliča prodam. Telefon 031 830-480. 2416
KRAVO, mlado, z drugim teletom, sivo-rjave pasme, dobro molznico, s svežim mlekom in 150 kg bikca limuzin, lahko posamezno, prodam. Telefon 03 585-487 ali 051 826-544. 2421

VRTNARSTVO NAGLIČ
sožitje narave in lepote
Aktualna JESENSKA ponudba:
mačehe krizanteme
rezano cvetje jesensko resje
lončne krizanteme
nasadi za grobove
okrasni pesek za grobove
zemlja za grobove
Na voljo pestra izbira aranžmajev za 1. november.
www.naglic.co
www.facebook.com/vrtnarstvonaglic/
Odprto tudi 29., 30. in 31. 10. od 8. do 17. ure
Vrtnarstvo Naglič, Kurirska pot 1, 3202 Ljubecna

BIKCA simentalca, težka 160 kg, prodam. Telefon 041 794-301. p
DOMAČE peteline, letošnje, velike, 10 EUR/eden in zajca za razplod, za 10 EUR, prodam. Telefon 041 240-580. 2428

KUPIM

DEBELE, suhe, krave in telice kupujem. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286. š 55
PITANE krave in telice za zakol kupim po širši Štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

JABOLKA za stiskanje, stara sorta, neškrapljen, prodam. Telefon 5778-415. p

OSTALO

PRODAM

DVE toni premoga ugodno prodam. Telefon 070 654-045. 2379

JARKICE na začetku nesnosti, rjave, bele, črne lahke, črne težke pasme in peteline prodajamo na farmi Roje pri Šempetru vsak delavnik. Sprejemamo naročila za enodnevnne in 5-tedenske bele piščance za dopitanje. V prodaji vse vrste visokokakovostne perutninske krme in dnevno sveža jajca. Telefon 700-1446. 2086

DOLORES
astrologinja
090 64 30
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceniku vašega operaterja

OPEKO Kikinda, približno 120 m², rabljeno in 3 m³ žaganega lesa (»fosni«), prodam. Telefon 070 674-760. 2389

NOVO strešno kritino Bramac, 1.100 kosov, z dodatki na paletah in les za deskanje ugodno prodam. Telefon 041 523-661. 2394

VITLO za vinograd ali sadovnjak z enofaznim motorjem, 100 m jeklene vrvi in z vozičkom, sobno kolo Jetstream za 50 EUR, kot novo, prodam. Telefon 041 630-390. 2419

astro center vedeževanje in astrologija
090 77 77
Kugler d.o.o., Gpekarniška 15b, 3000 Celje, 2,19 €/min.
ROŽNATI DIAMANT
ROSA DIAMANTE
med tednom 20.40
ARENA TV

novi tednik
NAROČILNICA

Ime in priimek:	
Naslov, kraj:	
E-poštni naslov:	Datum rojstva:
Telefonska številka:	Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejema vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) In 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje. Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

*Zapel je zvon tebi v slovo.
Poln bolečin ostaja spomin,
ostajajo praznina, molk in
tišina ...*

ZAHVALA

Zapustila nas je draga žena,
mama in babica

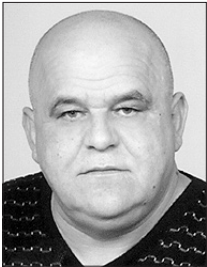
SLAVICA GOBEC

iz Završ 11 a, Grobelno
(9. 5. 1940 – 4. 10. 2016)

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem in znancem, sodelavcem trgovine Jager, PE Prvomajska in sodelavcem podjetja Klima Celje za izražena pisna in ustna sožalja ter darovano cvetje, sveče in svete maše. Posebej hvala sosedom in gospodu župniku Janezu Nerađu za lepo opravljen cerkveni obred, govornici Tanji Šeligo za lepe besede slovesa, pevcem za odpete pesmi, trobentaču za odigrano Tišino in pogrebni službi Gekott za organizacijo pogreba. Še enkrat hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in jo boste ohranili v lepem spominu.

Žalujoci: mož Ivan ter sinova Zvonko in Zdenko z družinama

2404

*Ko izgubiš, kar rad si imel,
kar tvoje je oko ljubilo,
ko se zavešaš, da si sam in živ,
želiš si mir, tišino ...*

(M. P.)

ZAHVALA

Zapustil nas je

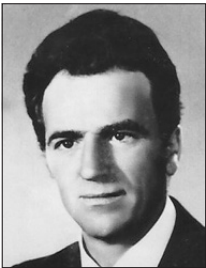
RAMIZ MUHADJERI

(23. 3. 1956 – 3. 10. 2016)

Ko so besede odveč, štejejo le dejanja, stiski rok, topli objemi, solze v očeh ... Potem veš, da v bolečini nisi sam in upaš, da bo nekoč zopet zasijalo sonce. Iskreno se zahvaljujem za izkazano podporo Cinkar ni Celje, Neodvisnemu sindikatu Cinkarne Celje in tesnim sodelavcem mojega očeta (v obratu Kisline). Hvala Morani in JKP za opravljen pogreb, Dušanu Pungartniku za čudovit govor, Sabini in Andreju Čehovinu za nesebično pomoč, moji družini, ki mi je stala in mi stoji ob strani, ter prijateljem in znancem.

Hči Nailje z možem Darkom ter vnuka Zoja in Taj

2418

*Ko želim tvoje si bližine,
grem tja v mirni kraj tišine.
Tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče,
da te več med nami ni.*

V SPOMIN

V teh dneh mineva 35 let, kar nas je prezgodaj zapustil dragi mož, oče, stari ata in boter

PETER VODIŠEK

iz Reke pri Laškem
(1942 – 1981)

Hvala vsem, ki se ga spominjate.

Vsi njegovi

L 200

*Spomini so kot iskre,
ki pod pepelom tlijo,
a ko jih razgrneš,
vedno znova zažarijo.
(J. W. Goethe)*

ZAHVALA

V 63. letu nas je za vedno zapustil dragi oči, dedi, tast, brat in stric

SILVO TAJNŠEK

z Zelenice 2 v Celju

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste nam stali ob strani, izrekli sožalje ter darovali sveče in cvetje. Zahvaljujemo se tudi pogrebni službi Veking, pevcem, govornici gospe Marini Srebočan in gospodu župniku za lepo opravljen obred. Hvala vsem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci vsi njegovi

2408

ZAHVALA

Zapustil nas je naš ljubi mož, ati, dedi, brat, stric, bratranec in svak

MIRO VERDNIK

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem ter vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, nam izrazili ustna in pisna sožalja ter darovali cvetje in sveče. Zahvala je namenjena tudi gospodu župniku za opravljen obred, vsem govornikom za ganljive besede slovesa, pevcem PePZ Orfej za zapete žalostinke, gasilcem PGD Trnovlje in številnim sosednjim gasilskim društvom, KS Trnovlje, ZZB NOB Trnovlje, DU Trnovlje, Planinskemu društvu ZZV Celje in izvajalcu Tišine.

Vsem skupaj in vsakemu posebej hvala, da ste se poklonili njegovemu spominu in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoci vsi njegovi

2430

RAZNO

NUDIMO obrezovanje žive meje, košnja zelenic, hišniške storitve v hiši ali stanovanju. Apretura, Kvedrova ulica 39, Šentjur, telefon 031 633-966. n

GRADITELJI, pozor! Po ugodnih cenah izdelujem peči in boilerje za centralno ogrevanje. Garancija za peči je 5 let. Tone Aplenc, Prekorje 29 a, telefon 541-5011, 041 531-976. 2425

IŠČEM gospoda do 60 let za skupno življenje, ki je vajen opravil okoli hiše. Telefon 051 230-892. 2288

ZAPOSILITEV

ZAPOSILIMO mizarja ali lesarja za delo na lesnoobdelovalnih strojih – izdelava parketa. Informacije po 16. uri po telefonu 041 654-430 ali na sedežu podjetja Parketarna Jager, d. o. o., Proseniško 14, Šentjur. n

*Cvetje je lepo, a žal oveni.
Spomin na ljubljeno osebo
pa nikoli ne zbledi;
kot plamen ljubezni
večno gori.*

ZAHVALA

Sporočamo žalostno vest, da nas je v 77. letu zapustila draga žena, mama, tašča in babica

MARIJA FRANC

iz Slivnice pri Celju

Zahvaljujemo se vsem, ki so jo spremljali skozi življenje in jo imeli radi. Zahvala gospodu župniku Marku Šramlu za lepo opravljen obred ter vsem, ki so jo spremili na zadnjo pot. Hvala za darovane maše, molitve, cvetje in sveče. Hvaležni smo, da je bila del našega življenja. Bila nam je vzornica, zaveznica in dobrotnica. Hvala ji za vso skrb in ljubezen.

Žalujoci: mož Jože, hči Božena z možem Robertom ter vnuki Gal, Iva Vita in Lan

p

V SPOMIN

LJUDMILI ZAVRŠEK

iz Gorice pri Slivnici

Zelo boleč je spomin na 16. oktober 2015.

*Niti zbogom nisi rekla
niti roke nam podala,
smrt nenadna te vzela je prerano,
a v naših srcih za vedno boš ostala.
Nam pa žalost srce trga,
solza lije iz oči,
dom je prazen in otožen,
ker tebe, draga mama, tam več ni.*

Žalujoca hčerka Silva z družino

p

ZAHVALA

Za vedno je zaspal

DUŠAN

Hvala vsem, ki ste ga pospremili ob slovesu, iskreno sočustvovali in ki ga boste ohranili v lepem spominu. Zelo ga pogrešamo.

Žalujoci: žena Zora, hči Dušica z Mitjem, vnuki Eva, Mija in Miha, brat Drago s Tejo in ostalo sorodstvo

2429

Poroke

Celje

Poročila sta se: Ksenija ŽIBRET iz Celja in Matjaž KOTNIK iz Vojnika.

Laško

Poročila sta se: Karmen BREČKO in Peter DEŽELAK, oba iz Laškega.

Žalec

Poročila sta se: Urša POGLAJEN in Primož KOKOVIČA, oba iz Litije.

Smrti

Celje

Umrli so: Srečko TOVORNIK iz Loke pri Planini, 80

let, Jože LOMŠEK iz Zg. Pobrežja, Rečica ob Savinji, 57 let, Marija PŠENIČNIK iz Podvina pri Polzeli, 83 let, Silvo TAJNŠEK iz Celja, 63 let, Marija KOŠTOMAJ iz Vinske Gorice, 79 let, Ivan JAGER iz Šentjurja, 74 let, Marija FRANC iz Slivnice pri Celju, 77 let, Ana LESKOVŠEK iz Presečnega, Dobje pri Planini, 85 let.

Laško

Umrli so: Jožef ZAVŠEK iz Kladja, 85 let, Marjan RACMAN iz Vodiškega, 68 let, Jožef OJSTERŠEK iz Ojstre-ga, 82 let.

Žalec

Umrli je: Amalija ZAZIJAL iz Griž, 81 let.

INVALIDSKI električni skuter voziček, močnejši, primeren za starejše, v garanciji, ugodno prodam, lahko dostavim. Telefon 041 517-900. p

VRATNA krila in betonski mešalec prodam po simbolični ceni. Telefon 031 694-450. 2549

SADNI mlin za grozdje ali jabolka, ohranjen, za 35 EUR in golf II diesel, prodam za 1.000 EUR. Telefon 041 240-580. 2428

ODKUP HRASTOVE HLODOVINE PRILAGODENO ZAPOSILITEV
041 420 111 • 041 954 206
Aida d.o.o., Prekopa 3, Vransko

KUPIM

RABLJEN lupilnik krompirja, zmogljivost do 10 kg, kupim. Telefon 031 353-451. 2407

radio celje

ZMENKI

ŽIVIM v središču Rimskih Toplic. Sem starejši upokojenec. Imam hišo in lepo pokojnino. Mineva eno leto, odkar mi je umrla žena. Po tej poti želim spoznati sorodno dušo, ki bi bila pripravljena k meni ali obratno. Avanturistike odpadejo. Če si v takšnem stanju, se mi oglasi. Telefon 837-0272, 051 670-273. 2403

MOŠKI iz okolice Celja, urejen, srednjih let, želi spoznati žensko, staro do 50 let, urejeno, za občasna srečanja in da bi postala dobra prijateljica. Kličite ali pošljite SMS, telefon 051 229-457. 2409

Ženitna posredovalnica

ZAUPANJE

Zanimive ponudbe različnih starosti iz vse države

031 836 378

www.zau.si

radio celje

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK,
20. oktober

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15

20 vročih
Radia Celje

TUJA LESTVICA

1. ROBBIE WILLIAMS - PARTY LIKE A RUSSIAN (2)
2. CHAINSMOKERS FEAT. HALSEY - CLOSER (5)
3. LADY GAGA - PERFECT ILLUSION (4)
4. CALVIN HARRIS - MY WAY (3)
5. KINGS OF LEON - WASTE A MOMENT (4)
6. STING - I CAN'T STOP THINKING ABOUT YOU (5)
7. JAMES ARTHUR - SAY YOU WON'T LET GO (2)
8. THE WEEKND FT. DAFT PUNK - STARBOY (1)
9. ALICIA KEYS - BACK TO LIFE (3)
10. BRUNO MARS - 24K MAGIC (1)

DOMAČA LESTVICA

1. GUŠTI FEAT. BORUT MAROLT - SVET (3)
2. KING FOO - KRISTAL (2)
3. AVTOMOBILI IN SEVERA GJURIN - DALEČ (4)
4. MUFF - BIT (3)
5. JEANNETTE - PERMANENTNO MOJ (1)
6. MISTERMARSH - ČIGAVA POJAVA ZABAVA (1)
7. SMALL TOKK - MUCKI, SRČKI, RISANKE AN SLADOLED (5)
8. MATJAŽ KUMELJ - KEMIJA (5)
9. HAMO & TRIBUTE 2 LOVE - NAZAJ (2)
10. C.J. FEAT. YAN BARAY - NISMO SAMI (6)

PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:

ARIANA GRANDE FT. NICKI MINAJ - SIDE TO SIDE
ROB THOMAS - PIECES

PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:

GAŠPER RIFELJ - ČAS MOYA - LISTOV PLES

Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

Po slovensko s
Katrco

1. **Novi spomini & Nemir:** Vsaka punca rada ima
2. **Vižarji:** En greh do nebes
3. **Irena Vrčkovnik:** Ati, hvala ti za vse
4. **Igor in Zlati zvoki:** Če sonce ujeti bi znala
5. **Mladi Pomurci:** Ti me izpolnjuješ

Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

PETEK,
21. oktober

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, **11.15 Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, **12.15 Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Poglejte v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

SOBOTA,
22. oktober

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

NEDELJA,
23. oktober

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, Janko Šopar,11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **13.00 Čestitke in pozdravi**, **18.00 Pesem slovenske dežele**, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

PONEDELJEK,
24. oktober

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom, Janko Šopar, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrca**, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

TOREK,
25. oktober

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

SREDA,
26. oktober

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **10.00 Novice**, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **11.15 Zeleni val**, **12.00 Novice**, **13.00 Kulturni mozaik**, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – klici, **14.00 Regijske novice**, **14.15 Poudarjeno**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Zeleni val, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

Kino

CINEPLEXX

Spored od 20. 10. do 26. 10.

Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.

Dekle na vlaku – triler
četrtek, petek, nedelja, ponedeljek, torek, sreda: 18.40, 20.50
sobota: 21.15

Dojenček Bridget Jones – komedija
četrtek: 17.15, 21.00
petek, nedelja, ponedeljek, torek, sreda: 17.30, 21.00
sobota: 21.00

Dom gospodične Peregrine za nenavadne otroke – domišljjski, pustolovski
od četrтка do srede: 16.15, 18.45
Don Giovanni – opera
sobota: 18.55

Genialci – akcijski, komedija
četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 19.00, 21.15
sobota: 14.00, 19.00, 22.20
nedelja: 14.00, 19.00, 21.15

Inferno – triler
četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sreda: 17.40, 20.10
petek, sobota: 17.40, 20.10, 22.35

Jack Reacher - Nikoli se ne vrni – akcijski, triler
četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sreda: 15.40, 18.00, 20.20
petek, sobota: 15.40, 18.00, 20.20, 22.40

Kubo in dve struni – animirani, sinh.
četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 16.10
sobota, nedelja: 13.30, 16.10

Kubo in dve struni – animirani, sinh.3D
sobota, nedelja: 14.10

Ledena doba: Veliki trik – animirani, komedija, sinh.
sobota, nedelja: 13.40

Ouija: Izvor zla – triler, grozljivka
četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sreda: 18.30, 20.30
petek, sobota: 18.30, 20.30, 22.30

Poredne mame – komedija
petek: 22.00

Pr' Hostar – komedija
sobota: 20.00

Računovodja – triler
od četrтка do srede: 16.00, 18.10, 20.40

Skrivno življenje hišnih ljubljencev – anim. komična pustolovščina, sinh.
četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 17.10
sobota, nedelja: 15.15, 17.10

Skrivno življenje hišnih ljubljencev – anim. komična pustolovščina, sinh, 3D
sobota, nedelja: 14.15

Čudežni svet Belle Brown – komedija, drama
četrtek: 15.25, 20.00
petek, nedelja, ponedeljek, torek, sreda: 15.35, 20.00
sobota: 15.30, 17.30

Štorklje – animirani, družinski, sinh.
četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 16.50
sobota, nedelja: 14.50, 16.50

Štorklje – animirani, družinski, sinh. 3D
četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 15.50
sobota, nedelja: 13.50, 15.50

metropol

ČETRTEK
19.00 Klub – drama
PETEK
18.00 Klub – drama
20.00 Prečkanje Islandije – dokumentarni
SOBOTA
17.45 Slavno neslavna Florence – komična biografska drama
20.00 1001 noč: Obupan – drama
NEDELJA
17.45 1001 noč: Obupan – drama
20.00 Klub – drama
TOREK
18.00 Maraton! – dokumentarni, premiera in pogovor
SREDA
19.00 Marquerite – komična drama

Knjižnica Celje

foto: Rajko Vodišek

SEZNAM DOGODKOV
MED 20. in 27. OKTOBROM

ČETRTEK, LEVSTIKOVA DVORANA
20. oktober, Okrogla miza Ideje za naš kraj
ob 17. uri Proaktivna kavarna

ČETRTEK, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU
20. oktober, Pravljična urica za najmlajše
ob 10. uri Za otroke do 3. leta
Zaželjene prijave na 03 426 17 66

PETEK, GLASBA FILM
21. oktober, Korporativizem
ob 17. uri Naš gost Krešimir Mišak

PONEDELJEK, LEVSTIKOVA DVORANA
24. oktober, Lucas Cranach in njegovi sodobniki
ob 17. 30 Predava Darja Povše

PONEDELJEK, ŠTUDIJSKA ČITALNICA
24. oktober, Predstavitev Društva Sožitje Celje
ob 17. uri za pomoč osebam z motnjami v duševnem razvoju

PONEDELJEK, KNJIŽNICA VOJNIK
24. oktober, Pravljične dogodivščine
ob 17. uri Za otroke od 3. leta starosti

SREDA, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU
26. oktober, Lutkovna predstava Ježek išče prijatelja
ob 17. uri V izvedbi vzgojiteljev vrtca Dobrna

ČETRTEK, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU
27. oktober, Četrtkove pravljične ure za najmlajše
ob 10. uri Za otroke do 3. leta starosti

ČETRTEK, GLASBA FILM
27. oktober, Ali lahko danes še sploh kaj počnemo s filozofijo?
ob 17. uri Predava mag. Tatjana Rozman

MOJ KINO ŽALEC

(Dom II. slovenskega tabora Žalec)
PETEK
14.30 Nika – slovenski mladinski film
16.30 Štorklje – animirani
18.30 Dom gospodične Pregrine za nenavadne otroke – domišljjska pustolovščina
21.00 Inferno – triler

KINO VELENJE

PETEK
18.00 Kubo in dve struni – animirani, sinh., 3D
18.15 Ko imaš 17 let – družinska drama
20.00 Ustava Republike Hrvatske – komična drama
21.45 Inferno – triler
SOBOTA
18.00 Kubo in dve struni – animirani, sinh.
20.00 Inferno – triler
20.30 Ko imaš 17 let – družinska drama
20.30 Ustava Republike Hrvatske – komična drama
PONEDELJEK
17.30 Dojenček Bridget Jones – romantična komedija
20.00 Klub – drama

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 20. 10.
17.00 Pokrajinski muzej Celje
Kulturno zgodovinska zbirka
javno vodstvo po razstavi
17.00 Ljudska univerza Velenje
Ob 57-letnici Ljudske univerze Velenje
odprte kiparske razstave

18.00 Galerija Kvartirna hiša Celje
Kvartirna hiša – dom celjskih mušketirjev
predstavitev obnovljene freske z renesančno obarvanim kulturnim programom; vstop prost

18.00 Galerija Velenje
Hotelski dnevnik, Zlata zavesa
odprte razstave video umetnice Nataše Prosenec Stearns

19.00 Galerija Železarskega muzeja Teharje
Likovna dela Erne Ferjančič
odprte razstave

19.00 Dom kulture Slovenske Konjice
Tadej Toš v živo

19.00 Knjižnica Laško
Osrednja prireditve
Bralne značke za odrasle
gostja: igralka in pesnica Saša Pavček

19.00 Poš Prevorje
Anin večer
tema večera: Veronika Deseniška v rodbini
Celjskih grofov; gosta večera: mag. Ivan Sivec in pater dr. Karel Gržan

19.30 SLG Celje
Thomas Bernhard: Pred upokojitvijo
Borštnikov trojček, izven abonmaja

19.30 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Vera in Originali,
Ansambel Roka Žlindre
ter Klapa Skala
koncert za narodnozabavni abonma in izven

20.00 Branibor club Celje
Stand up <i>Uroš Kuzman in Klemen Mauhler</i>
PETEK, 21. 10.
17.00 Galerija Zgornji trg Šentjur
Lepote mojega kraja <i>odprtje slikarske razstave Marije Grabar in nastop Vokalne skupine Grič</i>
19.00 Dom kulture Svoboda Griže
Odprtje likovne razstave
19.30 Gledališče Zarja Celje
Ulrike Syha: »Črno, belo.!?« <i>Novačanova gledališka srečanja; 2. tekmovalna predstava po motivih drame Zasebno življenje</i>
20.00 Kulturni dom Šmarje pri Jelšah
Cvetje v jeseni <i>muzikal</i>
22.00 Branibor club Celje
Heavenix <i>koncert ob praznovanju šeste obletnice zasedbe</i>
SOBOTA, 22. 10.
10.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Ribič in njegova žena <i>Jurčkov abonma; predstava je namenjena otrokom od 4. do 10. leta starosti</i>
10.30 Dom kulture Velenje
Nežni velikan <i>maksi Pikin abonma in izven; premiera opere za otroke v enem dejanju</i>
11.00 do 19.00 Stari grad Celje
Živa zgodovina na Starem gradu
18.00 Skomarska hiša Skomarje
Jaz mam en stari znucan koš <i>literarni večer</i>
19.00 Celjski dom
Povsod sem hodil, povsod sem bil <i>folklorni večer Celjske folklorne skupine z gosti</i>
19.30 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Le plesat me pelji <i>državno srečanje folklornih skupin</i>
19.30 SLG Celje
Stephen Sachs: Meglica <i>abonma po posebnem razporedu in izven</i>
19.30 Dom kulture Velenje
Obiski <i>komedija; Slovensko stalno gledališče Trst</i>
19.30 Glasbena šola Velenje
koncert Pihalnega orkestra Zarja Šoštanj
20.00 Krčma TamKoUčiri Celje
Skupina Jazzed <i>koncert</i>
20.30 Terme Olimia Podčetrtek
Koncert z Jasmino in Matejo ob citrah
21.00 Celjski mladinski center
F. A. B. - Festival Aalternativnih bandov <i>koncert</i>
NEDELJA, 23. 10.
11.00 Pokrajinski muzej Celje
Grofje Celjski <i>javno vodstvo po razstavi</i>

11.00 do 19.00 Stari grad Celje
Živa zgodovina na Starem gradu
15.00 Dvorana Pristava pri Mestinju
Prijat'li zapojmo, naj pesem doni <i>nastop ansamblov in ljudskih pevcev</i>
17.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Martina Anderlič in Irena Anžič <i>koncert za Citrarski abonma in izven</i>
17.00 Kulturni center Laško
Tebi, Ave Marija <i>koncert mladih glasbenikov</i>
18.00 Glasbena šola Velenje
Skupina Dar srca <i>koncert gospela</i>
19.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Ob letu osorej – Moj glas, moja pot <i>monodrama Lidije Koceli (predstava in pogovor)</i>
19.00 Ipavčev kulturni center Šentjur
Ipavčeva zborovska glasba <i>koncert Mešanega pevskega zbora Zarja Šentvid pri Planini</i>
PONEDELJEK, 24. 10.
18.00 Glasbena šola Velenje
Koncert pianistov – tekmovalcev
19.30 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Pašjon <i>komedija, Gledališče Koper in SNG Nova Gorica; za gledališki abonma ponedeljek in izven</i>
19.30 Dom kulture Velenje
Srečanje <i>drama, beli abonma in izven</i>
TOREK, 25. 10.
11.00 SLG Celje
Stephen Sachs: Meglica <i>mladinski abonma</i>
18.00 SLG Celje
Večer v živo: Sanja Lončar <i>pogovor z naslovom Čas je, da poskrbimo zase</i>
19.30 Narodni dom Celje
Celjski godalni orkester <i>koncert; solist: Črtomir Šiškovič, violina</i>
19.30 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Pašjon <i>komedija, Gledališče Koper in SNG Nova Gorica; za gledališki abonma torek in izven</i>
SREDA, 26. 10.
19.00 Narodni dom Celje
Pesem, ti dvigaš nas <i>letni koncert ob 10-letnici delovanja Mešanega pevskega zbora Don Bosko z gosti</i>
Ostale prireditve
ČETRTEK, 20. 10.
17.00 Krajevna knjižnica Ponikva
Po pravljici diši <i>pravljična ura</i>

17.00 Osrednja knjižnica Celje
Ideje za naš kraj – s skupnimi močmi do bolj kakovostnega življenja za vse <i>proaktivna kavarna</i>
17.00 Knjižnica Šentjur
Ura pravljic
17.00 Mestna knjižnica Šoštanj
Ura pravljic <i>pripoveduje Marjetka Blatnik</i>
17.00 Ljudska univerza Velenje
Camino <i>potopisno predavanje Bojane Vranjek</i>
19.00 Celjski dom
O pomočeh in izcelitvah s pomočjo učenja Bruna Groeninga <i>informativno predavanje</i>
19.00 Dom sv. Jožefa Celje
Moja in tvoja duševna motnja <i>sklop predavanj o duševnih motnjah in stiskah; predava: Urška Battelino; vstop prost</i>
19.19 Mestna knjižnica Velenje
Dvajset let z vami skupaj <i>uresničujemo vizije odprtje razstave ob dvajsetletnici Višje strokovne šole Šolskega centra Velenje</i>
20.00 Celjski mladinski center
MCC uči: Mjanmar – pozabljeni raj <i>potopisno predavanje</i>
PETEK, 21. 10.
17.00 Osrednja knjižnica Celje
Korporativizem – od skrite preteklosti do transhumanistične prihodnosti <i>gost: hrvaški novinar, pisec in glasbenik Krešimir Mišak</i>
18.00 Galerija Mozirje
Bolečine v križu, kolkih, kolenih ... vzrok, posledica in rešitev <i>predavanje Maria Žibreta</i>
18.00 Mestna knjižnica Velenje
Cool knjiga <i>bralni krožek za najstnike; pogovor bo vodila Andreja Kac</i>
19.19 Mestna knjižnica Velenje
Sejšeli – otroška lepotica sredi smaragdno bleščečega morja <i>potopisno predavanje Ane Seher</i>
SOBOTA, 22. 10.
7.00 Ploščad centra Nova in Cankarjeva ulica
Mestna tržnica Velenje
8.00 Parkirišče za pošto Velenje
Kramarski sejem
8.00 do 12.00 Žalec
Podeželska tržnica
10.00 Branibor club Celje
Otroške ustvarjalne delavnice
10.00 do 12.00 Krčma TamKoUčiri Celje
Glasbeni market <i>izmenjava vinilnih plošč, starih radiev, gramofonov, glasbenih instrumentov; brezplačen sobotni zajtrk</i>
16.00 do 18.00 Ribnik Vrbje
Jezdenje ponijev

NEDELJA, 23. 10.
15.00 Dvorišče doma sv. Jožef Celje
Misijonska nedelja <i>osrednja proslava za vso Slovenijo</i>
PONEDELJEK, 24. 10.
13.00 Mladinski center Velenje
Središče mladih in otrok Velenje <i>od ponedeljka do četrтка: učna pomoč, interaktivne, kuharske, ustvarjalne, glasbene delavnice, družabne in športne igre ...</i>
17.00 Mestna knjižnica Velenje
Igrivo jesensko listje <i>otroška ustvarjalna delavnica</i>
17.30 Osrednja knjižnica Celje
Lucas Cranach in njegovi sodobniki <i>predava: Darja Povše v okviru Univerze za III. življenjsko obdobje</i>
18.00 Krajevna knjižnica Liboje
Po pravljici diši <i>pravljična ura</i>
18.00 Sejna soba Občine Podčetrtek
Etiopija <i>potopisno predavanje Marjana Čebule</i>
19.19 Mestna knjižnica Velenje
Odpрта učna ura: Shakespeare 400 let <i>literarni večer</i>
TOREK, 25. 10.
17.00 Mestna knjižnica Velenje
Ura pravljic v angleškem jeziku <i>namenjena otrokom od 5. leta</i>
18.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec
Po pravljici diši <i>pravljična ura</i>
19.19 Mestna knjižnica Velenje
Obvladovanje čustev <i>predavanje s praktičnim delom bosta vodila Jernej Deželak in Marjana Florjan</i>
SREDA, 26. 10.
17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Ježek išče prijatelja <i>lutkovna predstava v izvedbi vzgojiteljev Vrtca Dobrna</i>
17.00 Knjižnica Šentjur
Ura pravljic
17.00 Mestna knjižnica Velenje
Ura pravljic <i>namenjena otrokom od 3. leta dalje</i>
18.00 Prostori Društva za dušo v Celju
Premagaj strah in tesnobo <i>predava: Andrej Pešec, univ. dipl. pol.</i>
18.00 Savinova hiša Žalec
Narava in vloga ženske <i>predavanje Zlatke Jambrovič</i>
18.00 Krajevna knjižnica Griže
Po pravljici diši <i>pravljična ura</i>
18.00 Kulturni dom Rogatec
Šepet vetra in valov <i>predstavitev jadralnega dnevnika Jasmina Čauševića</i>

1. koncert citrarskega abonmaja
MARTINA ANDERLIČ IN IRENA ANŽIČ

23. 10. 2016 OB 17.00
AVLA DOMA II. SLOVENSKEGA TABORA ŽALEC

Še si lahko zagotovite si stalni sedež za 6 čudovitih koncertov po ugodnejši - abonmajski ceni!
Popusti:
upokojenci 10 %, mladi do 30 let 30 %, učenci in dijaki 50 %
Več v abonmajski knjižici in na www.zkst-zalec.si.

Informacije in prodaja: TIC Žalec, tel. 710 04 34.

18.00 Galerija Velenje
Umetnost videza <i>predavanje Željka Opačka</i>
19.00 Dom sv. Jožefa Celje
Liturgija kot pot v sožitje <i>predava: celjski škof msgr. dr. Stanislav Lipovšek</i>
SOBOTA, 22. 10.
9.00 do 12.00 središče Celja
Festival dežnikov Linos kluba Celje Mozaik <i>zbrana sredstva bodo namenjena nakupu vozila za prevoz donirane hrane socialno ogroženim družinam in posameznikom</i>
SREDA, 26. 10.
10.30 Športna dvorana Gimnazije Celje – Center
Dobrodelni koncert <i>dijakov GCC</i>

Dobrodelne prireditve
SOBOTA, 22. 10.
9.00 do 12.00 središče Celja
Festival dežnikov Linos kluba Celje Mozaik <i>zbrana sredstva bodo namenjena nakupu vozila za prevoz donirane hrane socialno ogroženim družinam in posameznikom</i>
SREDA, 26. 10.
10.30 Športna dvorana Gimnazije Celje – Center
Dobrodelni koncert <i>dijakov GCC</i>

Razstave
Stari grad Celje, stolp nad Pelikanovo potjo: Svetlikanje prekletih/ Flickering of the damned, zvočna instalacija Gašperja Piana; <i>do nadaljnjega</i> ; Prostorska postavitev Marka Požlepa Svetlikanje prekletih 2. del – fragmentacije zgodovine; <i>do preklica</i> AQ galerija Celje: razstava Slutgarden avtorja Mateja Čepina; <i>do 2. 11.</i> Dom sv. Jožefa Celje: fotografska razstava Slehernik po Sleherniku; <i>do 31. 10.</i> ; fotografska razstava Narava od blizu ljubiteljskega fotografa mag. Toneta Breclja; <i>do preklica</i> Celjski mladinski center: razstava Vedute avtorice Katje Kovše; <i>do preklica</i> Zgodovinski arhiv Celje: razstava Začetki celjskega aerokluba v času pred 2. svetovno vojno; <i>do preklica</i> Galerija Volk Celje: prodajna razstava likovnih del iz stalne zbirke olja na platno različnih avtorjev; <i>do 31. 10.</i>

Celjska kulturnica: fotograf-ska razstava Konstrukcije, fotografije Jureta Kravanje, *do 31. 10.*
Krekov trg Celje: 10 let Društva fotografov Svit Celje ... in to je šele začetek; *do 30. 10.*
Avla Splošne bolnišnice Celje: razstava Svetovni dan hrane in teden otroka; *do 30. 10.*
Anina galerija Rogaška Slatina: kiparska razstava Ljubezen v lesu Petra Veneta; *do 20. 11.*
Galerija Mozirje: razstava slik Dane Kodermac; *do 28. 10.*
Muzej premogovništva Slovenije Velenje: razstava stripov z naslovom Črna gruda avtorja Dejana Bogojeviča; *do 30. 10.*

Stalne razstave
Pokrajinski muzej Celje – Stara grofija: Etnološka zbirka, Kulturno- in umetnostnozgodovinska razstava, Od gotike do historicizma po korakih (prilagojeno za osebe z motnjami vida), Lapidarij, Alma M. Karlin: Poti Pokrajinski muzej Celje – Knežji dvorec Celeia – mesto pod mestom, Grofje Celjski Pokrajinski muzej Celje, Planina pri Sevnici: Etnološka zbirka Šmid Zgornji trg Šentjur: Rifnik in njegovi zakladi, Pesem južne železnice Ipavčeva hiša Šentjur: Ipavca – življenje in delo Gustava in Benjamina Ipavca Pri železniški postaji Šentjur: Muzej Južne železnice Planina pri Sevnici: Kozjansko žari Ponikva, Uniše: Slomškova rojstna hiša Cerkev sv. Leopolda Loka pri Žusmu: Glažute na območju Žusma Muzej Laško: Laško – potovanje skozi čas; Geologija okolice Laškega; Pivovarstvo in zdraviliški turizem Muzej novejše zgodovine Celje: Živeti v Celju, Zobozdravstvena zbirka Otroški muzej Hermanov brlóg: Brlog igrač Fotografski atelje Josipa Pelikana: stalna postavitev Dvorec Strmol: Kuharca (Pokrajinski muzej Celje); Hetiške tkanine in vezenine (Pokrajinski muzej M. Sobota); Mednarodna zbirka likovne umetnosti

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktorica: Anica Šrot Aužner

Naročnine: Vera Gmajner. **Telefon:** (03) 4225 171.

Sprejem naročnin po e-pošti: vera.gmajner@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak

Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn

Oblikovanje: Minja Bajagič

Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja

Fotografija: SHERPA, GrupA

E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si

E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič

Namestnik odg. ur.: Robert Gorjanc

E-mail: radio@nt-rc.si.

E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Barbara Gradič Oset, Janja Intihar, Brane Jeranko,

Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Eva

Popović, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster

Tajnica uredništva: Tea Podpečan

Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Eva Javoršek, Vesna Lejič Mlakar, Kristina Suhel, Klavdija L. Tomažič

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

Vodna vila s kolesi dobila tudi krila

Ustvarjalci vodne simfonije s Savinje ustvarili mobilno različico

Trenutek, ko je velika vodna roža vstala iz reke in zaplesala v soju luči ter v ritmu čutne glasbe, bo mnogim za vedno ostal v spominu. Vodna simfonija na Savinji je ob prireditvi Pivo in cvetje več let predstavljala uvod v bučen ognjemetni vrhunec prireditve. Avtorji zapletenega vodno-glasbeno-svetlobnega spektakla so našli način, kako vodno simfonijo prenesti v svet. V premični obliki so jo javnosti prvič predstavili na letošnjem Mednarodnem sejmu obrti in podjetnosti v Celju.

Franc Podgoršek iz podjetja Vecronia pri svojem delu združuje večšine industrijskega oblikovanja, tehnične in računalniške podkovanosti ter glasbene ustvarjalnosti. Vodno simfonijo je ustvaril tudi na podlagi sodelovanja s številno ekipo, z znanim glasbenim ustvarjalcem Stanetom Špeglov in glasbeno skupino Veronica. »Vse skupaj je precej zapleteno in zahteva veliko usklajevanja na različnih ravneh. Eno je tehnološka plat, računalniška podpora z visoko zmogljivimi frekvenčnimi regulatorji, drugo je umetniški del, kjer na glasbeni podlagi gradimo zgod-

bo in dodajamo svetlobne ter druge pirotehnične elemente. Priznati moram, da mi je ta drugi, vsebinski del bliže. A vsakič je treba zgodbo zastaviti na svoj način.« Za četrte ure programa igre vode, svetlobe in glasbe je potrebnega več mesecev dela. A kot pravi sogovornik, se vedno znova izkaže, da je vredno truda.

Vodna pravljica sredi betonske džungle

Premierna predstava mobilne vodne simfonije na sejmskem prizorišču je doživela lep odziv in to kljub temu, da ji vreme ni

bilo najbolj naklonjeno. »Gre za približno dvajset metrov širok in petnajst metrov visok vodni spektakel. To je sicer pol manj, kot je obsegala originalna vodna simfonija v Laškem. Doživetje pa je vseeno bolj intenzivno. Na Savinji so bili gledalci od dogajanja oddaljeni približno osemdeset metrov. Mobilna različica je ljudem bliže, kar pomeni, da lahko moč vode resnično začutijo. To izkušnjo vodnega plesa pred človekom še okrepi.«

Svojevrstna umetniška zgodba, ki so jo ustvarili v Laškem, je vmes gostovala tudi na Blejskem jezeru. Zdaj

lahko na priklopi vlačilca potuje kamorkoli. Sistem črpalk, vodnega bazena in vse tehnologije lahko vodno pravljico ustvari tudi sredi betonske džungle. A to je samo del zgodbe v seriji ustvarjalnega raziskovanja. »Trenutno razvijamo princip projekcije na vodno steno, hologramske simulatorje z živo komunikacijo z občinstvom. Vse to je trenutno v obdobju preizkušanja in upamo, da bomo v začetku leta že lahko predstavili nekaj novosti. Dela imamo torej ogromno,« zaključuje Podgoršek.

StO
Foto: SHERPA

FOTO TEDNA

Bogastvo naših gozdov

Foto: SHERPA

Velika mačja razstava: od kosmatih do golih str. 43

Foto: SHERPA

**Oblikovalka Alenka Lever
izdeluje nakit iz stekla** str. 29

**Jubilejne Bučn'ce za dobro
letino tudi malo zalite** str. 30

Po poteh Celjskih grofov str. 32

Na prvi knjižni Čajanki v knjižnici Slovenske Konjice se je z Borisom Cavazzo pogovarjala Maja Furman.

»Enkrat sem se udeležil srečanja sošolcev iz pomorske šole. Rokovali smo se, tam so bili profesor za angleščino, profesor za zgodovino in še eden, ki ga nisem poznal. In rečem: »Oprostite, kaj ste me pa vi učili?« Pravi: »Te bom tako na gobec, jaz sem bil tvoj sošolec!«

»V bistvu sem boks samo treniral. Nazadnje sem trenerja enkrat le preprosil, da me je poslal v ring, in sicer proti nekemu, ki je imel za sabo že približno 250 borb. Tako me je namahal, da mi je kar vrelo v glavi. Mislil sem, da mi bo razneslo možgane. Mama je tarnala, kaj mi je tega treba, jaz pa še govoriti nisem mogel.«

Sreča so radoživi trenutki

Bili smo na čaju z legendarnim igralcem in režiserjem Borisom Cavazzo

Kot je večkrat dejal v svojih intervjujih, je lahko teater bolj resničen od življenja. Odrske deske so mu tlakovale pot do človeka, kakršen je danes. On pa je tlakoval pot slovenski filmografiji, iz katere si ga bomo za vedno zapomnili po mnogih izjemnih vlogah. Redko enotno slovensko občinstvo se je že dolgo nazaj zedinilo, da je Boris Cavazza eden največjih slovenskih igralcev vseh časov. A šele biografski roman Cavazza je širši javnosti odstrl zastor njegovega življenja.

Šele v delu Vesne Milek smo ga zares ugledali kot ranjenega otroka, zagnanega boksarja, težaškega delavca v pristanišču in na morju, s tragedijo zaznamovanega očeta in moža. Tudi zaradi te knjige so Borisa Cavazza v knjižnici Slovenske Konjice povabili na prvo letošnjo Čajanko.

Glede na to, da se pogovarjava v Slovenskih Konjicah ... Verjetno niste prvič v teh koncih?

Ne, na tem odru sem igral

najmanj trikrat ali štirikrat. Tu imam tudi dobrega prijatelja Silva Brgleza. Domače mi je tu.

Pred nekaj dnevi so v sosednji občini gostili Vesno Milek, ki je napisala vašo biografijo. Ta je še vedno ena najbolj prodajanih in branih knjig v Sloveniji.

Kakšen je občutek, ko se človek bralcem tako odprto preda v dobrem in slabem? Ste pričakovali takšen odziv?

Glede tega nimam posebnih občutkov. Ne sledim več, ali je knjiga dobro prodajana, ali se sploh še prodaja, tudi ne spremljam, če se zgodi kakšen ponatis ali ne. Občasno dobim kakšnih sto evrov, po čemer vidim, da je stvar še aktualna. Niti slučajno si nisem predstavljal, da bo knjiga doživela takšen odziv. Sem rekel Vesni, da iz tega ne bo nič, da ne vem, da je škoda časa ... potem se je zgodil čudež. Knjiga je bila prav čudežno sprejeta, zelo sva bila presenečena.

Glede na to knjigo in na poklic, ki ga opravljate, kaj vam pomeni zasebnost? Kako blizu pustite ljudem? Nenadno se nam vsem zdi, da vas na nek način osebno poznamo ...

Veste, kaj ... intervjuje dajem zelo redko. Je pa tako, da mediji vdirajo v mojo zasebnost, ko se tega niti ne zavedam. Informacije nabirajo povsod, na koncu pa izgleda, kot da sam sebe dajem na piedestal. Sploh ne vem, kdaj me slikajo ... No, vem, zakaj me slikajo. Da se lažje prodajajo. Huje je, da si ob tem izmišljujejo neke zgodbe, ki sploh niso resnične. Enkrat sem tabloid Lady že tožil in tožbo tudi dobil. Morda je pomagalo, ker sem vzel Čeferina (smeh). Ampak je zaleglo.

Sicer pa slava v Sloveniji ni tisto, kar pod tem imenom poznamo v tujini.

Ah ... slava ... Ne vem, kaj je to. Pojma nimam. V glavnem delam svoj posel in če me kdo zasleduje, naj me. To načeloma ni nekaj, s čimer bi se obremenjeval.

Imeli ste težko otroštvo. Hitro ste ostali brez očeta, ločeni od mame, vedno ste bili z eno nogo v Sloveniji in z drugo v Italiji. Kaj vam pomenijo pojmi, kot so dom, domovina?

Domovina pravzaprav nič. Zame sta domovini tako Italija kot Slovenija. Dom pa mi zelo veliko pomeni. Moja domovina je trenu-

»Sreča je preценjen pojem.

To, da se imaš rad, je veliko. Nekateri kar naprej govorijo o sreči, ampak to je bedarija. Srečen si lahko v določenem trenutku, ne pa ves čas. So stvari, s katerimi preprosto ne moreš biti srečen. So pa radoživi trenutki, ki se jih veseliš, malo veselja in veliko smeha. Midva se veliko reživa. To je zame sreča.«

Boris Cavazza

se je rodil 2. februarja 1939 v Milanu očetu Italijanu in mami Slovenki. Leta 1948 sta se po očetovi smrti z mamo preselila v Slovenijo. Vpisal se je na pomorsko šolo v Piranu in nekaj let delal kot mornar. Leta 1964 se je vpisal na AGRFT in od začetka 70. let prejšnjega stoletja deluje kot profesionalni igralec. Leta 1987 je prejel Prešernovo nagrado, leta 1992 Borštnikov prstan in leta 2012 viktorja za življenjsko delo. S pokojno ženo Mojco sta imela tri sinove; poleg znanega igralca Sebastjana še njegovega dvojčka Damjana – umrl je leta 2009 – in Kristjana, ki je umrl leta 1991. Leta 2002 se mu je v zakonu z Oriano Giroto rodil še sin Aleksander Boris. Maja 2016 se je poročil s Ksenijo Benedetti.

»Smola je bila, da sem živel pri nekih domobrancih in da sem prišel iz Italije. In to leta 1948, ko je bil spomin na vojno še čisto svež. Prvi dan, ko sem prišel iz šole na dvorišče, me je cel razred napadel. Prebutali so me, da nisem vedel zase. Samo en fant, bil je največji, se je zavzel zame. Morda je bil tudi on iz kakšne družine domobrancev.«

»Da bi jo spravili na film, moja biografija kliče po približno desetih milijonih. Pravijo, da mi je vnuk podoben, lahko bi me igral v začetku filma. Potem bi me igral Sebastijan, proti koncu pa bi se lahko v filmu pojavil tudi sam. Ampak, če bi bilo to v Ameriki, bi režiser hotel svoje igralce. Mene bi verjetno igral Brad Pitt.«

z malo veselja in veliko smeha

tno tukaj. A da bi bil s tem pojmom obseden, kot so nekateri, že na meji nacionalizma ... to pa niti približno.

Slovenci se težko poenotimo o čemerkoli. Ob misli na politiko ste enkrat rekli, da vam postane kar slabo. Kako gledate na to našo deželo, državo, skupnost ...?

»Sebastjanu se je odprlo. Predvsem na južnih trgih je zelo zaželen igralec. Poleg tega je zelo fotogeničen. Ima takšno filmsko faco. Je en tak George Clooney.«

Kako naj človek gleda na to, kar se zdaj dogaja? Popoln kaos. Zaradi vseh teh afer, ki so na dnevnem redu, sploh ne vem, če nam bo kdaj bolje. Resda pravijo, da se je BDP dvignil za ne vem koliko. Ampak to nič ne pomeni, ker mi smo še vedno sprti med sabo in to tako, da je že popolnoma nesmiselno. Jaz recimo berem Reporterja in Mladino. Enkrat so me prišli intervjuvat z Reporterja in sem privolil. In so skočili vame, če sem nor. Sem jih gladko zavrnil, da so med drugimi tudi levičarji dali intervju za Reporter, zakaj ga torej ne bi jaz ... Zakaj berem oboje? Ker se mi zdi, da eni in drugi pretiravajo. Seznanjš se z vsem in ubereš vmesno pot. Skušaj si ustvariti svoje mnenje, kaj se v resnici dogaja. Dogaja se pa »svašta«.

In se zavestno oddaljite od vsega ...

Saj so me vlekli v politiko, še v času stranke LDS. Sem rekel, da me ne zanima. Ko je bil še Peterle premier, so me hoteli postaviti za direktorja Drame. »Pa kaj ste nori?« sem rekel. »Pojma nimam o tem, kaj me tlačite sem, ko me bolj zanima rokenrol (smeh)?« Bil bi neke vrste hišnik in bi si med igralci nakopal še in še sovražnikov. Uravnilovka med igralci ne obstaja, razen v plačilnem smislu. Nekateri režiserji na primer zahtevajo ves čas ene in iste igralce, drugi so posledično ves čas na stranskem tiru. Potem se hodijo pritoževati k direktorju, on mora vse to požirati, se opravičevati in obljubljati. Kaj obljublja? Nič, prazen nič. Zelo nehvaležna vloga, ampak nekateri v tem uživajo, zato tudi kandidirajo.

Če ostaneva še malo pri vaši biografiji. V njej lahko zasledimo, da so bili trenutki, ko se kot otrok niste počutili nekomu v napoto, pravzaprav redki. Kako ste dosegli, da vas ta prtljaga kot človeka ni upognila? Kako ste gradili svoj občutek vrednosti in samozavesti?

Moram reči, da sem postal samozavesten šele v zrelih letih, ko sem se začel ukvarjati z igraltvom. Do takrat sem bil zelo zaprt vase in nesamozavesten. Zame je bilo igral-

stvo terapija, s katero sem se normaliziral. Preprosto.

Kot igralec imate izjemno karizmo, a vendar se zdi, da se vam je to zgodilo bolj po naključju. Ker je bilo vseeno lažje kot vihteti macolo ...

No, ja, delo na ladji je bilo res zelo težkaško, sploh ker sem bil v strojnici. Hvala bogu, da sem slučajno »padel v teater«. Potem me je začelo zanimati in sem ostal. Ni mi žal.

Kot profesor ste se srečevali z množico mladih ljudi, ki so se bolj kot vse drugo želeli zapisati igraltvu. Sprejemni izpit na AGRFT naredijo redki. Ko so se ljudem rušile sanje ... kaj ste si mislili, kaj ste jim rekli?

Nimaš kaj reči. Nekateri pridejo tudi ne-pripravljeni, da smo si na jasnem. Če nimajo talenta, če ne pokažejo čisto nič – a ne govorim, da bi morali znati na pamet kakšno zahtevno besedilo – saj vidiš človeka, kako hodi, kako se postavi, vidiš, ali ima tisto nekaj, v očeh mu prebereš, ali ima možnost neke karizme. Ostali odpadejo in gredo v druge poklice, saj jih je dovolj. Ni konec sveta. Spominjam se primera, ki je res fenomenalen; fant, ki je že končal zobozdravstvo, je šel na akademijo, jo dokončal, vztrajal v poklicu kakšno leto, potem pa »spokal« in šel v Kanado. Danes tam vodi eno največjih zobozdravstvenih klinik. Z igraltvom ostaja povezan iz nostalgičnih razlogov. V življenju mu je popolnoma uspelo. Ni konec sveta, če ne narediš »sprejemcev«. Mogoče je konec sveta, če jih narediš, a ti potem kot igralcu ne uspe.

V gledališču ste pustili izjemen pečat, za film pa ste enkrat rekli, da vam tisto zares nepozabno ni bilo dano. Kaj je s tem slovenskim filmom, je premalo denarja, ni pravih idej, pravih ljudi, ali smo gledalci pač takšni, da mora priti zadeva vsaj s Poljske, da smo s čim zadovoljni?

V bistvu se slovenskemu filmu dela velika krivica. Je nekaj ljudi, ki svoj posel zelo dobro obvladajo in znajo tudi z malo denarja narediti marsikaj. Hkrati pri nas velikega filma še nismo naredili, ker enostavno ni denarja. Okorn ga na Poljskem je, ampak je za to dobil tudi veliko denarja. Pri nas dobijo za celovečerec osemsto tisoč evrov, drugo morajo napraskati, kjer vedo in znajo. Nazadnje ni vse skupaj nič. Bomo videli, morda se bo kaj spremenilo, ampak ne verjamem. Za to pri nas enostavno ni denarja.

Vaša biografija menda kliče po filmski upodobitvi. Dodali ste, da kliče po desetih milijonih ...

(Smeh) Morda celo več. Če bi takšen film snemali v Ameriki, bi zagotovo stal dvajset ali trideset milijonov dolarjev. Morda še več, nenazadnje že glavni igralec odnese pol tega denarja.

Kaj naredi usodno žensko usodno?

Kup stvari. Ne bom šel v podrobnosti, ker je zadeva zapletena. A gre za proces, ne za enega aduta.

Tudi vajino ljubezensko zgodbo so mediji skrbno beležili. Kako sta se našla s Ksenijo Benedetti?

Poznava se že sto let. Iz tega znanstva se je razvilo to, kar imava danes. V bistvu se je zgodilo čisto po naključju. Na neki večerji sva se zblížala in stvar je šla naprej. Nje mediji v bistvu niti ne zalezujejo toliko, morda kvečjemu zaradi mene. Je pač tako. Ampak midva res nimava nič pri tem. Nekateri pač brskajo, tudi po smeteh, včasih kaj najdejo, objavijo in naredijo celega hudiča iz tega. Midva sva čisto normalno poročena, živiva skupaj in to je to.

Rekli ste, da ste v življenju najbolj ponosni na svoja dva sinova, ki ju še imate. Kako se znajdete v vlogi očeta – glede na to, da je eden že srednjih let, vreden čevljev svojega očeta, drugi šele na pragu najstništva.

Seveda. Sebastjanu nimam kaj dosti več govoriti. Ko se srečava, ga povprašam, kaj počne, ne spuščam se v to, kako kaj počne. Mlajši je na pragu pubertete. Res je čisto drugače. Zadnjič sem mu rekel: »Lepo te prosim, Aleks, ne mi »težit in grenit« življenja s puberteto.« Obljubil je, da ne bo, tako da sva to že uredila (smeh). Upam, da bo v redu pubertetnik.

Vas skrbi, kako bo z njim?

Seveda me. Vsakega očeta skrbi, sploh v teh časih. Pojma nimam, kakšno pot bo ubral. Trenutno se ukvarja s plesom, igra kitaro, a morda bo šel v čisto druge vode. Pravi, da ga zanima ekologija. Veliko časa še ima. Pravzaprav za srednjo šolo samo še dve leti. Rekel sem mu, da ga bom naučil polagati ploščice in mizararskih del, da bo imel še kakšen poklic zraven.

Doživeli ste tisto, česar ne bi smel noben starš – izgubili ste dva otroka. So se vaše življenjske prednosti, pogled na vsakodnevne banalnosti zelo spremenili?

Predvsem se čudim nekaterim ljudem, ki so obremenjeni s takšnimi neumnostmi, da

ni za govoriti. Ponavadi so to ljudje, ki nikoli niso imeli nobenih stresov, razen denarnih. A naj vsak živi po svoje. Nisem tu, da sodim druge, še manj, da bi drugi sodili mene.

Pred kratkim smo vas gledali v reklamah, kar umetniška je bila. Ena prej je bila menda za žgano pijačo, sicer pa ste bili glede tega kar precej zadržani, ne?

Tudi prejšnja je bila za pivo in to zelo dobra. Sem bil celo ponosen, res umetniška. Bila je nekakšen povzetek moje knjige. Potem so seveda naredili reklamo. Ta zadnja je bila marketinško premišljena. Ne bo se ponavljala, videli smo jo enkrat in je ne bomo nikoli več, zato je bila tako dolga in je tudi pustila vtis.

Končala se je »ne bom prepustil obupu se temin, saj sem vesel, da premagal me je sin«. Kako izgledajo družinska srečanja pri Cavazzovih?

Nič posebnega. Dobimo se, kadar imamo čas. Sebastjan, njegova dekleta, Ksenija, Aleks, jaz.. vsi radi jemo, Sebastjan je gurman, jaz tudi, ampak moram paziti zaradi teže.

Odkar ste uradno v pokoju, potrjujete pravilo, da imate manj časa kot kdaj prej?

Že deset let sem v pokoju. Počnem razne stvari. Trenutno imam v programu dve manjši predstavi, Shakespearjeve Sonete in Smrt v Benetkah. Slednja je zelo intelektualna in zelo estetska predstava. Odigrali smo jo štirikrat, še dvakrat jo bomo in potem bo umrla. S Soneti ne vem, kako bo. Tudi te smo igrali relativno malo. Kaj me čaka naprej, še ne vem. Morda bom sam kaj naredil.

Je zdaj več časa za petje?

Ah ... tudi tega sem se našel. Že deset let igramo ene in iste pesmi. S tem nimam več posebnega veselja, a tudi glas mi ne služi več enako. Visoki toni mi ne gredo najbolje.

Se še odzovete kakšnemu povabilu?

Seveda, še pred kratkim smo gostovali. Tudi sem bi prišli, če bi nas kdo povabil (smeh). Saj potem se razživimo, a je res, da igramo zelo na redke čase, pri čemer vmes ni nikoli časa za vaje. Ostali so vsi glasbeniki, ves čas igrajo, jaz pa padem noter po več mesecih. Je kar težko, če ne ohranjaš kondicije.

Danes ste bili povabljeni na Čajanko. Če se za konec vrneva na začetek – ste bolj človek za kavo ali čaj?

Ne, čaj res ni moja domena (smeh). Midva greva na viski, a ne? (pomigne prijatelju, ki ga ob ženi Kseniji čaka pri vratih).

SAŠKA T. OCVRK, foto: SHERPA

»Kaj me navdihuje? Navdihuje me žena. In oba sinova. Drugega pa prav nič!«

Iz gorja preteklosti »v nov začetek«

Spremenil razmišljanje, pogled na svet, celo svoje ime ... Spremenil je sebe

»Zdaj vem, da se imam rad. In to je pomembno. Lahko se uprem življenjskim udarcem, a le, če to hočem ...« začne svojo življenjsko zgodbo Srečko Orxana. Z njo potrjuje to, o čemer smo pisali pretekli teden: iz trenutka, ko imaš vse, lahko padeš na dno in ostaneš brez vsega. Nato je le od človeka odvisno, ali bo življenjski poraz spremenil v stopnice do osebne zmage. Ponovno vstati? Da se, a pot je trnova, pravi Orxana.

Imel je službo, prijatelje, družbo in potem ... je čez noč postal brezdomec. Zaradi alkoholizma je bil ujet v okove lastnega propadanja. Danes ni več tisti, ki se je spravil vanje. Postal je drug človek. To je tudi dokaz za mnoge, ki so morda ta trenutek v isti situaciji, kot je bil on, za to, da se splača boriti.

Brezno alkoholizma

Njegova kalvarija se je začela že v mladosti. Delo na domači kmetiji in težka finančna situacija sta ga odrinila stran od šole, čeprav ga je privlačilo gradbeništvo. »Bil sem samotar. Živel v svojem svetu. Niti govoril nisem veliko,« se spominja mladosti. Eno z drugim je pripeljalo do slabe družbe in alkoholizma. »Čeprav sem našel delo in delal v različnih službah, tudi v tujini, pri čemer sem bil priden in uspešen ter sem se sproti tudi izobraževal, mi je bil alkoholizem vedno velika ovira. Pokopal me je. Zaradi njega sem postal revež,« razloži.

Ko razlaga o tem, kaj je alkoholizem pri njem povzročil, mu ni lahko. Zato, ker ve, kaj slabega mu je odvisnost od alkohola prinesla. »Na cesti sem z vozilom delal prekrške, nato sem ostal brez vozniškega dovoljenja, se nekajkrat zatem vseeno vozil, čeprav nimam izpita,« razlaga. Zasvojenost z alkoholom je puščala posledice v službi. »Zjutraj sem moral že nekaj spiti, da sem lahko delal. Vse je šlo samo navzdol,« doda.

Večkrat je poskušal storiti tudi samomor, prizna. Zaradi

vljenje na bolje, je pretehtala nad željo, da ga konča.

Končno na svojem

Danes je hvaležen 24. februarju 2014. Če tistega jutra ne bi bilo, je vprašanje, kaj bi se zgodilo. »Vzel sem nekaj osebnih stvari in se odpeljal v Psihiatrično bolnišnico Vojnik. Imel sem dovolj osebnega trpljenja, v katerega sem se spravil sam. Spominjam se, da sem pred tem kupil pijačo in jo na parkirišču pred bolnišnico spil, da sem prišel na zdravljenje vinjen. Napihal sem

»Včasih nisem upal priznati, da sem bil alkoholik. Danes me tega ni sram povedati na glas.«

vsega, kar se je nakopičilo. Tudi doma, kjer je bival, razmere niso bile rožnate, zato se tja ni želel več vrniti. Nekoliko se mu glas zatrese, ko beseda nanese ravno na to, da je poskušal storiti samomor. »Včasih je v življenju kljub volji, da ga spremeniš, težko,« odvrne. »Pridejo takšni trenutki ...« nadaljuje. Toda v njegovi izkušnji je nekaj, na kar je vendarle postal pozoren, odkar je v sebi dobil moč. Večkrat je želel dvigniti roko nad sebe, a vedno je naključje izbralo drugo pot in mu to preprečilo. Vedno. »Morda vam življenje kaj sporoča,« nadaljujemo pogovor. »In v to ni dvoma,« pravi. Njegova želja, da bi spremenil svoje ži-

kar 2,48 promila ... Samo zato, da bi me sprejeli čim prej na oddelku,« pravi. In na oddelku je ostal. Več mesecev.

Danes pravi, da ne pije več. »Včasih mi kdo reče, naj pijem, saj če ne pijem alkohola, nisem pravi moški. A ni res,« doda in razloži, da bi morali ljudje razumeti, v kakšni situaciji je lahko zdravljen alkoholik in kakšno škodo lahko nekemu posamezniku, ki se odloči za zdravljenje od odvisnosti z alkoholom, povzroči takšno ponujanje pijače. Po odhodu iz Psihiatrične bolnišnice Vojnik se je Orxana odločil in potrkal na vrata Zavetišča za brezdomce Celje. »Moral sem se dvigniti iz brezna. Pomagali so mi. Zelo. Spoznal sem prave prijatelje, sodeloval v delavnicah, kuhal ...« razlaga sogovornik.

V času največje osebnostne stiske ni sklonil glave. Iskal je rešitve in jih našel. Tudi rešitev stanovanjskega problema. Laška občina mu je prikočila na pomoč in uredila možnost bivanja v garsonjeri v Šentrupertu. Danes živi v njej, počasi si ureja še ostale bivanjske razmere. Končno je na svojem. Kljub temu se redno vrača v celjsko zavetišče na obiske. Tam se počuti, da je sprejet in razumljen. Tudi zato, ker imajo morda stanovalci v zavetišču podobne izkušnje in vedo, kako je, ko v življenju padeš ... »Težko je, alkohol me je pahnil v revščino, iz katere se še vedno izvijam. A nekako gre,« pravi.

»Le notranja bolečina lahko ostane za večno v človeku, ki po nečem hrepeni. V njem ni več občutka za ljubezen, ker je izgubil zlato ... Ne obupaj, prijatelj, znanec moj. Tudi tebi je namenjena ljubezen, ki bo prišla na pot tvoje sreče. Le verjemi v to.« Srečko Orxana

Sporočilo življenja

Rad pomaga, tudi kot prostovoljec. Težjih del zaradi hude poškodbe noge, ki jo je dobil pred leti, ne more več opravljati. A vedno rad priskoči na pomoč. V sebi je umetnik. Ročna dela ga zanimajo in to v celjskem zavetišču za brezdomce, kjer je pridno ustvarjal, vedo. Vsak teden obiskuje tudi plesne vaje, piše pesmi. Danes svoje življenje ceni. Zre samo

Srečko Orxana. Pred leti je spremenil ime in priimek. Tudi to mu je pomagalo pri osebni preobrazbi. »Srečko zato, ker sem imel srečo in moč, da sem iz stiske našel pot,« pravi. V priimku pa se skriva globlji pomen, ki ga bo vedno nosil v srcu – spomin na njegovo mamo.

PORSCHE
FINANCE GROUP SLOVENIA

Turneja fantastičnih Ponudb

PREVERITE NA WWW.VOLKSWAGEN.SI

Čas je za akcijo!
V času turneje veljajo prav posebne ponudbe.

Volkswagen

Fantastična ponudba že v Avtocentru A2S!

Avtocenter A2S

Mariborska c. 140, 3000 Celje
Tel.: +386 3 425 40 00
E-mail: info@a2s.si
www.a2s.si

NAJVIŽA
narodnozabavna TV oddaja

Zigom

VTV - VAŠA TELEVIZIJA VELENJE
Zarova cesta 10, 3320 Velenje
Tel: (03) 898 60 00
www.vtvstudio.com, vtv.studio@siol.net
www.facebook.com/najviza

Z vami tudi na FB!

Ta četrtek ob 20. uri, na VTV - Vaši televiziji Velenje!

Prleški kvintet ...in DARKO ATELSEK
Savinja pole pesmi moje

s prijatelji!

Če Alenke ne ujamete na sejmi, lahko njene izdelke kot tudi izdelke njenih kolegov najdete v razstavnoprodajnem prostoru na podstrehi Bohačevega toplarja v Nazarjah, ki združuje ustvarjalce izdelkov domače in umetnostne obrti na območju Zgornje Savinjske doline.

Od cerkvenih vitražev do nakita

Oblikovalka Alenka Lever izdeluje nakit iz stekla

»Vedno sem si želela biti oblikovalka, a je bilo to v mojih mladostniških letih malce težje. Po tretjem otroku sem se odločila, da bom pustila službo in ostala doma. To je bil čas, ko sem izpilila svojo ustvarjalno žilico,« je pogovor začela 55-letna Alenka Lever, ki svojega navdušenja nad življenjem ne kaže samo v pogovoru, ampak tudi s svojimi barvitimi izdelki.

Alenka Lever že od nekdaj privlači barve. Še posebej ji je všeč, kako se s pomočjo svetlobe poigravajo v cerkvenih vitražih. Pred desetimi leti je obiskala tečaj izdelave vitražev v Škofji Loki. Doma je najprej s svojimi vitraži opremila hišna vrata, kmalu so sledila tudi vrata prijateljev.

Kako nastane vitraž v tiffany tehniki

Vitraje je mogoče narediti v dveh tehnikah. Leverjeva uporablja tiffany tehniko. »Najprej narišem skico, kako bo vitraž izgledal. Nato steklo različnih barv razrežem po skici in koščke zbrusim. Ker se steklo rado

lomi, moraš biti pri rezanju in brušenju zelo previden. Po robovih koščkov nalepim bakreno folijo in jih sestavim v celoto. To je podobno kot pri sestavljanju. Ko so vsi koščki stekla oblečeni v bakreno folijo, vse spoje pocinim oziroma spajkam po obeh straneh. Čar vitražev je tudi, da so zaradi barvanja stekla lahko na eni strani popolnoma drugačni kot na drugi. Ko delam, ne vem, kako bo izgledalo na drugi.«

Njen največji vitraž je v lokalni cerkvi v Šmartnem ob Dreti, velik je dva metra v eno in meter v drugo smer. Tri mesece se je ukvarjala z izdelavo. A poleg večjih stvaritev rada v isti tehniki naredi skled, svečnike ali svetilke. »Vedno mi je izziv narediti nekaj novega, ne morem narediti enakih skled, saj želim, da je vsak moj izdelek edinstven. Rada vstavljam poldrage kamne.«

Ker so ji pri vitražih ostajali majhni koščki stekla, se je odločila, da bo iz njih naredila nakit, od uhanov, zapestnic do verižic. Poleti je že tretje leto predstavila motive kač na modni reviji v Mozirskem

gaju. »Oblikovalka Neja Kaligaro je oblikovala obleke, jaz sem oblikovala nakit, Bioexo je dodal kače in nastal je res zelo zanimiv modni sprehod.«

Želja po svojem ateljeju

Ustvarja v domači garaži, a si želi, da bi imela svoj atelje. »Prepričana sem, da se mi bo želja kmalu uresničila. En takšen majhen atelje, da bom lahko koga povabila na obisk in bom lahko poleg še ustvarjala.« Svoje znanje namreč z veseljem razdaja. V domačem kraju ima delavnice izdelave vitražev, tudi v lokalni šoli, kjer otrokom pomaga pri izdelavi nakita, ki ga nato prodajo na šolskem bazarju.

Nakit je najprej oblikovala zase in za prijateljice. Nato se je na prigovarjanje otrok pokazala tudi širšemu občinstvu. Zagotovo jo boste srečali na katerem od sejmov rokodelske obrti, saj ima certifikat. »Rada se družim z ljudmi in rada dobim povratne informacije. Nekaterim se moje delo zdi kič, drugim je všeč. A ko spozna, koliko je dela z izdelavo,

se strinjajo, da je vredno svoje cene. Včasih grem na sejem in sploh ničesar ne prodam. V Celju sem pozimi vztrajala tudi pri minus 18 stopinjah Celzija, a nikogar ni bilo, ki bi kaj kupil. A pomembno mi je, da me spozna čim več ljudi.«

Priznava, da bi lahko še pred štirimi leti normalno živela od svoje obrti, vendar so se časi spremenili in trenutno ne gre več. »Vsi rokodelci smo žalostni, da so sejmi plačljivi in

da so cene stojnic vsako leto dražje. Namesto da bi nam dali možnost, da se zastoj pokažemo, nam zaračunajo toliko kot tistim, ki na sejmih preprodajo drugorazredne izdelke.«

V svoj nakit vključuje vse barve, a največ nakita naredi v črno-beli kombinaciji, saj sta barvi najpogostejša izbira žensk. »Uživam v svojem delu, vedno delam nekaj novega. Ko naredim več nakita, izdelujem tudi anjele in križe ljubezni.«

Vinska trta v nakitu

Alenka je že pred novim izizivom. »Na Dolenjskem imamo vinograd. Pred časom smo stare trte izkopal in posadili nove. Odmrle trte sem shranila, saj bi rada iz njih naredila nakit. Ne vem točno, kako bom izpeljala, mogoče jih bom kombinirala s steklom, zagotovo pa bom na njih še kaj žgala.«

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

Jubilejne Bučn'ce za dobro letino tudi malo zalite

Na Mestnem trgu v Šentjurju so že desetič na debelo in na dolgo počastili buče

Ljudska univerza Šentjur je tudi letos pod patronatom Razvojne agencije Kozjansko in z roko v roki z lokalnim časopisom Šentjurčan pripravila turistično prireditev Bučn'ce. Tokrat se niso ponašale z nazivom mednarodne, ker dolgoletni prijatelji iz srbske Kikinde niso uspeli priti. Je bilo pa zato domače, prijetno in dokler buč za dobro naslednjo letino ni zalil dež, tudi precej množično.

Buče so zelo vsestranska in hvaležna rastlina. Skoraj za vsakogar so lahko koristne, zabavne, okusne ali vsaj kratkočasne. Ideja,

da ta simbol jesenskega obilja povežejo z izobraževalno, etnološko in s kulturno noto v promocijski namen turistične prepoznavnosti

Šentjurja, se je z leti počasi in vztrajno ukoreninila. Domača ponudba hrane, pijače in izdelkov umetne ter ljudske obrti je tudi tokrat privabila obiskovalce od blizu in daleč. Približno trideset stojnic so napolnili ponudniki z okoliških kmetij, iz različnih društev, šol in drugih predstavnikov zanimivih dejavnosti na območju Lokalne akcijske skupine Od Pohorja do Bohorja. Nekaj pa jih je prišlo tudi od dlje.

Na šentjurskih Bučn'cah kakšnih ekstremnih buč že nekaj let nismo videli. Ne da jih kmetje ne bi pridelali, a kot kaže, se raje družijo, kot prevažajo svoje večstokilogramsko bogastvo do mestnega središča. V čast tradiciji so tudi letos simbolično nagradili naj bučo v občini. Njena lastnica je Ana Gajšek. Najlepše rože, ki so jih izbirali Šentjurčani, imata družina Bevc z Babne Gore in družina Grosek z Zbelovske Gore. Organizatorji so poskrbeli tudi za tiste obiskovalce, ki ne dajo veliko na buče in jih ni premamila

niti ponudba na stojnicah. Na odru so si mikrofonom namreč podajali folkloristi, citrarji, ljudski pevci, mlade plesalke in nenazadnje domači ansambel Pik. Težko se je bilo upreti vsaj poplesavanju na mestu, če se že zares zavrteli niso. Ker je sobotno dopoldne malo skrajšal dež, je bilo vse skupaj kratko, a sladko. Vsekakor pa dobro zalito seme za jesensko bučno srečanje prihodnje leto.

StO, foto: Grupa

Humovit

OPTIMALNI
SUBSTRAT
ZA UREDITEV
GROBOV.

CINKARNA

www.cinkarna.si

Ko se je »Celjan« vrnil, je ideja »vzletela«

V Zgodovinskem arhivu Celje odprli razstavo o začetkih jadralnega letalstva v Celju

Navdušenje za nekaj, kar si močno želimo, čista radost za posvečen cilj lahko mnogokrat premaga še tako zapletene finančne, pravne, politične in druge ovire. Če se le zberejo pravi ljudje in ustvarijo pravo energijo. Zgled za to je lahko zgodba o začetkih jadralnega letalstva v Celju. S pomočjo prijateljev in navdušencev ob koncu tridesetih let prejšnjega stoletja sta jo pisala Bogdan Mirnik in Mirko Mejavšek, za spominsko razstavo v Zgodovinskem arhivu Celje pa sta jo obudila in podoživela njuna sinova z istima imenoma.

Leta 1928 je bil v Celju ustanovljen aeroklub kot del takratnih Naših kril, letalskega kluba Kraljevine Jugoslavije. Isto leto je bil na vojaškem po-

Bogdan Mirnik mlajši, ki je večino svojega življenja preživel v Emovi orodjarni, več let pa je delal tudi v Nemčiji v Siemensu, z letalsko izkaznico svojega očeta.

Partnerja pri razstavi sta še Gimnazija Celje – Center in Muzej novejšje zgodovine Celje. Ob razstavi je izšla tudi posebna znamka in razglednica Pošte Slovenije.

ligonu v Levcu veliki letalski miting, ki je pritegnil množico obiskovalcev. Začetek svetovne gospodarske krize leta 1931 in politična nenaklonjenost tedanjih oblasti sta med drugim vplivala, da je zagon splahnel in celjski aeroklub je zajelo mrtvilo.

Da bi ustanovila jadralno skupino in na ta način obudila življenje v klubu, sta med služenjem vojaškega roka v Nišu, leta 1935, razmišljala dobra prijatelja Bogdan Mirnik in Mirko Mejavšek. »Njun načrt je bil, da po vrnitvi v Celje za to idejo navdušita tudi Ladislava Ropasa, ki je imel v Celju avtomehanično delavnico in je bil »zastrupljen« z željo po konstruiranju letal,« se Bogdan Mirnik mlajši spominja pripovedovanja svojega očeta.

Ključni mož z Dunaja

Ladislav Ropas, ki je izhajal iz dunajske družine, njegov brat pa je bil izdelovalec klavirjev, je bil pomemben člen za uresničitev ideje o nastanku jadralne sekcije. V aeroklubu je Ladislav želel sestaviti motorno letalo, potem ko je od štaba jugoslovanske vojske prejel motor Daimler, a mu to zaradi omenjene krize, ki je zajela državo in tudi klub, žal ni uspelo.

Kot je Mirniku mlajšemu pripovedoval oče, je že kot otrok iz čistega »firbca« rad zahajal k Ropasovim, v njihovo avtomehanično delavnico na Ljubljanski cesti, in se tako tudi sam postopoma navdušil za sestavljanje letal in letenje z njimi. »Mirko Mejavšek je še malo okleval, ali bi sodeloval v jadralni skupini, saj je bil zelo dober smučar in je računal na to, da se bo udeležil zimskih olimpijskih iger v Garmisch-

Center) skupini namenil prostor za delavnico.

Ladislav Ropas je kot član celjskega aerokluba navezal stike z jadralno skupino v Nemčiji, kjer je bilo tovrstno

letalstvo zelo razvito. Z bratom Davorinom in s svojimi pomočniki ter vajenci iz avtomehanične delavnice je konstruiral in z lastnim denarjem izdelal letalo tipa Zögling, ki

Mirko Mejavšek starejši je veljal za najbolj drznega letalca v skupini.

Bogdan Mirnik in Mirko Mejavšek z avtorjem razstave dr. Bojanom Himmelreichom iz Zgodovinskega arhiva Celje. Sinova ustanoviteljev jadralne skupine nista prevzela navdušenja svojih očetov, da bi tudi sama letela: Mirko mlajši se je raje odločil za roket, Bogdan mlajši pa se je držal načela, »da morskemu psu še ubežim, v zraku pa se ne rešim«.

je dobilo vzdevek Celjan. A za Ropasove tehnične dosežke v Celju ni bilo pravega zanimanja, zato je Celjana leta 1933 posodil mariborski jadralni skupini. Ko je bila leta 1936 ustavljena celjska skupina, ji je Ropas podaril svojega Celjana, ki se je tako vrnil iz Maribora. Hkrati se je skupina leta 1936 lotila izdelave še enega zöglina. V letu ji ga je s pomočjo mariborskih kolegov tudi uspelo sestaviti in tako je obe letali celjska jadralna skupina predstavila na obrtni razstavi leta 1937.

Visoka etičnost zapoved delovanja skupine

To leto je Aeroklub Celje po dolgih letih spet izvedel letno skupščino, na njej pa je prevladala jadralna skupina, ki je začrtala nadaljnji razvoj aerokluba, v katerem sta Bogdan Mirnik in Mirko Mejavšek kot člana odbora imela pomembno besedo. Prvi, ki je člane skupine učil leteti, je bil šolani pilot Cene Uršič, potem ga je nasledil Milko Škofič iz Maribora, poznejši mož slovite igralke Gine Lollobrigide, kar je tudi svojevrstna zanimivost v zgodbi o rojevanju celjske jadralne skupine.

»Z očetom sva se o jadralni skupini precej pogovarjala, predvsem je poudarjal, da je bila skupina zavezana visokim etičnim načelom. Velik delež teh načel je bil zajet v pravil-

niku o delovanju kluba, ki je imel kar 112 točk: eno najpomembnejših načel je bilo, da člani ne smejo biti egoisti, ampak morajo delovati v kolektivnem duhu. Gre za vrednote, ki jih danes pogrešamo,« se je razmišljanja svojega očeta spominjal Mejavšek mlajši.

Vojna je skupini »porezala krila«

V sanje mladih navdušencev za oblikovanje letal in letenje sta kruto zarezala druga svetovna vojna in prihod Nemcev v Celje, kar je pomenilo konec delovanja skupine. Glavna protagonist sta med vojno po pripovedovanju njunih sinov doživela različno usodo. »Oče je bil leta 1938 tajnik celjskih obrtnikov, ob začetku vojne pa je bil aktivist v Prvi celjski četi. Ker je bil izdan, je bil zaprt v Starem piskru in pozneje v mariborskih zaporih, od tam pa interniran v Dachau, kjer je dočkal konec vojne. Po njej ni več letel, a je občasno še zahajal v aeroklub,« je povedal Mirnik mlajši.

»Naša družina je bila med vojno razseljena. Dedek in očetova sestra sta morala v Srbijo, oče v Leoben. Vojno je končal v ruski letalski enoti in je po vojni še do leta 1946 deloval v letalstvu v jugoslovanski vojski, s čimer je bilo letalske kariere mojega očeta tudi konec,« se biografije očeta po njegovem pripovedovanju spominja Mejavšek mlajši.

Mirko Mejavšek mlajši se je poklicno predal informatiki, med drugim je bil zaposlen v Kolinski v Ljubljani, kjer je igral roket za moštvo Slovana, ki je bilo ob Celju takrat najboljši slovenski klub v nekdanji Jugoslaviji. V rokah drži fotografiji »Celjana« iz očetovega arhiva.

Poklon mladostnim sanjam in prijateljstvu

Oba sta v preteklih letih skrbno varovala spominsko zapuščino svojih očetov, ki zajema predvsem fotografije, letalske izkaznice, značke in še nekatere druge predmete. Njuno gradivo tako predstavlja temelj za razstavo, ki je sicer oplemenitena še z gradivom potomcev drugih članov te jadralne sekcije, Zgodovinskega arhiva Celje, pokrajinskega arhiva v Mariboru in Muzeja novejšje zgodovine Celje (MNZC).

Za Bogdana Mirnika in Mirka Mejavška je razstava o začetkih jadralnega letalstva v Celju ne le poklon spominu njunih očetov, ampak tudi celjski jadralni skupini kot celoti, prvinskemu konstruktorskemu navdušenju, mladostnim sanjam in velikemu prijateljstvu. To se je ne glede na življenjske vihere, ki so jih preživeli člani skupine, v veliki meri obdržalo do konca njihovih življenj.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

Po poteh Celjskih grofov

Mesto angelov, festival čipkarskih mojstric in dvorec družine Drašković

»Deux minutes (dve minuti, op. p.),« je zamrmral moški v črnem plašču, ko sva nazadnje le našli grob Jima Morrisona. Da naju je skušal opozoriti na to, da bodo pokopališče Père Lachaise čez dve minuti zaprli, sva ugotovili šele, ko sva pol ure kasneje stali pred tesno zaprtimi izhodnimi vrati. Kljub temu da se je pariška zgodba pred leti dobro končala, sva v varaždinsko mesto mrtvih zadnjo soboto v septembru vstopili šele, ko nama je vodnica zagotovila, da njihovo »grobje« ne premore »tako skrbnega« ključarja kot najbolj romantično mesto na svetu ...

Najprej Varaždin ...

V Varaždin se seveda nisva napotili samo zaradi čudovite pokopališke parkovne arhitekture, ki skupaj s cipresami, z rdečimi bukvami, magnolijami in brezami spominja na znamenite francoske parke. V nekdanji hrvaški prestolnici sva želeli zbuditi angela, ki naj bi nama prinesel srečo, in si potem ogledati še Stari grad, ki je bil ob koncu 14. stoletja v lasti Celjskih grofov.

Za angeli, ki naj bi spali v enem od najlepših baročnih mest na Hrvaškem, sva oprezali že na pokopališču. Ker so se nama skrili tudi na grajskem dvorišču, sva iskanje nadaljevali in se mimo slikovitih palač, s cvetjem okrašenih trgov in mogočnih katedral povzpeli do znamenite kavarne Grofica Marica. Očarani nad lepotami mesta sva prisluhnilli pripovedi o Varaždincu in ugotovili, da imava kljub neuspehu pri iskanju angelov v primerjavi z domačini neizmerno srečo. »Pravi« Varaždinec mora namreč imeti grob na mestnem pokopališču, zidanico na Varaždinbregu in kolo, medtem ko je za »pravega« Slovence dovolj, da zleze na Triglav ...

... potem Lepoglava ...

Ko so bili Celjski grofje na višku svoje moči, so imeli na Koroškem, Kranjskem in Štajerskem ter v sosednjih Slavoniji in na Hrvaškem v lasti več kot sto gradov. Trdnjava v Lepoglavi, od katere je danes ostalo

samo še nekaj ruševin, je stala nad današnjim »mestom čipk«. Kralj Sigismund Luksemburški je utrdbo leta 1399 skupaj z Zagorsko županijo podelil celjskemu grofu Her-

manu II. Celjani so ob vznožju hriba zgradili še pavlinski samostan, v bližini katerega so od leta 1997 prireditve v okviru znamenitega lepoglavskega čipkarskega festivala. Na letošnjem, že dvajsetem po vrsti, sva poleg idrijskih umetnin občudovali še dela hrvaških, belgijskih, poljskih, madžarskih, estonskih, slovaških, nemških in avstrijskih čipkaric.

... in In na koncu še Trakošćan

Dvorec, ki so ga zgradili konec 13. stoletja, naj bi po enem od ljudskih izročil dobil ime po vitezh Drachensteinih. V roke Celjskih grofov je prišel v času, ko so Celjani zagospodarili na območju Zagorske grofije, v njihovi posesti pa je ostal do smrti Friderikovega sina Ulrika II. Družina Drašković, ki je v dvorcu občasno živela skoraj štiristo let, je odigrala zelo pomembno vlogo predvsem pri širitvi in obnovi gradu. Po drugi svetovni vojni ga je hrvaška vlada nacionalizirala in spremenila v muzej s stalno razstavo predmetov, ki so nastali med 15. in 19. stoletjem. Trakošćan, ki se od drugih gradov razlikuje tudi zaradi pokrajinskega parka, mešanega gozda in čudovitega jezera, okoli katerega vodi lepo urejena sprehajalna pot, obiskovalci zelo radi obiščejo v vseh letnih časih.

Pred odhodom domov sva za kratek čas posedeli ob jezeru. V objektiv sva še enkrat ujeli odsev »celjskega« lepota in se strinjali, da sva, kljub temu da nisva preleteli Atlantika, preživeli zelo lep jesenski dan ...

TEJA PODGORŠEK

Dvorcu Trakošćan daje prepoznavno veduto približno dva kilometra dolgo umetno jezero.

Trakošćan je sprva služil kot obrambna trdnjava severozahodne Hrvaške in za nadzor trgovske poti od Ptuja proti Bednjanski dolini.

Eno od prizorišč v času festivala čipke v Lepoglavi.

Herman Haller je leta 1905 na varaždinskem pokopališču posadil približno sedem tisoč cipres, javorov, jesenov, rdečih bukev, zelenik, magnolij in brez.

Trdnjava Stari grad, v kateri danes domuje mestni muzej, je osrednja turistična točka v Varaždinu.

Župnijska cerkev svete Marije v Lepoglavi je znana predvsem zaradi fresk pavlinca Ivana Krstitelja Rangera, ki je poslikal mnoge hrvaške cerkve.

Mislili so, da hlini bolečine

Z revmatizmom se spopada že več kot štirideset let

Še do pred kratkim je veljalo, da imajo revmatska obolenja samo starejši, a danes še zdaleč ni več tako. Obolenjajo tudi otroci in mladi. Revmatizem pomeni bolezen za vse življenje, ki lahko bolniku prinese ogromne bolečine ali tudi ne vedno, če je bolezen pravočasno odkrita in predvsem zdravljena.

Jože Fotivec iz Griž ima tako imenovani ankilozirajoči spondilitis, ki je tudi najpogostejše revmatsko obolenje, že več kot štirideset let. »V srednji šoli in med vojaščino nisem mogel opravljati težjih vaj in takrat so mislili, da hlinim bolezen,« pravi. Tudi ko se je zaposlil v velenjskem rudniku, je imel težave pri delu, saj so se bolečine v hrbtenici stopnjevale. »Hodil sem od zdravnika do zdravnika in tudi ti so mislili enako, torej da se pretvarjam, dokler me mi pregledal revmatolog specialist in postavil diagnozo.«

Zaradi bolezní se je invalidsko upokojil, nato je imel smolo, saj si je zaradi

padca poškodoval vratna vretenca. Ker je moral na specialističen pregled pri revmatologu čakati dlje časa, je vmes jemal protibolečinska zdravila, ki jih je predpisala osebna zdravnica. »Bolelo me je, a sem mislil, da je zaradi revme. Šele na specialističnem pregledu so kasneje ugotovili, da sem si zlomil vratna vretenca in da bi lahko ostal hrom,« dodaja Fotivec, ki je preživel tudi raka na želodcu.

Ankilozirajoči spondilitis prizadene od 0,3 do 0,8 odstotka odrasle populacije, v Sloveniji je tako obolelih približno šestnajst tisoč ljudi. Prvi simptomi so vnetne bolečine v spodnjem delu hrbtenice. Bolečine so stalne, vendar se pri gibanju zmanjšajo. Značilni sta predvsem nočna bolečina, ki bolnika prisili, da vstane in se razgiba, ter jutranja okorelost.

Telovadba in pozitivnost

Zato Fotivec zelo dobro ve, da mu telovadba, ki je seveda za njegovo stanje

primerna, pomaga. Celjska podružnica Društva revmatikov Slovenije, v katerem je približno sto članov, omogoča, da se lahko bolniki brezplačno udeležujejo kopanja, telovadbe in pohodov. In ravno to revmatiki potrebujejo. »Meni to zelo pomaga, drugače pa je pri mlajših. Opažam, da mladi pogosto, ko se bolezen in bolečina umirita, na telovadbo pozabijo in se je ne udeležujejo.« Vendar je ravno aktivnost naložba za kasnejši čas – ko se namreč bolečina povrne, je lahko še močnejša, če bolnik ni aktiven.

In kaj stori Fotivec, ko »zaboli«? »Pomembno je, da človek upošteva navodila revmatologa in zdravila pravilno jemlje. Ko me zaboli, se razgibam, hodim, veliko tudi plavam in nato se bolečina umiri. Pomembna sta krepitev mišic in pravilno dihanje.« Predvsem pa pozitivno razmišljanje.

SIMONA ŠOLINIČ

Foto: Grupa

Jože Fotivec

Spondiloartritis prizadenejo približno **1,9 odstotka** odrasle populacije. v Sloveniji to pomeni približno **38 tisoč ljudi**.

Bolečina, ki je vnetnega izvora, je ponavadi topa, nastane bolj postopno, najprej jo oseba občuti v predelu križa ali medenice, pogosto izžareva v stegna in prsni koš.

Vzrokov za nastanek bolezni je več in niso povsem znani. Del vzrokov je genetske narave, veliko vlogo pri nastanku in razvoju bolezni imajo tudi okužbe in stres.

Če diagnoza ni pravočasna in oboleli ni pravočasno ter ustrezno zdravljen, lahko pride do zakostenitve hrbtenice in drugih sklepov, kar lahko vodi v invalidnost.

Revmatoidni artritis je kronična vnetna revmatska bolezen avtoimunske narave. Ocenjujejo, da je v Sloveniji približno dvajset tisoč bolnikov s to boleznijo. Zboli lahko vsak, tudi otroci in starejši. Ni še povsem razjasnjeno, kaj sproži izbruh bolezni. Zbolijo dedno dovzetne osebe, vpliv imajo tudi ženski spol in dejavniki iz okolja. Najpogostejše se bolezen začne pri starosti od trideset do petinpetdeset let.

Začetek je počasen ali nenaden. Značilno je simetrično sklepno vnetje (artritis), ki traja šest tednov ali več in se pojavi na treh ali več skupinah sklepov, predvsem na malih sklepih prstov rok in stopal. Kasneje se razvije še artritis velikih sklepov (kolen, gležnjev, komolcev, ramen, kolkov). Bolečine so najbolj izražene zjutraj, spremlja jih najmanj uro trajajoča jutranja okorelost.

»Z dihalnimi vajami bolnik ohranja gibljivost oziroma razteznost prsnega koša in predihanost pljuč. Izvaja jih sede ali leže. Začne z globokim vdihom skozi nos, pri tem prsni koš čim bolj razširi. Nato zrak počasi izdihuje skozi usta ali nos in prsni koš čim bolj zoži. Diha sproščeno in ritmično. Ob spondiloartritisu priporočamo tudi rekreativno dejavnost in redno telesno vadbo. Preprečevati je treba krajšanje mišic, manjšo gibljivost prsnega koša, hrbtenice in sklepov, oceniti, opazovati in poravnati je treba držo med gibanjem, ležanjem, sedenjem in dvigovanjem ter prenašanjem bremen. Predvsem je priporočljivo izvajanje vaj za gibljivost in raztezanje, prav tako so priporočljive tudi vaje za moč in vzdržljivost.«

**NASVET
TEDNIKOVEGA
ZDRAVNIKA**

Bolezen poslabšujejo tudi čakalne dobe

Hitra diagnoza, učinkovitejše zdravljenje

V Društvu revmatikov Slovenije so letos opozorili na pomanjkanje revmatologov v državi. To naj bi sicer nekoliko omilili večje število specializantov, vendar kljub temu ostajajo predvsem težave s predolgimi čakalnimi dobami.

»Če splošni zdravnik prepozna bolezen pri bolniku in če ga k specialistu pošlje urgentno, ni težav. Nastanejo v primeru, če presodi, da pregled ni urgenten in bolnik na specialistični pregled čaka tudi po šest mesecev ali celo več,« pravi predsednik društva Andrej Gregorčič, ki je revmatik že 57 let. Čakalna doba šest mesecev bolniku ne prinese nič dobrega. V tem času lahko bolezen napreduje. »Vsako zavlačevanje pri zdravljenju lahko povzroči nepopravljivo škodo,« pravi Gregorčič.

Število revmatikov narašča, zato je ključno, da tudi bolnik naredi za svoje zdravje največ. »Mora biti dobro seznanjen s svojo boleznijo in tudi s tem, kako se ta lahko razvije, če ni zdravljena pravilno,« še pojasnjuje. Medicina in farmacija sta naredili velik korak naprej, dodaja, pri čemer misli predvsem na biološka zdravila, ki so revmatikom olajšala bolezen.

»Petdeset let sem vsak dan trpel zaradi bolečine. Biološka zdravila pa so

mi pomagala. Toda bolnik mora vedeti, da ima vsako zdravilo stranski učinek, tudi biološko. Zato je pred terapijo nujen pogovor z

zdravnikom. Vsak bolnik z vnetno revmatsko boleznijo namreč ni primeren za biološka zdravila,« še pravi Gregorčič. Največkrat revmatska obolenja izbruhnejo med dvajsetim in štiridesetim letom. »Takrat je človek na višku svojih življenjskih moči in če pravočasno pride k zdravniku, lahko popolnoma normalno živi, ne pa životari z bolečinami,« zaključuje sogovornik.

SŠol

**OSTEOPATSKA-KIROPRAKTIČNA
AMBULANTA
V ZDRAVILIŠČU V LAŠKEM**

DR. VERSHININ ANDREY
DR. OSTEOPATIJE, ORTOPEDE, REVMAOLOG

TEL.: 03 734 51 28, GSM: 031 566 262
WWW.CENTERZDRAVJA.NET; E-POŠTA: VERSININ.ANDREJ@GMAIL.COM

Vsaka dobra jed se začne s čebulo

Nekoč mi je babica dejala, da se vsaka dobra jed začne s praženjem čebule do zlatorumene barve, in vedno bolj ji verjamem.

Na drobno narežemo čebulo, jo popražimo na olivnem olju, ji dodamo paradižnik in zeleno papriko. Vse skupaj pražimo, dokler se zelenjava nekoliko ne zmežča. Lahko jo tudi zmečkamo, odvisno, ali nam je všeč občutek pasiranega v ustih. Zelenjavi dodamo še na manjše kose narezanega piščanca, ki ga predhodno začинimo s soljo in poprom.

Polnilu za tortilje dodamo veliko žlico kisle smetane in timijan, po okusu še dosolimo, popopravimo in dodamo malo začimbne mešanice.

Namig: tortilje, po katerih sem se zgledovala, so vsebovale zgoraj napisano zelenjavo. Za pridih Mehike lahko dodate tudi koruzo in fižol.

EVINA
KUH'NATortilje kot v
restavraciji

»Najboljše tortilje na Dolenjskem.«

Tako je moj dragi opisal veliko porcijo tortilj, po katerih je znana restavracija južno od Celja. Če je mislil, da bom verjela na besedo, se je seveda motil. Komaj sem čakala, da bova obiskala in okusila to kuharsko mojstrovino. Tja sem seveda odšla z mislijo na svojo rubriko.

Ko sem predse dobila poln krožnik, sem potihoma upala, da nihče ne opazuje, kako fotografiram hrano. Obljubila sem si, da vam bom pokazala, v čem sem sem uživala. A da vam ne bi le delala »lušt«, sem sklenila, da bom na podlagi okušanja in posnete fotografije doma poskušala poustvariti krožnik. Poglejte, kako mi je uspelo ...

Sprehod med policami

Potem ko sem se sprehodila med policami in kupila piščančje prsi, sem pomislila, da je to meso že skoraj moja stalna sestavina. Zato sem sklenila, da bom naslednjič vsekakor postregla nekaj povsem drugačnega. A okusne tortilje mi enostavno niso dale miru. Kupila sem torej tortilje, čebulo, zeleno papriko, paradižnik, sir in kislno smetano. Uporabila sem tudi sol, poper, timijan in začimbno mešanico (vegeto).

Tortilje

S končano mešanico napolnimo tortilje. V restavraciji so jih postregli zavite, sama sem jih napolnila do polovice, nato sem jih dvakrat preložila in tako dobila trikotnike. Te sem zložila na pekač, ki sem ga zaščitila s papirjem za peko. Preden sem tortilje pospremila na predzadnjo postajo, sem jih izdatno prekrila s sirom. Vse skupaj sem postavila v pečico, ogreto na 180 stopinj, in pekla približno 20 minut.

Namig: kupljene tortilje so seveda lažja in hitrejša pot. Če nam čas dopušča, moko, vodo, olje in vodo zmešamo, da nastane testo, podobno kot za kruh. Tega razvaljamo in spečemo v ponvici. A da ne boste rekli, da vas nisem opozorila ... te tortilje se veliko raje trgajo, vanje se polnilo težje zavija, predvsem pa zaradi ne tako lepe oblike na krožniku izgledajo manj privlačno.

Tortiljam priložimo krompir ...

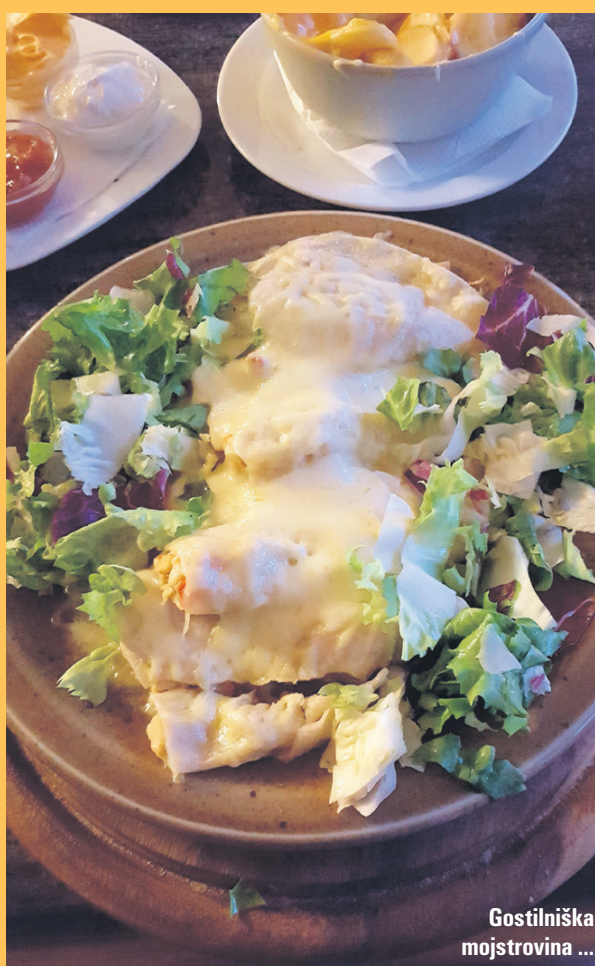
... ki ga narežemo na krhle in spečemo v olju. Pečenega odcedimo, zavijemo v papirnat brisačo, ki dodatno vpije odvečno olje. Položimo ga v globok pekač, sicer primeren za peko rolad. Čezenj naribamo sir (sama sem izbrala tako za tortilje kot za krompir edamca), na vrh lahko dodamo še malo pekočega nacho sira.

Pečemo, dokler krompir ni hrustljivo zapečen, sir pa stopljen.

V restavraciji lahko namesto krompirja za prilogo izberete prebranac. Fižol še nekoliko bolj poskrbi za mehiško vzdušje v domači kuhinji.

Krožnik

Na krožniku sem postregla štiri trikotnike tortilj (kar je za osebo s povprečnim tekom vsekakor ogromna porcija), na katere sem dodala še nacho sir. Na krožnik sem dodala tudi malo krompirja in žlico kisle smetane, nacho sir ter pekočo rdečo salso. Ker mi postavitve krožnika v restavraciji ni bila najbolj všeč, sem se odločila, da bom hrano sama postregla nekoliko drugače. Če vam je bolj všeč postrežba v gostilni, potem vzemite globok krožnik in naredite posteljico iz solate, v katero položite tortilje. Lačni? Dober tek!

Gostilniška
mojstrovina ...

Namig: če se odločimo za solatno posteljico, potem naj solata ne bo mokra (od pranja), saj se tortilje napijejo vode, kar vpliva na hrustljivost hrane.

... in moja
pojedina.

OCENA

Priprava:
hitra in preprosta

Okus:
oleee!

Hrana je enostavna za pripravo in dopušča veliko možnosti preizkušanja. Najdražja sestavina so piščančje prsi in omake, ki krožnik lepo popestrijo in dopolnijo okuse. Z dvema omakama (rdečo salso in nacho sirom) in vso zelenjavo sva se dva najedla za približno dvanajst evrov. Ostalo je nekaj tortilj, omak pa bi bilo dovolj tudi, če bi nas jedlo pet.

Z načrtom do cilja

Če želite varčevati, v Zvezi potrošnikov Slovenije svetujejo, da najprej izdelate svoj varčevalni načrt in se nato odločite, kako boste prišli do cilja.

Svetujejo, da ne varčujete tako, da ste zaradi tega vsak mesec v minusu, torej da izkoriščate limit na računu. Težko boste namreč našli obliko varčevanja z donosom, ki bo večji od stroškov vašega kredita.

Ne dovolite, da bi vas okvara avtomobila ali podoben večji strošek prisilila v najem kredita. Poskusite ustvariti rezervo vsaj v višini dvakratnika svojega mesečnega dohodka. Ta denar hranite na varčevalnem računu ali kot kratkoročni depozit.

Pri večjih nakupih vedno primerjajte ponudnike. Ne zanemarite niti manjših nakupov. Redno preverjajte pogoje pri drugih ponudnikih

telefonije, interneta, elektrike ... in če se računica izide v vaš prid, zamenjajte ponudnika.

Izračunajte, koliko denarja lahko mesečno namenite varčevanju. Razmislite o obročnem varčevanju, če pa ste denar že privarčevali in lahko dobro ocenite, kdaj ga boste potrebovali, sklenite bančni depozit. Tako boste lahko vsaj večji del sredstev za večje nakupe (na

primer avtomobila, novih oken ...) zagotovili sami in ne bo treba najeti kredita.

Razmislite, ali boste mogoče potrebovali dodatek k državni pokojnini ali pa želite pomagati otrokom.

Denar varčujte tako, da boste lahko z njim razpolagali, ko ga boste potrebovali.

Pri varčevanju ne pozabite na stroške!

Če hočete doseči večji donos kot pri bančnem varčevanju, boste morali nekoliko tvegati, a ne nasedajte obljubam o sanjskem donosu.

Ne odločajte se za zapletene produkte, ki se uporabljajo za več različnih namenov in ki jih ne razumete. Raje varčujte preprosto, kot da bi vas opeharili za varnejšo prihodnost.

Foto: SHERPA

Varčevanje v vzajemnih skladih?

Kako v teh časih sploh varčevati, če bi radi prihranili kakšen evro za ta krat, ko nam bo morda šlo za nohte? Ker večina ne želi nase prevzemati naložbenega tveganja, imajo slovenski varčevalci velik del svojih prihrankov še vedno v bančnih depozitih ali na drugih varčevalnih računih. Narašča pa tudi število tistih, ki varčujejo v vzajemnih skladih. Njihovo premoženje je konec leta 2015 znašalo milijardo in pol evrov. Vendar v Zvezi potrošnikov Slovenije opazajo, da številni ne vedo veliko o svoji naložbi in njeni primernosti za svoje varčevalne cilje, za kar kažejo tudi vprašanja in pritožbe potrošnikov.

Zato je zveza izdala posebno brošuro Kako uspešno varčevati v vzajemnih skladih. V njej so zbrane ključne informacije, ki jih mora potrošnik poznati pred naku-

Delniški skladi večji del premoženja vlagajo v delnice različnih podjetij, obvezniški skladi vlagajo v dolžniške vrednostne papirje držav in podjetij, mešani skladi pa vlagajo v delnice in obveznice. So manj tvegani od delniških in bolj od obvezniških vzajemnih skladov. V tujini se povečuje povpraševanje po indeksnih skladih, ki so primerni za vlagatelje, ki želijo imeti koristi od rasti kapitalskih trgov, obenem pa se ne želijo ukvarjati s ponudnikovo naložbeno strategijo.

pom točk vzajemnega sklada in tudi med varčevanjem.

V brošuri med drugim ugotavlja, da je vlaganje v vzajemne sklade sicer bolj tvegano od varčevanja v banki, saj donos praviloma ni zagotovljen, po drugi strani pa je manj tvegan od vlaganja v posamezne vrednostne papirje. Vzajemni sklad je namreč sestavljen iz različnih naložb v delnice, obveznice, bančne depozite ... Tveganje je zato razpršeno. Zakonski predpisi urejajo trgovanje z vrednostnimi papirji, tako da so sredstva

v skladih relativno varna, kar ne pomeni, da so imetniki zaščiteni pred vzponi in padci na trgih.

V brošuri ZPS predstavlja vrste skladov in tipe naložbenih košaric glede na cilje, ki jih nekdo želi doseči – varnost naložbe, velik donos ali uravnoteženost, kar pomeni kompromis med varno in donosno naložbo. ZPS svetuje tudi, kako vlagati v vzajemne sklade in upravljanje naložbo, kakšni so pri tem stroški in kako je s plačilom davka.

Foto: SHERPA

Prihranek in varovanje okolja

Prihranek denarja in v enaki meri varovanje okolja sta glavna motiva za učinkovito ravnanje z energijo za skoraj dve tretjini slovenskih gospodinjstev. Za večino ostalih predstavlja glavni motiv predvsem prihranek denarja. To je med drugim ugotovila lanska raziskava Reus, ki ugotavlja energetske učinkovitosti Slovenije.

Raziskava omogoča celovit vpogled v dejansko stanje, odnos in ravnanje z energijo ter stopnjo osveščenosti ter pripravljenost za naložbe v ukrepe zmanjšanja porabe energije. Lani je bilo v raziskavo, ki jo vodi podjetje Informa Echo, vključenih 1.006 gospodinjstev po vsej Sloveniji. Rezultati so pokazali premik v odnosu do učinkovite rabe energije, saj raziskava ni zaznala razkoraka med dejanskim in deklarativnim odnosom, ki je bil močno opazen v prejšnjih raziskavah.

O učinkoviti rabi energije razmišlja 83 odstotkov od 1.006 gospodinjstev, medtem ko jih je o tem leta 2012 razmišljalo 80 odstotkov. Informacije o učinkoviti rabi energije zanimajo 77 odstotkov gospodinjstev (68 odstotkov leta 2012). Najbolj jih zanimajo informacije o varčevanju z električno energijo, trenutni

porabi energije v gospodinjstvu, varčevanju energije pri ogrevanju stanovanja ali hiše ter nakupu energetske varčnih aparatov.

Prihranek z izolacijo

Največjo možnost prihranka energije vidijo raziskovalci v izolaciji energetske neučinkovitih stavb, ki v Sloveniji prevladujejo. Se pa razmere izboljšujejo, še posebej v večstanovanjskih stavbah.

Pri ogrevanju in pripravi tople vode prevladujejo energetske neučinkovite sistemi. Glavna vira energije sta še vedno les in kurilno olje. V večini stanovanj je v času ogrevalne sezone temperatura enaka priporočeni. Bolj pogosta je tudi raba termostatskih ventilov, brez regulacije ogrevalnega sistema pa je manj kot petina stanovanj. Manj spodbudno je obnašanje pri prezračevanju, zlasti glede zapiranja radiatorskih ventilov med prezračevanjem.

Po podatkih raziskave je več tudi gospodinjstev s klimatsko napravo, in sicer skoraj za deset odstotkov glede na leto 2012. Verjetno

so k temu prispevala poletja z daljšimi obdobji visokih temperatur.

Možnosti varčevanja

Sicer pa je po podatkih raziskave v gospodinjstvih še veliko možnosti za zmanjšanje porabe električne energije. Več kot polovica sijalk oziroma žarnic je energetske učinkovitih. Povečal se je delež led sijalk.

Več kot četrtina anketiranih še vedno pere perilo pri maksimalni temperaturi. Skoraj polovica ne ugaša predčasno električne kuhalne plošče, več kot petina jih ima v hladilniku nastavljeno temperaturo nižjo od priporočene.

Prevozi

Za dnevne prevoze gospodinjstva najpogosteje uporabljajo avtomobil, ki je najmanj učinkovito prevozno sredstvo, pri čemer raziskovalci niso opazili, da bi se tu uporaba zmanjševala. Verjetnost nakupa električnega avtomobila se je glede na raziskavo Reus 2012 povečala s 6 na 9 odstotkov.

Foto: GrupA

Življenjsko zavarovanje

Potrošniki zavarovanjem namenimo občuten del svojega denarja, a pogosto ne vemo, kaj in za kaj plačujemo. Razlog je preprost – o zavarovanjih vemo premalo. Eno takšnih je tudi življenjsko zavarovanje, ki pomeni določeno socialno ali dodatno finančno varnost tako za zavarovanca kot za njegove najbližje in predstavlja neke vrste varčevanje za dodatna sredstva v prihodnosti.

Da moramo biti pred sklenitvijo zavarovanja pozorni na več stvari, opozarjajo tudi v Slovenskem zavarovalnem združenju. »Življenjsko zavarovanje se običajno sklepa za daljše obdobje, zato moramo biti pri sklenitvi pozorni na več dejavnikov,« pravijo v združenju. Treba

je preveriti razmerje med vplačano premijo in zavarovalno vsoto, ki naj bo čim bolj ugodna. Pomembna sta način indeksiranja zavarovalnih premij in zavarovalnih vsot ter način pripisovanja donosov oziroma oplemenitenje sredstev. Zavarovanje naj bo fleksibilno, tako da ga lahko prilagodimo morebitnim spremembam finančne situacije, opozarjajo in dodajajo, da morajo biti zavarovalni pogoji in klavzule za nas sprejemljivi. Odnos zavarovalnice oziroma zastopnika nista nepomembna, prav tako način komunikacije (e-pošta, telefon ...). Predvsem pa je treba potencialno ponudbo primerjati še z drugimi ponudniki in na podlagi vsega omenjenega premisliti, ali je izbrano zavarovanje res najprimernejše za naše potrebe.

BONAFIN
Gotovinska posojila
do 1000 eur na osnovi
osebnega dohodka in
pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14,
03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

ENERGETIKA CELJE

PREKLOPITE na PLIN

Preverite svojo možnost priklopa na plin na številki
080 16 17 | www.energetika-ce.si

Na spletni strani www.pozitivnaenergija.si lahko najdete veliko koristih nasvetov glede varčevanja z energijo.

Eko sklad ponuja nepovratne finančne spodbude občanom tudi za nakup električnega vozila.

Prihranki s pametno vožnjo

Po raziskavi Reus so slovenska gospodinjstva zelo navezana na svoje avtomobile. Povprečno za gorivo porabijo več kot dva tisoč evrov na leto. Vendar se da tudi pri tem varčevati. Z bolj umirjeno vožnjo lahko prihranimo do 200 evrov na leto. Ob zamenjavi požrešnega vozila z učinkovitejšim je lahko prihranek še večji.

Na primeru srednje velikega avtomobila, ki za pogonsko gorivo uporablja neosvinčen bencin, na leto prevozi 10 tisoč kilometrov in ima povprečno porabo 7,5 litra na 100 km, je podjetje Informa Echo s Centrom za energetske učinkovitost pri Inštitutu Jožefa Stefana naredilo izračun prihrankov.

Foto: SHERPA

Prihranimo torej, če ...

... ne pritiskamo preveč na plin. Na ta način lahko letno privarčujemo od 50 do 100 evrov.

... preverjamo tlak v pnevmatikah, saj nepravilen pripomore k večji obrabi, ustvarja tudi večji upor in zahteva večjo porabo energije za vzdrževanje poljubne hitrosti. Ob rednem preverjanju tlaka lahko znižamo stroške prevoza od 10 do 20 evrov na leto.

... izklopimo klimo, ko je ne potrebujemo. V tem primeru lahko privarčujemo od 10 do 20 evrov letno.

... redno spremljamo porabo goriva. Povečana opozarja, da vožnja ni optimalna ali da avto potrebuje določeno vzdrževanje. Na ta način lahko prihranimo od 11 do 22 evrov na leto.

... omejujemo tovor in zračni upor, saj s tem lahko privarčujemo od 55 do 110 evrov na letni ravni.

... redno servisiramo vozilo, saj so vzdrževana vozila bolj učinkovita in pripomorejo k zniževanju izpustov ogljikovega dioksida. Zaradi tega lahko na letni ravni zmanjšamo stroške od 10 do 20 evrov.

Voda je dragocena

Ker porabimo za različne namene vedno več vode, so razprave o tem vedno bolj aktualne. Le gospodarno ravnanje z njo nam lahko zagotovi, da je bo dovolj tudi v prihodnosti.

Brez večjega odrekanja lahko vsak sam poskrbi za manjšo porabo vode in s tem tudi varčuje pri stroških zanjo.

Foto: SHERPA

V gospodinjstvu:

Uporabljajmo varčne pralne in pomivalne stroje.

Posodo raje operimo v pomivalnem stroju kot ročno.

Če posodo pomivamo ročno, med čiščenjem z detergentom zapirajmo vodo.

Pralne in pomivalne stroje vključimo šele tedaj, ko so napolnjeni.

Ob nakupu novih pomivalnih in pralnih strojev preverimo, ali omogočajo nastavitve količine umazane posode ali perila.

Ne uporabljajmo vode za odmrzovanje zamrznjene hrane.

Premislimo, ali za pitje vedno potrebujemo drug kozarec ali lahko večkrat uporabimo istega.

Za hlajenje pijače ne uporabljajmo hladne tekoče vode.

V kopalnici:

Med umivanjem rok, zob in britjem zapirajmo pipo.

Uporabljajmo raje tuš kot kopalno kad.

Skrajšajmo čas tuširanja.

Preverimo, ali smo pipo po uporabi dobro zaprli.

Preverimo, ali splakovalnik v stranišču pušča.

Zamenjajmo stari splakovalnik v stranišču z novim, dvo-stopenjskim.

Ne uporabljajmo stranišča za odplakovanje uporabljenih papirnih robčkov, po uporabi jih odvrzimo v koš.

Ali ste vedeli, da ...

... lahko strošek ogrevanja zmanjšamo s pravilno naravnano temperaturo, ki naj bi v bivalnih prostorih znašala med 19 in 22 stopinj Celzija ter v spalnici med 15 in 18 stopinj Celzija? Vsaka stopinja nad 20 poveča porabo energije za 6 odstotkov, zato je vložek v termostatske naprave več kot upravičen.

... lahko učinkoviteje ravnamo z obstoječimi napravami, četudi si ne moremo privoščiti energetske najbolj varčnih? Med temi ukrepi so: ugašanje luči v prostorih, ki jih ne uporabljamo, kuhanje s pokrovko, kratkotrajno odpiranje vrat hladilnika in pečice, ko pečemo v njej, vklapljanje velikih porabnikov energije v času cenejšega toka (električni bojler, pralni stroj, pomivalni stroj, termoakumulacijska peč ...)

... lahko v stanovanju poskrbimo za izolacijo, če za zunanjo v večstanovanjskem objektu ne moremo, na primer z okrasno pluto?

... če ne moremo menjati oken, jih lahko bolje zatesnimo? Izgube lahko preprečimo tudi z nočnim spuščanjem rolet (če jih imamo) pozimi in podnevi čez poletje, da nam ne bo prevroče, ali z zastiranjem z debelimi zavesami, ki nas ščitijo pred nočnim mrazom.

Foto: SHERPA

Če ne moremo menjati oken, jih lahko bolje zatesnimo.

Proizvedeno v Sloveniji!

www.silverline.si

Silverline™
— Naše gore Štumf —

Antibakterijska zaščita

Oporne kompresijske nogavice SILVERLINE™

27,90 EUR **POKLIČITE NA 080 30 25**

- Postopna kompresija
- Obdelano s srebrnimi ioni
- Na voljo v črni in bež različici

Visok delež bombaža

Učinek mikromasaže

www.vitavera.si

VitaVera

Kako do kondicije in zdravja?

Kakovostno, a še vedno ugodno

Danes se vedno bolj zavedamo pomena gibanja. Izboljša kondicijo in splošno počutje, oblikuje telo in nasploh poskrbi za zdravje. Ko se odločamo med različnimi možnostmi, moramo ugotoviti, kakšni so naši cilji, kdaj imamo čas za vadbo, kako pogosto se želimo z dejavnostjo ukvarjati, ali želimo skupinsko ali individualno vadbo in ali imamo raje telovadnico ali vadbo v naravi.

Glede na prihajajočo zimo se znaten del ljudi odloči za vadbo v telovadnicah in za fitnes.

Če se odločimo za fitnes, ni odveč nekaj nasvetov. Preveriti je treba, ali ima center licenco, ponudbo za vse starostne skupine, strokovno podkovanega inštruktorja, ustrezno dvorano s prezračevanjem. Pomembna sta tudi parkirni prostor in varstvo za otroke. Nenazadnje sta pomembni tudi cena in ponudba storitev. Če se odločimo za vadbo za daljše časovno obdobje, bomo zagotovo dobili tudi ustrezen popust, kar danes ni nepomembno. Pomaga tudi, če ima fitnes dodatno ponudbo, med katero sodijo savna, masaža, kozmetika in proteinski bar. Trener bo poskrbel za ustrezno vadbo in nam pomagal pri uresničitvi želja. Naredil nam bo program vadbe in nam svetoval ter nas popravljal med vadbo. Tako v centru ne bomo številka, ampak oseba, ki mu pripada. Za vadbo ne potrebujemo veliko. Le športne copate, udobna športna oblačila, brisačo in vodo ter veliko dobre volje.

Promocijsko besedilo

VODOVOD - KANALIZACIJA
JAVNO PODJETJE, d.o.o.

Lava 2a, 3000 CELJE * Tel.: 03/42 50 300 * Fax: 03/ 42 50 310
E-mail: info@vo-ka-celje.si www.vo-ka-celje.si

Služba za prijavo okvar: 03/ 42 50 318

Z urejenim odvajanjem in čiščenjem odpadnih voda do zdrave pitne vode in prijaznega okolja.

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

Sedem desetletij s
celjskimi Žabami (13)

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje

Pika na i ob jubileju

Z razstavo ob diamantnem jubileju v celjski knjižnici, ki so jo »domoznanci« pripravili na podlagi bogatega fotodokumentarnega gradiva in jo nato objavili še na spletnem portalu Kamra, je odlično sodelovanje knjižnice in Žab pripeljalo do skupnega praznovanja sedemdesetletnice junija letos. Sicer pa je bilo pod umetniškim vodstvom Romana Fonde v zadnjih petih letih, vključno z jubilejnima ob petinšestdeset- in sedemdesetletnici, odigranih štirinajst koncertov, od tega štirje v knjižnici in dva ob dnevu državnosti (2011 in 2013). Žabe so nastopale na celjskem Starem gradu (2012), pri Vodnem stolpu in v Plesnem forumu (2014), na gradu Lemberg (2015), v Ljubljani na najelitnejšem Gala Rotary plesu in ob obletnici Mestne četrti Celje – Center, kjer so tudi prvič nastopile Male Žabe – Brazzz band (2016). Ta manjša zasedba de-

V jubilejnem sedemdesetem letu je začela delovati tudi zasedba Male Žabe – Brazzz band, ki je v zasedbi Roman Fonda, Troy Fonda, Jan Fonda, Dejan Žohar, Boštjan Kerš, Leon Firšt, Emerik Kolar, Nik Lovše in Saša Kužnik nastopila na koncertu v Celjskem domu ob skupnem praznovanju sedemdesetletnice Big banda Žabe in Osrednje knjižnice Celje. (Foto: Gordana Fonda)

vetih instrumentalistov je zelo prilagodljiva in igra vse zvrsti plesne in džezovske glasbe.

Kot gostje so v zadnjih petih letih z Žabami nastopili nasle-

dnji vokalni solisti: Anika Horvat, Manuela Brečko, Amadea Begović, Sandra Feketija, Uroš Perić, Sandra Petek, Boštjan Korošec, Sine Videčnik, Živa

Žohar, Irena Yebuah, Sanja Pesan, Alenka Godec, Samir Kobler, Tim Jevšenak, Tomo Hartman in Oto Pestner.

SREČKO MAČEK

ALBUM S CELJSKEGA

Poziranje celjske družine Škoflek v
izposojenem avtomobilu leta 1934

Spomini

Moj pokojni tast Ignac Škoflek si je izposodil avto znamke Ford za družinsko fotografiranje pred »Mehanično delavnico Franja Mežka«, ki je bila na vogalu sedanje Miklošičeve ulice 10

(zdaj stanovanjski blok) in Gregorčičeve ulice, nasproti zdravstvenega doma v Celju.

Ignac je bil »gospod šofer« v tovarni Emo, katere lastnik je bil gospod Westen. Nato je imel čast biti »gospod šofer« še pri gospodu Ulmanu, la-

stniku tovarne opeke, to je »cigla«, na Hudinji, in sicer na t. i. »Ciguncah«, na mestu, kjer je zdaj športna dvorana Arena Petrol. Bil je »zaprišen šofer« in v spominu ga bomo ohranili kot dobrega moža, očeta in dedka.

Prispevala: Cvetka Škoflek (Celje), rubriko pripravlja: Domoznanski oddelček Osrednje knjižnice Celje, info: 03-426-17-36 (Srečko Maček); medijski pokrovitelj: Novi tednik; vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Na fotografiji Ignac Škoflek z ženo Ano (roj. Skarlovnik) in na zadnjih sedežih na desni petletni sin Milanček, žal že pokojni, neposredno ob njem Fanika Ocvirk in ob njej Marica Ramskugler (obe roj. Skarlovnik), torej Anini sestri in Ignacovi svakinji.

Štefan Kardoš: Veter in odmev

Ko kljubuješ
tam, kjer vladajo
»posebni zakoni«

Motiv za branje te knjige je bila želja, da preberem, kot vsako leto, vsaj en roman, ki je bil nominiran za nagrado kresnik, najprestižnejšo slovensko nagrado za roman leta. Čas branja je bil kawr primeren, saj je po naključju sovpadel z začetkom novega šolskega leta: gre namreč za zgodbo o učitelju glasbe, ki dobi službo v odročni vaški šoli v Gornjem selu, kjer tako v šoli kot na vasi vladajo »posebni zakoni«.

Pooseblja jih Karel Selan, vaški samodržec, ki je ravnatelj šole in župan Gornjega sela obenem, zato, tudi s pomočjo družinskih navez, brez težav obvladuje prestrašen in uslužen učiteljski zbor, svoje vaščane, s prevarami pa kljubuje tudi državi in bruseljski šolski birokraciji. V to »gornjeselsko« srenjo se preseli glavni junak romana Adam Teodor Vogrinski, učitelj glasbe, ki preboleva smrt žene, odtujenost od polnoletnega sina in po letih brezbriznosti poskuša znova osmisliti svoje življenje v zakotnem svetu.

Vsemogočen ravnatelj in župan je prepričan, da bo nov učitelj glasbe nov lahek plen za obvladovanje, saj ga je vendar vzel v službo zaradi posredovanja Adamovega strica. Novega sodelavca učiteljski zbor sprejme hladno in z negotovanjem, izjema je le pomočnica ravnatelja, bivša ravnateljeva ljubica, ki prav tako preboleva smrt sina in poskuša Adama zapeljati. S tem si nakoplje bes župnika, ki že dolgo sanja o tem, kako bi se je meseno lotil.

Ko Adam s svojo čudaško naravo začne trmariti in kljubovati Selanu ter se ne potopi v licemerje, ljubosumje, sovraštvo, poniglavost in ponižnost, ki jih zapoveduje gornjeselsko stanja duha, se zanj začnejo težave. Ko se v zgodbo vpletejo še Adamovo bivše dekle iz časov skupnih glasbenih nastopov, odposlanec šolske bruseljske birokracije, Adamov prijatelj iz študentskih let, ki ga ob inšpekciji v Gornjem selu bolj zanima Adam kot ravnatelj, zgodba dobi pospešek v zapletanju in preide v tragikomedijo ter grotesko obenem.

Roman ima svojevrstno strukturo, tudi grafično: »na belem« (papirju) beremo Adamovo kronološko zgodbo od prihoda v Gornje selo do tragičnega zaključka njegove šolske avanture, »na črnem« o spominih na ženo, ki jih Adam niza z verzi iz Rilkejevih Devinskih elegij.

Roman ironizira šolski sistem in birokracijo, odnose moči in nemoči v učiteljskem zboru ter usodno nepriklagenost posebnosti in idealista v okolju »malovaščanstva«. Škoda, da je ta roman ena zadnjih knjig, ki je izšla pri pomurski založbi Franc Franc, ki je po dvajsetih letih delovanja ugasnila.

ROBERT GORJANC

O avtorju:

Štefan Kardoš (1966), pomurski avtor, ki v svojih delih piše o življenju v tej idilični pokrajini, živi in ustvarja v Murski Soboti. Je že bolj ali manj stalen znanec najožjih izborov za nagrado kresnik, ki je najuglednejša slovenska nagrada za roman leta. Zanj je bil nominiran že leta 2003 z delom Sekstant, ki ga je napisal skupaj z Normo Bale in Robertom Titanom Felixom. Leta 2008 mu je velik met tudi uspel, ko je osvojil kresnika za roman Rizling polka. Ob pričujočem delu Veter in odmev je bil za kresnika nominiran tudi z delom Pobožje sončnega griča (2011).

Ekipa s Polzele je zmagala v kategoriji mladih.

Najboljši sta bili polzelski ekipi

Planinska zveza Slovenije je v sodelovanju z Združenjem planinskih organizacij Balkana organizirala mednarodno planinsko prvenstvo v orientaciji, ki je bilo na Pokljuki od petka, 30. septembra, do nedelje, 2. oktobra.

Planinska orientacijska tekmovanja predstavljajo skupek znanj, izkušenj in uporabe tehniških naprav za gibanje v naravi, še posebej v gorskem svetu. Mednarodno tekmovanje je bilo organizirano v obliki ekipnega tekmovanja (ekipa

treh do petih članov) v treh starostnih skupinah. Tekmovanje je bilo sestavljeno iz daljše dnevne in nočne preizkušnje. Udeleženci so na progi reševali teoretične in praktične naloge iz prve pomoči, vezanja vozlov in orientacije ter iz dodatnega gradiva in vrisovanja kontrolnih točk na karti. Uradni jezik je bila angleščina.

Vsaka planinska zveza nekdanje Jugoslavije je lahko prijavila tri ekipe, izbrane na kvalifikacijah v kategorijah C (mladi od 15 do 18 let), Č in D

(člani do 39 let) ter E (veterani). Iz Savinjske orientacijske lige sta se na to tekmovanje uvrstili dve ekipi PD Polzela in zmagali.

V kategoriji mladih je med štirimi ekipami iz štirih držav nekdanje Jugoslavije prvo mesto osvojila ekipa s Polzele v sestavi Rafael Martin Gulin, Anej Sadnik in Miha Drame. Med desetimi veteranskimi ekipami iz šestih držav nekdanje Jugoslavije je zmagala ekipa s Polzele v sestavi Zoran Štok, Mirko Jegrišnik, Dani Pfeifer, Franjo Jajčević in Joži Sadnik.

Med državami je bila najuspešnejša Slovenija, med društvi PZS pa PD Polzela z dvema zmagama.

ZŠ

Pohod na osnovi markacij iz leta 1951

Planinska sekcija Društva upokojencev Šentjur je opravila v sredo, 21. septembra, pohod po poti iz Šentjurja na vrh Resevne na osnovi prvotnih markacij. Prvotnih zato, ker so po tej poti hodili prvi ljubitelji narave iz Šentjurja in okolice na Resevno. To so bili leta 1951 ustanovni člani planinskega društva: Franc Gradišnik kot prvi markacist, Jože Gaberšek in družine Dobrotinšek, Šešerko, Voga, Oset, Klima iz Hruševca in še nekateri takratni člani društva.

Pohodniki so se tokrat zbrali pred osnovno šolo v Hruševcu ob deveti uri in odšli v vasico Podgorje pod Resevno mimo kmetije s starim mimo kmetije Laščak in dalje po gozdni poti v vasico Šibenik. Zaradi podrtega drevja so pot malo spremenili in v loku prišli pod skalami mimo kmetije Ploštanj ter dalje mimo spomenika na vrh Resevne. Namen pohoda je bil, da bi prispeli na vrh Resevne ob enajsti uri in proslavili dvajsetletnico odprtja razglednega stolpa. Kot vodja pohoda in tudi vodja projekta sem poročal o takratnem dogajanju, pregledali smo vse plošče, na katerih so zapisani takratni donatorji in se jim složno zahvalili za prispevke, da je zrasel tako čudovit objekt. Kot dolgoletni predsednik društva sem poudaril, da stolpa ne bi bilo brez dobrega, korektnega in poštenega sodelovanja takrat vodilnih mož in služb v občini Šentjur, v tovarni Alpos (gospod Grdina) in mnogih služb v Celju ter v Ljubljani,

ki so bile potrebne za uresničitev tega objekta. Odprtja se je takrat udeležilo več kot tisoč obiskovalcev in tudi v nadaljevanju se je letno število obiskovalcev Resevne povečalo s tisoč na osem tisoč obiskov doma na Resevni in stolpa. S stolpom je bila dosežena celovita planinska postojanka, kjer si planinec lahko z vrha ogleda velik del Štajerske in območje vse do Gorenjske, do Triglava. Pogled na okolico je še mnogo lepši skozi daljnogled, ki ga že nekaj časa ni na stolpu. Zaradi povečanja obiska se je povečal tudi dohodek društva, ki je tako mnogo lažje izvedlo naložbe. Tako je bilo treba naslednja leta urediti in povečati sanitarije, urediti centralno ogrevanje, povečati in urediti gostinske prostore, obnoviti kuhinjo, napeljati ustrezno elektriko, telefon, vodovod in prenoviti celoten dom, menjati okna, izolirati podstrešje, menjati kritino, ozemljiti dom in še in še. Ta in še mnoga druga dela so bila opravljena v letih 1991 do 2009.

Pohodniki so si po ogledu vseh okoliških vrhov z vrha stolpa in po obujanju spominov še ogledali mnoge slike in projekte opravljenih del. Vsi so se tudi podpisali na pozdravno razglednico in jo ponesli ustanovnemu članu Francu Šetu, ki je zdaj že nekaj let varovalec v domu starejših v Šentjurju in se še vedno rad spominja mnogih dogodkov, povezanih z Resevno, saj je prav on 21. septembra 1996 – torej pred dvajsetimi leti – prerezal trak ob odprtju.

IVAN STRAŽE

Cuprablau Z

Škropljenje sadovnjakov po obiranju

Škropljenje opravimo s pripravkom **Cuprablau Z** v odmerku 2 kg/ha (škropimo po spravi pridelka).

Cuprablau Z zmanjšuje potencial jablanovega škrlupa (*Venturia inaequalis*), ki prezimi v obliki askospor v odpadnem listju, z uporabo pa bistveno zmanjšamo potencial glive za prihodnje leto.

Cuprablau Z pospešuje olesenitev lesa, odpadanje listja, s tem zmanjšuje možnost zimske pozebe, ki lahko poveča napad jablanovega raka (*Nectria galligena*).

Cuprablau Z uporabljamo tudi za učinkovito varstvo koščicastega sadja pred okužbami glive breskove kodravosti (*Taphrina deformans*) in rožičavosti češpelj (*Taphrina pruni*). Breskve in češplje poškopimo jeseni in spomladi in tako pravočasno zatremo brstiče glive, ki prezimijo pod lubjem.

Hkrati pripravek **Cuprablau Z** zatira tudi glivo, ki povzroča listno luknjičavost koščičarjev (*Stigmia carpophila*).

Bakterija (*Erwinia amylovora*)-hrušev ožig

Jablanov škrlup

Jablanov škrlup-močna okužba

Luknjičavost koščičarjev

Breskova kodravost

Češpljeva rdeča listna pegavost

Rožičavost češpelj

Jablanov rak

Srečanje šentjurskih invalidov

Kot pravi naš pesnik Tone Pavček, si na svetu, da gledaš sonce, da greš za njim in da si sam sonce ter da s sveta odganjaš sence. In res, odganjali smo senco in v naših srcih je sijalo sonce, saj se je v dvorani zbralo več kot tristo invalidov. Veseli so bili drug drugega in stiski rok so potrdili, da se dolgo niso srečali.

Člani društva delovnih invalidov Šentjur so se tradicionalno zbrali v Gorici pri Slivnici. V prepolni dvorani je bilo moč občutiti, da se obeta lep in nepozaben dan.

V uvodu so zapeli ljudske pevke in godec s Prevorja. Pozdravil nas je predsednik Božo Robič, ki je poudaril pomen druženja. Vsak invalid ima svojo življenjsko zgodbo,

vsak nosi s seboj težave, pri čemer so najhujše tiste, ki so nevidne, ki niso povedane ali slišane. Največ ljudi je invalidnih zaradi trdega dela. Mnogo invalidov je že starejših, bolnih in na različne načine oviranih. Največkrat so s svojo bolečino doma sami.

Pomen takšnih druženj je zato še večji, saj imajo člani možnost izmenjave izkušenj,

mnenj in tkanja prijateljskih vezi. Prisotne je pozdravil tudi predsednik KS Gorica pri Slivnici Janez Palčnik. Nato je bil čas za sveto mašo, ki jo je daroval župnik Marko Šraml.

Veselite in hvaležnost

Tudi petje zdravi, zato so pesmi odmevale po dvorani. Nato je sledilo druženje ob

odlični hrani, pijači, glasbi in plesu. Pridni in neumorni prostovoljci so se posvečali invalidom, ki so bili ponosni, da je ta dan njihov, da imajo možnost povedati in potegniti o svojem življenju, svojih težavah in skrbih. Pesem in dobra volja sta zdravilo, ki zdravi še tako globoke rane, bolečino in osamljenost.

Popoldne je kar prehitro minilo in zadovoljni obrazi so povedali več kot tisoč besed. Marsikatera bolečina je izzvenela in marsikatera tableta je ostala neporabljena. Tudi sama sem pozdravila množico zadovoljnih in nasmejanih obrazov. Poudarila sem pomen tkanja prijateljskih vezi, pomen druženja, ki je za marsikoga edino v letu.

Navdušena sem bila nad delovno ekipo. Člani so invalidi, a so poskrbeli, da so

bili prisotni zadovoljni in veseli. Nihče ni bil lačen ali žejen, vsi pa so izžarevali zadovoljstvo in navdušenje nad nepozabnim srečanjem. Da je bilo veselje popolno, so poskrbeli glasbeniki, oder pa je bil skoraj premajhen za tiste, ki so ob petju tudi zaplesali. Vsi smo se strinjali, da nam takšnih druženj, ki zdravijo dušo in telo, primanjkuje. Hvaležni smo organizatorjem, posebej predsedniku Božu Robiču, ki vsako leto poskrbi, da se vsaj enkrat v letu invalidi naužijejo razvedrila in srečanja s soinvalidi in prijatelji.

Na veselo snidenje prihodnje leto ob deseti obletnici srečanja invalidov v Slivnici.

DRAGICA MIRNIK, predsednica KOO Celjske regije Zveze delovnih invalidov Slovenije

NOVA COOL COROLLA ZA COOL CENO

OD 12.950 €

TOYOTA

ALWAYS A
BETTER WAY

FRI MOBIL

AVTOCENTER

AC FRI-Mobil
Dečkova 43, Celje, 03 425 60 80
www.fri-mobil.si

Povprečna poraba goriva za vozila Toyota hibrid: od 3,8 do 6,3 l/100 km in emisije CO₂: od 100 do 144 g/km. Emisijska stopnja: EURO 6W. Emisije NO_x: od 0,0058 do 0,0162 g/km. Ogljikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM10 in PM2,5 ter dušikovih oksidov. Slika je simbolična. Toyota Adria d.o.o., Brnčičeva 51, 1231 Črnuče – Ljubljana.

5

letno
TOYOTA
JAMSTVO
Brez omejitve kilometrov

Na srečanju 110 Rožičevih

Prvo oktobrsko soboto so se že devetindvajsetič srečali člani številne Rožičeve rodbine, ki izhaja iz Topolšice. Letošnje srečanje so pripravili Rožičevi iz Zakla v občini Braslovče, udeležilo pa se ga je 110 Rožičev in njihovih potomcev. Njihovo rodbinsko drevo šteje že več kot štiristo članov.

Vsakič se zberejo v drugem kraju, tokrat so se najprej zbrali v podružnični cerkvi v Šentrupertu, kjer sta mašo darovala Rudi Koželnik, eden od članov rodbine, župnik iz Starš, in Martin Cirar, župnik na Gomilskem. Po maši so se

odpravili na ogled gradu Žovnek, zaključni del srečanja pa je bil v telovadnici podružnične osnovne šole v Trnavi, kjer je bilo ob zabavnem programu, jedachi in pijači veselo pozno v noč.

TT

**OTVORITEV
PIVNICE**
TO ŠE SPIJEMO

**SUPER
POPUSTI**

od 10.00:
**BREZPLAČNA PIVSKA KLOBASA
V ŠTRUČKI in DEGUSTACIJE PIVA**
Vaš nakup nad 20 € v kateri koli poslovalnici Planeta Tuš
bomo nagradili z BREZPLAČNO pivsko klobaso v štručki v avli Planeta Tuš.
Predložiti je potrebno račun v vrednosti nad 20 € z dne 22. 10. 2016. Velja do razdelitve zalog.

11.00:
Otroška predstava: **ČAROBNA MINEŠTRA**

18.00: KLTEŽI

17.00:
Ansambel Šepet in Orkester glasbene šole Goličnik

**NAGRADNE
IGRE
in
ANIMACIJE**

**PLANETTUŠ
FEST>>>>**

**Planet
tuš
CELJE**

SOB | 22. 10. | do 24h

www.planet-tus.si [planet.celje](https://www.facebook.com/planet.celje)

Expozicijski prostor, Celje, 31000 Celje

Dnevnik mlade vrtnarke

Balkonski paradižniki in ozimnica

Sezona moje letošnje balkonske pridelave paradižnikov se je končala. Zadnje dni so le še zeleneli od mraza in nič ni kazalo, da bodo kdaj dobili barvo, s kakršno so me razveseljevali prejšnje mesece. Zato sem pobrala še zadnje sadeže. Pridelek količinsko resda ni bil kaj prida, ampak meni je bilo neizmerno všeč že to, da je sploh kaj zraslo.

Potem smo se doma lotili projekta priprave turšije, kamor odlično sodijo tudi zeleni paradižniki. Ta balkanska zelenjavna poslastica me je navdušila že pred leti, a za pripravo nekak ni bilo prave volje. Lani jo je poskusil še zet in navdušenju ni bilo konca. Predlagal je, da bi se sama lotila priprave, češ da ima na vrtu kar nekaj zelenjave, ki jo lahko porabiva za to, nekaj je lahko dokupiva in se za zimo pocieni oskrbiva z zelenjavo.

Izbrskala sem recept za pripravo. Kupiti sva morala le še plastičen čeber, kis za vlaganje in priskrbiti nekaj dodatne zelenjave, da bi bila jed čim bolj pisana in okusna. Nekaj sem je dobila v dar, ostalo sva dokupila. Čiščenje in rezanje je bilo ob druženju hitro končano, saj so pomagali tudi tisti člani družine, ki sicer nimajo odnosa do takšne hrane. Po treh tednih negotovosti je bil čas za pokušino in izkazalo se je, da je turšija odlična. Hrustljava zelenjava v kisu je po zetovem mnenju dobro sodila k vsem jedem tako pri zajtrku, kosilu in večerji, zato jo je kar naenkrat zmanjkalo.

Letos sva čeber še bolj napolnila, da bo zaloga trajala dlje časa. Poleg zelenih paradižnikov sva zrezala vanj še nekaj glav zelja, ohrovt, cvetačo, brokoli, čebulo, papriko, korenje in bučke – celo bodeče čajote, izziv zaradi lupljenja, so končale v kisu. Tega je bilo treba prekuhati z vodo, s soljo, sladkorjem in z začimbami, dodati konzervans in hladno tekočino preliti čez narezano zelenjavo. Pri tem se je balkon spet izkazal za nepogrešljivega, saj je na njem dovolj hladno, da sestavine v čeburu zorijo tri tedne. Joj, kako se bodo vlekli ...

radio celje

Nadzemni del rastline

Pridelek ene rastline

Na dnevu gomoljnic so pripravili tudi degustacijo jedi iz teh rastlin: sirup, čaj in čips iz yacona, čips iz topinamburja, kremne rezine iz sladkega krompirja in pijačo iz zemeljskih mandljev, znamenito horcato. Degustacije je Jernej Mazej pripravil v sodelovanju s Tatjano Štrancar Poprask z Ekološke kmetije Potočnik-Poprask iz Šmartnega ob Paki.

Zarodni gomolj, ki ga jeseni shranimo v klet in spomladi ponovno posadimo.

Sladilo brez slabe vesti

Yacon je gomolj, ki raste tudi pri nas

Tisti, ki smo maja posadili yacon, lahko v teh dneh pobiramo njegove gomolje. Iz njih lahko izdelamo pisano paleto zdravih poslastic. Nekaj teh smo lahko minulo soboto okušali na Kmetiji Mazej v Ljubiji pri Mozirju, kjer so pripravili Dan gomoljnic.

»Južna Amerika vedno znova preseneča,« pravi Jernej Mazej, predsednik društva Učni sadovnjak, ki na domači kmetiji ob yaconu vzgaja še nekatere druge neobičajne rastline

volj sonca, je povsem zadovoljen. V sušnem obdobju pa ga je priporočljivo zalivati. Jeseni izkopljemo gomolje, ki jih potem najprej za kakšen mesec shranimo, da se omedijo in dobijo sladkast okus. Velike gomolje porabimo v pre-

ške namene, zarodni gomolj, iz katerega izraščajo ocesa, pa shranimo za naslednje leto.

Vsestransko uporaben

»Gomolj ima rumeno, oranžno, rožnato ali rdeče meso

sladkastega okusa, ki spominja na kombinacijo jabolka, hruške in zelene. Je nizkokaloričen in bogat z vlakninami. Vsebuje veliko inulina, sladkorja, ki ga človeško telo počasi razkrajja. Inulin pospešuje prebavo in pospešuje rast za prebavo pomembnih bakterij v telesu.

Istočasno pomaga uničevati telesu škodljive bakterije,« o koristnosti tega gomolja priporoča Mazej. Listi yacona vsebujejo koristne kisline, po zaslugi katerih imajo tako kot korenina probiotične in antioksidantne lastnosti. »Najboljši je, če ga uporabljamo svežega posušjenega z limonin sokom. Liste lahko posušimo in jih uporabimo za čaj, ki je primeren za sladkorne bolnike, saj znižuje raven sladkorja v krvi.«

Južnoameriški gomolj je zdrav nadomestek krompirja. »V telesu kopiči mikroelemente, kot je selen, ki ga včasih – po zaslugi antioksidantnega učinkovanja – imenujejo tudi eliksir mladosti. Selen med drugim preprečuje srčni infarkt, blagodejno deluje na živčni sistem in pomaga ohraniti jasnost uma v starosti. Yacon vsebuje tudi železo, kalcij, natrij, kalij, karoten in magnezij ter vitamine A, B1, B2 in C. Uživanje sladila iz yacona je priporočljivo ne le pri debelosti in zaprtju, ampak tudi če nas mučijo nespečnost, artritis, visok krvni tlak ali bolezni ledvic, priporoča Mazej.

MRL

Foto: Jernej Mazej

Sveži yacon je lahko odličen prigrizek.

s te celine. Yacon oziroma gomoljasti koren iz Andov, kjer raste na nadmorski višini med 1.000 in 2.500 metri, spada v družino sončnic. Rastlina zraste do dveh metrov visoko in ima značilno rumene cvetove. V prehrani uporabljamo tudi njene velike liste, a najbolj okusen del je korenina. »Z yaconom so se tisočletja prehranjevala že starodavna ljudstva. Španskih zavojevalcev ni navdušil, ker ima nizko hranilno vrednost.« Prav slednja bolj navdušuje v sedanjih časih, ko je skrb za vitek stas in za zdravo telo vedno bolj na prvem mestu.

Za gojenje nezahtevna rastlina

Yacon odlično uspeva v naših vrtovih. Rad ima rahlo, odcedno in dobro pognojeno zemljo. Ker je daljni sorodnik sončnice, mu v vrtu namenimo dovolj prostora. Priporočljivo ga je posaditi na rob, da ne senči drugih rastlin. Glede nege ni občutljiv. Če ima do-

Savinjska cesta NN, 3310 ŽALEC, tel.: 03 710 32 10, 041 641 585
www.loncarek.si

JESENSKA PONUDBA

- ◆ MAČEHE, KRIZANTEME, RESJE IN CIKLAME
- ◆ OKRASNA DREVESCA IN TRAJNICE
- ◆ SADIKE ZA ŽIVO MEJO (THUYA SMARAGD, GABER, TISA)
- ◆ PROFESIONALNI SUBSTRATI, LUBNI DEKOR, GNOJILA IN OKRASNI PESEK
- ◆ SADIKE ZELENJAVE IN SEZONSKA SVEŽA ZELENJAVA

Za Vas se trudimo vzgajati kakovostne in zdrave rastline, ki bodo dobro uspevale tudi pri Vas.

KUPUJMO SLOVENSKO - VZGOJENO PRI NAS DOMA!

Prijazno vabljeni!

Setveni koledar

Čas za presajanje je od 21. od 3. ure do 31. ves dan.

20. ČE	korenina do 16. ure, od 17. ure cvet
21. PE	cvet
22. SO	cvet do 17. ure, od 18. ure list
23. NE	list
24. PO	plod
25. TO	plod
26. SR	plod

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz Setvenega priročnika Marije Thun za leto 2016, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki Založba AJDA, Vrzenec, tel. 01/7540743.

Mačka pasme neva masquerade

Od kosmatih do golih

Velika mačja razstava letos z novostmi

Velika razstava mačk je v Celju tradicionalni jesenski dogodek, ki privabi v razstavno dvorano Celjskega sejma številne lastnike pasemskih mačk iz različnih koncev Slovenije in drugih evropskih držav. Tudi letos ni bilo nič drugače, v soboto in nedeljo se je vsak dan predstavilo več kot 200 mačjih lepotic, organizator, Felinološko društvo Celje, pa je zadovoljen tako z izvedbo kot tudi z obiskom.

Kar iz devetih evropskih držav so letos prišli razstavljalci, prednjačili so Italijani, sicer pa so se predstavili še Hrvati, Avstrijci, Čehi, Madžari, Romuni, Nemci in Bolgari ter predstavniki Lichtensteina. Predsednica Felinološkega društva Celje **Tatjana Malgaj** je ocenila, da je bilo spet mogoče videti celo vrsto zanimivih pasem, ki jih sicer težko srečamo v vsakodnevnem življenju. »Če so bile pred 30 leti zelo popularne perzijske mačke, so nato šle v zaton in jih je pri nas sorazmerno malo.« V Italiji imajo zelo kakovostno raven vzreje teh mačk, ki so bile tudi na razstavi in pobrale najvišje nagrade.

Prelepi modrooki ragdoll mucki

Božanje ni vedno zaželeno

Sicer pa smo videli turške mačke, svete birmanke, ameriško mačko z zavihanimi ušesi, pasmo ragdoll, predstavnice velikih pasem, kot sta main coon in norveška mačka, britanske in bengalske mačke, ki so vse bolj priljubljene, saj s svojim vzorcem na kožuhi spominjajo na divjo mačko. Vedno

več je tudi sibirskih mačk, na razstavi smo videli eno od teh, imenovano neva masquerade, ki je zanimiva zaradi posebne barvne »obrazne maske«. Kar nekaj je bilo tudi manj običajnih pasem, kot sta devon rex, ki spominja na vesoljčka, in sfinga, ki s svojo brezdlako pojavo in puloverjem vedno zbudi pozornost. Da pa ne bi bili na ogled le fini pasemski primerki, je bil vmes tudi kak domači maček.

Pet mednarodnih sodnikov si je pozorno ogledalo vsak primerek in ko je bila procedura mimo, so mačke zadremale v kletkah. Obiskovalci so nekatere lahko pobožali ali se jih vsaj dotaknili skozi mrežo, večina lastnikov tega ne želi in zato večkrat kletke še dodatno zaščitijo s prozorno folijo, da obiskovalci mačke čim manj vznemirjajo.

TC, foto: SHERPA

Letos je bilo na razstavi prvič na voljo brezplačno veterinarsko svetovanje, predstavili sta se tudi društvi, ki skrbita za brezdomne živali, to sta Društvo proti mučenju živali Celje in velenjski Poživ. Na ogled je bila stara rodovna knjiga Zveze felinoloških društev Slovenije, v kateri prvi podatki segajo v leto 1984.

Gola mačka je vedno deležna posebne pozornosti.

Kakovost predstavljenih mačk je bila letos izredno visoka, zato so organizatorji z doseženimi visokimi uvrstitvami slovenskih članov lahko zelo zadovoljni. Najbolj uspešna je bila **Milena Hribar** (na sliki), ki je s svojim devon rexom osvojila kar štiri naslove. Uspešni sta bili tudi **Mateja Udovič**, ki je z norveško gozdno mačko v soboto osvojila tretje mesto v kategoriji mladičev, in **Melanija Rejc**, ki je v kategoriji odraslih mačk z britankama zasedla tretje in četrto mesto. (Foto: FDC)

Z vozičkom ne prevažajo le dojenčkov.

Zadnje priprave pred odhodom k sodnikom

Pisci prispevka smo pozdravili Almo M. Karlin.

Prijeten pogovor z Domnom Kočevarjem in Nino Meyerhof

Če ne bi imeli srca ... (Alma M. Karlin)

Če ne bi imeli srca, nam ne bi bilo mar tako zase kot za druge. Vendar nam je!

Nekoč je živel človek, ki ni bil obkrožen z današnjim svetom. Nekoč je živel človek, ki je imel več časa zase in za svoje bližnje. Nekoč je živel človek, čigar glavni vrednoti sta bila mir in ljubezen. Kaj se je zgodilo, da tega človeka ni več? V svoje vajeti ga je ujel današnji brezčuten svet. Čeprav se temu ne prestando po malem upira, se nenehno sprašuje, če je to tisto, kar si je želel.

Kot je Alma M. Karlin prepotovala svet, smo dijaki Srednje šole za kemijo, elektrotehniko in računalništvo Celje (SŠ KER) v septembru miselno potovali v svet miru. V projekt Teozofske knjižnice in bralnice Alme M. Karlin Mladi in mir se je vključila kar celotna šola, zaradi česar smo na koncu vsi ozavestili pomen in vlogo miru v družbi. Spoznali smo, da smo tudi sami odgovorni zanj, predvsem v družini.

Družina je kot programiranje – vtipkati moraš svojo odločitev

Večkrat slišimo, da smo najstniki vihravi, neposlušni, da nas zanimajo le glasba, telefoni, računalniške igre, družbena omrežja ... Vse to je sicer res, toda srednja šola je čas, ko nas starši le nekoliko spustijo od sebe, ko si širimo krog prijateljev in nas absolutno zanima vse. Včasih tudi stvari, za katere vemo, da nam morda lahko škodujejo, in pred katerimi nas svarijo tako šola kot tudi starši. Toda ves čas nas spremljajo vrednote, ki so nam jih privzgojili starši.

Našim staršem (staršem najstnikov) res ni vedno lahko. To smo si na glas priznali v okviru projekta Mladi in mir, ko smo bili vsi dijaki SŠ KER primorani razmišljati o tem, kaj lahko sami naredimo za mir, srečo, veselje in ravnovesje v svoji družini. Spoznali smo, da imamo najstniki še kar nekaj skritih rezerv pri tem. Največkrat smo razmišljali o tem, da moramo biti bolj odgovorni in izpolnjevati svoje dolžnosti, da moramo biti strpni, spoštljivi, hvaležni in iskreni do družinskih članov. Ugotavljali smo, da nekakšnega idealnega miru ne moremo doseči (kaj to sploh je?), saj neprestano prihaja do nesoglasij. Povsem druga stvar je, kako ta nesoglasja rešujemo. V današnjem svetu je preveč zapostavljena vloga pogovora, saj si zanj ne vzamemo veliko časa. Zato se spori nabirajo v nas in ko ne zmoremo več, izbruhnejo naenkrat, namesto da bi jih reševali sproti. Prav tako se zaradi tega poveča razmik med nami in starši, kar lahko posledično privede do še več in večjih sporov.

Da je družina kot računalniško programiranje, je zapisal eden od dijakov. Ob našem rojstvu starši »zaženejo« program, ki ga s svojimi odločitvami pomembno soustvarjamo tudi

Andraž je že našel knjigo zase.

mladi; torej družina je naša skupna odgovornost. Vse se začne in konča v njej.

Od Celjanke po svetu do sveta v Celju

Potovanje nas je tako pripeljalo do naslednje postojanke – do nepozornim očem skrite oaze miru in modrosti na Muzejskem trgu v Celju, to je do Teozofske knjižnice in bralnice Alme M. Karlin. Odločili smo se, da jo bomo obiskali. Sprva se zdi, da jo nasproti stoječa knjižnica nekako zasenči, predvsem zaradi velikosti in obsežnosti. Vendar teozofska knjižnica predstavlja nekakšno nasprotje knjižnice, sploh takrat, ko se popolnoma predaš energiji v prostoru in sproščenemu vzdušju. Nekoliko manjši prostor, vendar sodobno opremljen, še posebej ustvari občutek domačega. K vsemu temu dodajo svojo noto še dva knjižnična kuž-

Neobičajen član knjižnice

Srednja šola za kemijo,
elektrotehniko in računalništvo

Stran Mladi za mlade so pripravili dijaki
Srednje šole za kemijo, elektrotehniko
in računalništvo Šolskega centra Celje

ka in dejstvo, da po knjižnici hodiš v copatih, pri čemer ne smemo pozabiti omeniti še preverjeno delujočega pianina. Torej že ko vstopiš v prostor, začutiš, da to ni navadna knjižnica s strogimi pravili, temveč ti dopušča, da svobodno raziskuješ, ob čemer se počutiš domače, udobno in sproščeno.

V ponedeljek, 10. oktobra, so nas v knjižnici prijazno sprejeli vodja knjižnice Domen Kočevar, Tina Trstenjak, koordinatorica projekta Mladi in mir, in knjižničar Dino Kralj. Pozdravila nas je tudi Nina Meyerhof iz ZDA, ki je vodja organizacije Children of the Earth in sodeluje ter se povezuje s programi združenih narodov.

Domen Kočevar nam je predstavil bistvo in bogastvo knjižnice. Ta ima več kot enajst tisoč enot gradiva, vendar kar šest tisoč enot ni vnesenih v sistem Cobiss, saj zanje ni na voljo kataloških zapisov v slovenščini. Ob odkrivanju vsega, kar teozofska knjižnica ponuja, smo se ustavili tudi ob treh idejah teozofije, na katerih nekako tudi temelji celotna knjižnica: zavedanje bratstva vseh ljudi, pomen kritičnega razuma in s tem povezana sposobnost razmišljanja s svojo glavo in dejstvo, da življenje ni zaključena zgodba. V povezavi s tem nam je bila posebej zanimiva misel: »Moč argumenta ali argument moči«. V tem svetu se med obema zelo hitro izgubijo odrasli, kaj šele najstniki. Kasneje je naš pogovor privedel tudi do tega, kaj lahko samostojna in zrela oseba doprinese v lokalnem okolju k skupnosti. Le tako in s širjenjem zavesti bomo lahko presegli dogme in predsodke, v katere smo se pustili ujeti. Sposobni moramo biti preseči razlike, vzgojiti same sebe, da bomo spoštovali in razumeli drugačnost. Dino Kralj je nesoglasja med ljudmi izrazil s prisposodob, da se velikokrat prepiramo, katera skodelica je boljša, v resnici pa pijemo isti čaj.

Bolj kot kadarkoli prej se zdaj srečujemo z ideološko, nazorsko, s kulturno in z versko nestrpnostjo. S temi spoznanji je naš pogovor pripeljal do Alme M. Karlin, velike popotnice, ki domuje tudi v nazivu teozofske knjižnice. Svoje razmišljanje zaključujemo tako kar z besedami Alme M. Karlin: »Skozi življenje gre sam in zapuščen, kdor vedno misli samo nase; kdor pa se zna ljubeče prilagajati in vse stvari srečno zasukati, kdor vedno ve, kje je treba priskočiti na pomoč, in se razdaja drugim, temu je življenje cvetoča livada in še po smrti ostanejo za njim sledovi njegovih del.«

Teozofska knjižnica in bralnica Alme M. Karlin na nek način predstavlja duhovno raznolikost in ugotovili smo, da imamo z njo v Celju edinstven zaklad, ki med mladimi ne sme ostati neopažen.

Tomaž Maroh, Sara Kubale, Andraž Pušnik, Mateja Žvegler in Tjaša Likeb
Foto: arhiv šole

Prvi pogumni mulci, ki so z Vikingi šli na pot na Pipi, so doma v Bistrici ob Sotli.

Vikingi s Pipija za pogumne mulce

Maja Božiček je otroke v domači Bistrici ob Sotli obdarila z zgodbami s tropskih morij

Nobena skrivnost ni, da lahko s knjigami odpotujemo skozi čas in prostor do najbolj divjih krajev, kar si jih lahko predstavljamo. Maja Božiček, dekle z najbolj pravljčnim priimkom na svetu, se je na svoje sanjsko potovanje čisto zares odpravila že dolgo nazaj. Med potepanjem po daljnih krajih in v globinah čudovitih tropskih morij je zbrala najlepše bisere in jih povezala z vrvico svoje domišljije. Pred dnevi jih je iz svoje prve knjige stresla v naročje otrokom v domači Bistrici ob Sotli.

Vikingi s Pipija so skrivnostni in pogumni mornarji, ki jih je pot s severa prinesla v južna morja. Po nesrečnem brodomu svoj novi dom najdejo na prijaznem tropskem otoku z imenom Pipi. Seveda je Pipi kraj, kjer človeka na vsakem koraku čaka pustolovščina. Štirinajst najbolj zanimivih, napetih, zabavnih, če ne kar huronsko smešnih in povsem izvirnih je Maja z daljnega Macaua prinesla v Slovenijo. Napisala jih je s posebno mislijo na svoja nečaka Maksa in Oskarja, uživali pa bodo prav vsi otroci, da o očkih, mamah, tetah, stricah, babicah in dedkih ne govorimo. »Drobne življenjske resnice in sporočila, da je nove priložnosti mogoče najti na zelo nenavadnih krajih, bodo nagovorili prav vsakogar,« je prepričana Maja. Popotnica, potapljačica, avanturistka in avtorica je že odletela nazaj na Macau. V njeni domači Bistrici ob Sotli pa otroci navdušeno prebirajo dogodivščine Arturja, Suhca, Izadore, Artičke, doktorja What in drugih. Tako kot je odšla na pot Maja, bodo na pot med slovenske bralce zagotovo kmalu odšli tudi Vikingi s Pipija.

StO, foto: MVA

Maja Božiček, popotnica in pisateljica z najbolj pravljčnim priimkom na svetu

Na tej strani Novega tednika prostor najdejo pisane aktivnosti predšolskih otrok.

Če se kaj zanimivega dogaja tudi v vašem vrtcu, v varstvu pri babici ali na igrišču pred blokom, nam sporočite.

Z veseljem vas bomo obiskali.

O malih zgodbah in velikih resnicah se je z avtorico knjige v družbi malih bralcev pogovarjala dr. Jasna Potočnik Topler.

Modrosti malih buck

Petletnik spomni očeta, da bo kmalu čas za pismo Božičku.

»Očka, a ne da si si ti za božič zaželel pridna otroka?«

»Da, res je.«

»No, vidiš. In to si tudi dobil.«

Ko vas bodo naslednjič nasmejale vaše bučke, njihove velike misli delite z nami. Pišite nam na tednik@nt-rc.si s pripisom za Otroški vrtljak.

Tudi Vikingi imajo radi dobro glasbo. Tokrat sta jo knjižnemu prvcu na čast prispevala Andrej Boštjančič in Mitja Krivec iz Brencl bande.

radio celje

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Zlata ribica

Mujo je lovil ribe in ujel zlato ribico. Ta mu je rekla: »Hej, izpusti me in ti izpolnim tri želje.«
»Dobro, hočem novega audija!« si zaželi Mujo.
»Ga boš imel na lizing ali na kredit?«
»Hočeš ti na olje ali na mast?«

Močan

»Tako sem močan, da ko sem danes odprl hladilnik in videl puding, kako se trese, sem mu rekel: »Umiri se, prišel sem po pivo!«

Ogrevanje

Zakaj ima blondinka radiator sredi sobe?
Zato, da bi imela centralno ogrevanje.

Prodajalka

Jožica in njena prijateljica se pogovarjata: »Slišim, da si se zaposlila.«
»Ja, sem ulična prodajalka.«
»In koliko stane meter?«

Daleč

Pogovarjata se metalca kopja: »Danes se bom moral še posebej potruditi, ker je na tribuni moja tašča.«
»Ja, res se boš moral, je precej daleč.«

Se ga spomni

Na terasi gostilne sedi gost in nagovori natakarja: »A se vi mene spomnite?«
»Ja, pa se mi res zdite nekoliko znani, nekje sem vas res že videl!«
»Jaz sem tisti, ki vam je pred pol ure naročil eno pivo!«

Grozno

Pogovor dveh prijateljev: »Kako si?« »Grozno! Pred dvema tednoma mi je umrl dedek in mi zapustil dva milijona evrov. Teden dni dana kasneje je umrla teta, ki sem jo imel zelo rad. Zapustila mi je vilo. Pred dnevi je odšla še babica in mi zapustila vse svoje imetje. Ta teden pa – nič!«

Iz časopisa Domovina leta 1936

Zavarovalnina

Lastnik novega kina je podpisal novo zavarovanje in prijatelj ga je vprašal: »Koliko bi pa dobil, če bi kino jutri zgorel?«
»Najmanj dve leti!«

Umesten predlog

»Kaj pomaga zdaj študirati, ko človek ne dobi službe?«
»Ali se ne bi dalo to urediti tako, da bi mladi ljudje študirali, dokler ne bi imeli pravice do pokojnine?«

Prepir med zakonci

Žena: »Takšne žene, kakršna sem jaz, niti ne zaslužiš ...«
Mož: »Prav praviš, zaslužil bi boljšo ...«

Junak

A: »Čuj, ali ima tudi tvoja žena vedno zadnjo besedo?«
B: »Ne, zadnjo besedo imam vedno jaz.«
A: »Kaj pa rečeš nazadnje?«
B: »Recimo tole: »Oprosti, draga ženica, saj nisem tako mislil!«

Dober oče

Mamica: »Za pet ran božjih, fantek je požrl lasnico!«
Očka: »Zdaj pa hočeš imeti od mene denar, da si kupiš drugo.«

Z njegovimi zobmi

Žena (svojemu možu, ki je zobni zdravnik): »In kaj je dajal, ko si ga spomnil na njegov dolg?«
Zobni zdravnik: »Škripal je z mojimi zobmi!«

Pri železniškem izpitu

»Zakaj železničar v službi ne sme piti alkohola?«
»Zato, da ni kaznovan«

Dolgo čakanje

Žena: »Pijanec grdi, tri ure sem te čakala!«
Mož: »Prava reč, Penelopa je čakala moža dvajset let, a mu ni nič žalega rekla, ko se je vrnil.«

Nekoč so dejali:
"Tamala, pojdi na faks, ker drugače boš kelnarca"

Zdaj pravijo:
"Tamala, pojdi na faks, da boš vsaj kelnarca!"

Vir: splet

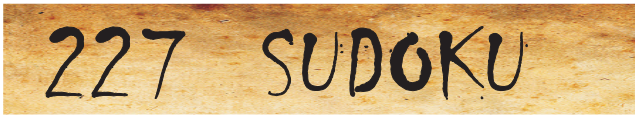

Kopanje

Z družbenega omrežja: »Menda pred celjsko knjižnico kopljejo, ker je nekdo iz občine izgubil evro, zdaj ga pa iščejo.«
Pri občinski službi za odnose z javnostmi tega raje nismo preverjali, ker bi na odgovor čakali dlje, kot bo trajalo kopanje.

AFORIZMI

Hoditi v službo je žalostno, ampak plača je pa smešna.

	3	6	4					
	5	8	1			9		
	1		5			6		
				8		4	3	2
				7				9
3	8	9						
				3	1			
					6		7	
4		3					8	

Z REŠETA RAZSVETLJENIH NOVINARJEV

Lepa kot slika?

Moji skodrani lasje terjajo veliko – največ živcev. A vsak dan je nova skrivnost! Nikoli ne vem, v katero stran se bodo odločili štrleti in kakšna bom odšla v službo. No, vsekakor bi ob pogostejši »ultra super intenzivni arganovi negi s ščepcem orehovih drobljenih jedrc« bili kot iz reklame – vsaj tako mi vsakič znova obljublja frizerka, ko mi ponuja ultra super drago negovalno nego las. Na takšne šoke moja denarnica ni ravno navajena, a to ne pomeni, da tu in tam ne obiščem frizerskega salona, polna upanja, da bom vsaj od tam odšla kot iz reklame. Upanje umre zadnje ...

Do četrtna, ko je nastopil dan D, je moja pomnilniška kartica v telefonu že »dihala na škrge«, saj je prostora na njej zaradi premnogih fotografij pričesk že zmanjkovalo. In našla sem sanjsko! Barve na fotografiji so se lepo prelivale druga v drugo in tvorile ravno dovolj »odštekano«, razigrano in hkrati elegantno pričesko. Na poti do salona so bile moje roke potne, komaj sem čakala to mavrico na svoji glavi. Kje sem si mislila, da jo bom imela dobesedno!

Frizerka je po bojnem posvetu s kolegicami in po razlagi o sto in eni številki barv, ki jih bo zmešala v različnih posodicah, začela delati. Najprej je nanesla osnovo, potem pramene, nato je tri četrtnine (kot je zatrdila!) teh pramenov obarvala še z drugo barvo. A to niso bili navadni prameni. Lase je pri korenini obarvala vijolično, nato nanesla blond barvo, ki se je prelila v oranžno, in pri konicah v rdečo. Ob tem opisu me je prvič stisnilo v želodcu, a sem se sprijaznila, da čevlje sodi le kopitar, in da že ve, kaj počne. Kot je dejala, si samo ne znam predstavljati!

Ko sem po treh urah še vedno sedela na stolu, moji lasje pa so bili zaviti v različne folije, in ko sem prebrala vse rumene strani, se je šele začela prava »fešta«. Barvo sta mi izpirali dve frizerki, saj se voda z enih las ni smela dotakniti drugih (kaj pa umivanje doma, sem pomislila). In nato sušenje ... Frizerka mi je zagotovila, da bo čisto drugače, ko bodo lasje suhi. In res je bilo drugače! Bilo je katastrofalno! Nazadnje sem

imela takšne oranžne pramene kot smrklja na morju, ko sta mi starša kupila tiste barvaste pramenčke, ki si jih s špangicami lahko pripneš v lase! Izgledala sem, kot bi mi nekdo s flomastrom po laseh potegnil nekaj črt. In če bi tudi to bilo sprejemljivo, niso bili blond prameni, ki so se obarvali na zeleno!

Nekaj časa so se frizerke zbirale okoli moje glave in neprepričljivo prikimavale. »Ali samo jaz vidim zeleno, ali se hecate?« sem vprašala. In ko se je frizerka strinjala, da bi ji bilo nerodno, če bi okoli govorila, kdo me je barval, sem jo prosila, naj naredi nekaj, da le lahko zapustim salon.

In smo vajo ponovili! Kriva sem bila sama, saj je ona že prej vedela, da bodo ti blond prameni presvetli, sploh pa bi mi že v začetku morala narediti drugačno osnovo, je povedala.

Po skupaj skoraj petih urah, ko sem imela noge popolnoma omrtvičene, za zadnjico pa nisem bila več prepričana, če se me še drži, je ob ponovnem sušenju frizerka ugotovila: »No, tole pa bo manj grozno kot prej!«

»Manj grozno ali lepo?« sem želela vprašati, a sem se bala odgovora, v mislih pa sem že ugotavljala, kako bi klobuk lahko kombinirala z oblekico, pripravljeno za zabavo ob okroglem rojstnem dnevu mojega očeta.

Ob slovesu in izstavitvi vrtoglavega računa je frizerka še dodala, da mi pramenov raje ne bo računala. Želela sem dodati, da jih bom jaz računala blond njej, a sem se zadržala, se zahvalila in se opravičila, ker sem ji vzela toliko časa. Bi pričakovali, da bo odgovorila, da je ona kriva za tako dolg obisk, kajne? No, ni, odgovorila je le: »Ni panike, danes, ko ni bilo gneče, sva lahko popravljali in delali nekoliko dlje.« Nisem želela vedeti, kakšna bi odšla od tam, če bi ona imela gnečo.

Lepo kot slika? Mogoče kakšna, internet res ponuja veliko. Trenutno imam sprano vijolično glavo, prazno denarnico ter nekaj »viška« slabe volje. A menda nasmeš skrije še tako zeleno frizuro! Tako so vsaj rekli sodelavci naslednji dan ob prvi kavi, ko so med smehom prišli do sape.

MAVRIČNA

REŠITEV SUDOKU 226

9	1	7	6	3	8	2	5	4
4	6	3	2	7	5	9	1	8
2	5	8	4	9	1	7	6	3
7	8	5	1	4	2	6	3	9
1	2	9	5	6	3	8	4	7
3	4	6	9	8	7	5	2	1
8	3	2	7	1	6	4	9	5
6	7	4	3	5	9	1	8	2
5	9	1	8	2	4	3	7	6

V Novem tedniku
novice iz
33 občin

Naša glavna strokovnjakinja za hujšanje Jana Govc Eržen je skupaj z možem Ivanom na praznični dan v Podsredo pripeljala svoja vnučka. Iz soda so si natočili sok, čeprav je zaprisežena svetovalka za zdrav življenjski slog bolj naklonjena jabolkom v celoti. Ampak ob posebnih priložnostih so jabolka dobrodošla v vseh oblikah in agregatnih stanjih.

Župan Podčetrška Peter Misja (desno) še vedno skrbno varuje skrivnost, kako se mu uspe klonirati na tisoč in eno različno mesto, hkrati pa trdno voziti še voz na več pomembnih položajih na občinski in državni ravni. Vsekakor Peter izkoristi vsako minuto in nobenega koraka ne naredi kar tjavendan. Na prazniku kozjanskega jabolka je takole na hitro dobil podatke direktorja avstrijskega naravovarstvenega parka, ki je gostoval v Podsredi. Lahko verjamete, da ne brez zveze. Pustimo se presenetiti.

Obsijani s soncem in z dobro voljo

Praznik kozjanskega jabolka je vedno tudi priložnost za srečanje starih prijateljev. Eni se najdejo za stojnicami, drugi v gneči sredi trga, tretji pa na VIP-prostoru. Foto: GrupA

Vinski kraljici Sari Stadler so tokrat delali družbo (z leve) njen domači župan iz Bistrice ob Sotli Franjo Debelak, evropski poslanec Slovenske ljudske stranke Franc Bogovič, glavni turistični organizator iz Podčetrška Boštjan Misja in dobjanski župan Franc Leskovšek.

Nekdanji predsednik slovenske vlade Lojze Peterle se je pod Golovcem ustavil na posebnem slovenskem kosilu slovenskih čebelarjev. Sestavljeno je iz certificiranih zaščiteneh kmetijskih izdelkov.

Čebele ima, one ga imajo premalo

Na prvi Festival čebeljih pridelkov in izdelkov, ki je bil v soboto v Celju, spada seveda tudi kakšen čebelarški vic. Enega je v ozkem krogu za omizjem povedal najbolj znan slovenski čebelar, predsednik osamosvojitvene vlade Lojze Peterle.

Neka zakonca sta namreč imela, ko so se jima začela nabirati leta, v postelji težave. Mož, ki je bil zanje kriv, je za rešitev začel uživati matični mleček in druge čebelje izdelke. Te živalce seveda lahko ustvarjajo čudeže in soproga se je po dveh tednih najboljši prijateljici že nekoliko pohvalila: »Brenči že brenči, piči pa še ne!«

Ko smo evropskega poslanca povprašali po njegovih lastnih čebelah, nam je odgovoril, da jih sicer ima, vendar imajo čebele njega premalo. Da, v Bruslju so drugačni čebelnjaki. No, na prvem Festivalu čebeljih pridelkov in izdelkov je bilo še več znanih obrazov, med njimi je bil tudi politik in čebelar Jakob Presečnik.

Foto: BJ

Pobegnil pred norostjo Ljubljane

Novi predsednik uprave Thermane Laško Samo Fakin je na vroči javni obravnavi o tretji razvojni osi v laškem kulturnem centru odprl razpravo po uvodnem delu in dal jasno vedeti, da v Laškem ne name-rava ostati neopažen. Sicer pa je to potrdil tudi s sočnimi izjavami v svojem nastopu. »Hvala, da ste me prepoznali,« je najprej pohvalil voditeljico javne obravnave Barbaro Leskovar z ministrstva za okolje in prostor. »Pa saj ste iz Trbovelj, a ne?« mu ni ostala

dolžna, čeprav bi človek pričakoval, da je postal znan kot dolgoletni direktor Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije. »V Laško sem prišel, da bi pobegnil pred norostjo Ljubljane, kamor sem se vsak dan vozil dvajset let in imam verjetno eno največjih kilometrin v državi,« je bil slikovit Fakin. Da je lahko brez dlake na jeziku, pa je utemeljil tudi z izjavo, »da se vlade ne boji, še manj parlamenta, saj se je pretepak z njimi in ve, do kam jim seže.«

Foto: RG

Lovci so plesali

Več kot dvesto lovčev se je v petek udeležilo tretjega dobrodelnega plesa Lovske zveze Slovenije. Ker je bil tokrat v Hotelu Celeia, je pri pripravi sodelovala Savinjsko-kozjanska zveza lovskih druženj Celje. Dobrodelni ples je bil namenjen zbiranju sredstev za Zeleni sklad, s katerim zveza zagotavlja pomoč svojim članom oziroma njihovim svojcem v izrednih življenjskih situacijah. Z donacijami in dobrodelno dražbo so zbrali več kot 3.500 evrov. Foto: LZS

Ples so s fanfarami slavnostno naznanili Savinjski rogisti (na sliki z voditeljico Greto Kokot Rajkovič), zbrane pa sta v uvodu nagovorila predsednik Lovske zveze Slovenije mag. Lado Bradač in podpredsednik Savinjsko-kozjanske zveze lovskih druženj Celje Maks Arlič.

